

(ค้นพบ)

รายงานการ ประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑๐๗/๒๔๙๕ (สามัญ)

ชุดที่ ๑

วัน ๑๖ ที่ ๒๑ เดือน ๑๖๓๐๔

พุทธศักราช ๒๔๙๕

ผู้พบ ชื่อผู้พบ	ข้อความที่แก้	หมายเหตุ
		ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่าเรื่องปกติ แล้ว ตามเรื่อง แล้ว

ที่ประชุมรับรองในคราวประชุม ครั้งที่ ๑/๒๔๙๕ (สามัญ) ชุดที่ ๑
วัน พฤหัสบดี ที่ ๓ เดือน ๑๖๓๐๔ พุทธศักราช ๒๔๙๕

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๓๗/๒๕๕๔ (สามัญ) ชุดที่ ๑
วันพุธที่ ๒๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๔
ณ พระที่นั่งอเนกชาติภุชงค์

เริ่มประชุมเวลา ๕.๕๐ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : วันนี้มีสมาชิกมาประชุม ๑๕๖ คน เป็นองค์ประชุมแล้ว
การประชุมตามระเบียบวาระ หมายเลข ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งข้อที่ประชุม สำหรับวันนี้ไม่มี
หมายเลข ๒ กระทู้ถาม กระทู้ถามความสำคัญหนึ่ง ของนายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง ตามเรื่องคำร้อง
ยื่นเรียน ๒๐ คน ตามกระทรวงมหาดไทย

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (ภาคสมัคร) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ความตามรัฐธรรมนูญว่าการ
กระทรวงมหาดไทยคงคือไหม

ในระหว่างเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๔ อธิบดีกรมตำรวจ ได้สั่งให้พระสนิทจันทน์ ไปจับผู้
เรียนที่อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย ได้ประมาณ ๒๐ คน ต่อมาได้มีการวิพากษ์วิจารณ์กรณีเป็น
ที่ทราบโดยทงหนังสือพิมพ์และประชาชนอย่างกว้างขวาง และทางรัฐบาลก็ตั้งใจ ไม่แจ้งชัด
ที่รัฐบาลของร.อ.อธิบดีกรมตำรวจกลับจากราชการต่างประเทศ เวลานั้นท่านอธิบดีได้กลับมาแล้ว
ข้าพเจ้าขอเรียนถามดังนี้

๑. กรมตำรวจมีความจำเป็นอย่างไรจึงต้องให้พระสนิทจันทน์ไปจับตัวตนเอง เพราะ
เหตุใดจึงไม่ให้เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นเป็นผู้จับกุม ซึ่งทราบว่าเรื่องนี้ ภาค และจังหวัด เตรียมพร้อมที่
จับผู้ต้องหาจับอยู่แล้ว

๒. การจับผู้ต้องหาได้ตัวผู้ร้ายหรือไม่ เมื่อจับได้แล้วทางกรมตำรวจได้แจ้งกรรมการ
ท้องถิ่นหรือไม่ ถ้าแจ้ง มีใครบ้างเป็นกรรมการ พิสูจน์แล้วผู้ต้องหาไปเบอร์เซ็นต์

๓. ขอรบกวนว่า ในการจับผู้ต้องหาครั้งนี้ กระทรวงการคลังจำเป็นต้องจ่ายสินบนและค่านำ
ตัวมาเท่าไร ใครเป็นผู้จ่าย และรับเงินสินบนและค่านำตัวผู้ต้องหาไป การเงินสินบนและค่า

๑. ฎีกาฎีกาเป็นไปตามระเบียบข้อบังคับของกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินสินบนและค่าจ้าง
๒. ฎีกาฎีกาเป็นเพราะเหตุใดกระทรวงการคลังจึงจ่ายเงินสินบนนี้ให้หมกในงวงเคียว

๔. ขณะนี้รายน้เก็บไว้ที่ใด ทางรัฐบาลจะจัดการอย่างไร กับรายน้ ที่ว่าจะเอาไป

๓. ฎีกาฎีกานี้เป็นความจริงหรือไม่ และทราบว่าจะมีการแปรสภาพให้เป็นมรดกสินนั้น เป็นความจริงหรือไม่

๕. ปรากฏว่า ฎีกาฎีกากระทำอยู่ในลักษณะมีเบื้องหลังของการจับผิดรายน้เป็นไปใน

๑. ฎีกาฎีกาไม่บริสุทธิ์ ฎีกาฎีกาประชาชนวิพากษ์วิจารณ์ว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ฎีกาฎีการ่วมมือกับทนาย
๒. ฎีกาฎีกาออกทุนไปซื้อผิดผิดผิดรายน้มาแล้ว แล้วให้เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ฎีกาฎีกาทำการจับผิดรายน้เพื่อจะขอ
๓. ฎีกาฎีกาเงินสินบนและค่าจ้างจริงหรือไม่ประการใด

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : ท่าน

๑. ฎีกาฎีกาสภา และท่านสมาชิกวุฒิสภาทั้งหลาย นโยบายการปราบปรามผิดผิดผิดของรัฐบาลเป็น
๒. ฎีกาฎีกาที่ของกรมสรรพสามิตกระทรวงการคลัง กรมตำรวจกระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่ช่วยเหลือเช่น
๓. ฎีกาฎีกาการปราบปรามภาษี แต่เพื่อให้หายข้อข้องใจของท่านสมาชิก กระทรวงมหาดไทยได้รวบรวม
๔. ฎีกาฎีกาที่แท้จริงเสนอกันนี้ นโยบายของกรมสรรพสามิตแต่เดิมนั้น ในการปราบปรามผิดผิดผิดใช้โดยใช้
๕. ฎีกาฎีกาเงินสินบนรางวัลมากกว่าการใช้กำลังเข้าปราบปราม ในการจับผิดผิดผิดฎีกาฎีกาผิดผิดผิดกรมสรรพสามิต
๖. ฎีกาฎีกาของอธิบดีกรมตำรวจไปทำเนียบการ เพราะเหตุว่าเป็นผิดผิดผิดจำนวนมาก และที่มีกำลังตำรวจแต่
๗. ฎีกาฎีกาผิดผิดผิดเล็กน้อย เพราะไม่แน่ใจว่าจะได้ของกลางมากพียงถึงเพียงนี้ การ ไปจับผิดผิดผิดฎีกาฎีกา
๘. ฎีกาฎีกาการจังหวัด นายอำเภอ ผู้บังคับกองตำรวจและนายกำนันสุลภากร การที่ให้นายตำรวจชั้นผู้ใหญ่
๙. ฎีกาฎีกาไปทุกคราวนั้นก็เพราะปรากฏว่ามีผู้กล่าวหาว่าของกลางหายหาย ๆ การที่ไม่ส่งให้ตำรวจท้องถิ่น
๑๐. ฎีกาฎีกาผิดผิดผิดและจับผิดผิดผิดนั้นก็เพราะเหตุว่าผู้รับสินบนนำจับมาแจ้งข้อกล่าวหาสอบสวนกลาง แล้วผู้รับผิดผิดผิดนั้น
๑๑. ฎีกาฎีกากระทรวงมหาดไทยสั่งให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองท้องถิ่นที่ร่วมด้วยเสมอ การที่ไม่ได้ตัวคนรายนั้นก็
๑๒. ฎีกาฎีกาเพราะเหตุว่ากำลังตำรวจที่นำไปจับนั้นน้อยกว่าและผิดผิดผิดของกลางยังอยู่ในแพ ในลำน้ำนั้นสายเป็นส่วน
๑๓. ฎีกาฎีกาผิดผิดผิดที่ประกอบด้วยลำน้ำสายนั้นเป็นลำน้ำที่แคบสั้น ผู้ต้องหาถูกนำหลบหนีเข้าแดนหน้าได้โดยรวดเร็ว การ
๑๔. ฎีกาฎีกาตามกระทำไม่ได้ เพราะเกี่ยวข้องกับกฎหมายระหว่างประเทศจะต้องเจรจากับเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่าย

■ การตั้งกรรมการพิสูจน์เป็นรายนี้เป็นหน้าที่ของกรมสรรพสามิต ส่วนคำขอจะมีสิทธิที่จะโต้แย้ง
 ■ ได้หากสงสัย แต่ในคราวนี้ผลของการพิสูจน์คำขอ ไม่สงสัย เพราะกรมสรรพสามิตพิสูจน์ว่าเป็น
 ■ ผู้มีคุณภาพ ๕๕ เปอร์เซ็นต์ และเป็นต้นฉบับ เมื่อกรมสรรพสามิตพิสูจน์แล้ว ก็จ่ายเงินรางวัล
 ■ ตามระเบียบ การที่จ่ายเงินรางวัลให้พวกเคี้ยวหมากนั้นก็เพราะกรมสรรพสามิตมีเงินสำรองที่จะ
 ■ จ่ายได้ การจ่ายเงินนั้นกรมสรรพสามิตได้รับอนุมัติจากปลัดกระทรวงการคลังโดยอนุมัติรัฐมนตรี
 ■ ว่าการกระทรวงการคลังแล้ว ระเบียบการจ่ายเงินสินบนนี้เป็นระเบียบที่ปฏิบัติกันอยู่ช้านาน จำนวน
 ■ เงินรางวัลจะมากน้อยแล้วแต่จำนวนและคุณภาพต้น เงินรางวัลทั้งสิ้นมีจำนวน ๒๗ ล้านบาทเศษ
 ■ กรมศรรวจจัดการจ่ายให้แก่ผู้รับสินบน ๕๕ เปอร์เซ็นต์ เป็นเงิน ๒๓ ล้านบาทหักกลางไว้ ส่วนเจ้า
 ■ พนักงานผู้จับได้รับส่วนแบ่ง ๕๕ เปอร์เซ็นต์ เป็นเงิน ๔ ล้านบาทเศษ ส่วนผู้รับสินบนจะเป็นผู้
 ■ รับผิดชอบไม่ได้ เพราะระเบียบของกระทรวงการคลังกำหนดให้ปิด ต้นรายนี้เก็บไว้ที่คลังของ
 ■ กรมสรรพสามิต และได้ทราบว่ากระทรวงการคลังได้ตั้งกรรมการตรวจรับ ปรากฏว่ากลางยังอยู่
 ■ กรมบริบูรณ์ การที่จะเก็บหรือตั้งน้ำนั้นแล้วแต่นโยบายของกระทรวงการคลัง แต่ความเห็นของข้าพเจ้า
 ■ ถ้าจะไม่ให้ประชาชนสูญเสียไปหิ้งน้ำเสีย เมื่อขายได้คุมเงินสินบนรางวัลแล้ว ความที่ข้าพเจ้า
 ■ ให้ความร่วมมือกันนั้น ข้าพเจ้าสืบทราบว่าผู้จับได้ให้ดูยานำทุนไปเข้าทุนแค่เพียงเล็กน้อยเพื่อ
 ■ ฝากกลางเชื่ออุปาย ส่วนเงินที่ผ่านจากธนาคารกรุงเทพ นั้นก็เพราะผู้รับสินบนนำเอาเงินเข้า
 ■ ธนาคารเพื่อแลกเงินสด และปรากฏว่าได้จ่ายออกจากธนาคารกรุงเทพ ๓ หน้ในวันเดียวกัน ธนาคาร
 ■ กรุงเทพ ๓ หน้ไม่ได้เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้แต่ประการใด ไม่ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่คำขอผู้ใหญ่และเจ้าหน้าที่
 ■ กรมสรรพสามิตมีส่วนใดส่วนเสียบกับผู้รับสินบนนำจับประการใด เว้นไว้แต่มีการร่วมมือสืบสวนไขชั้นต้น
 ■ เท่านั้น

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (ภาคสินธุ์) : ข้าพเจ้าขอเรียนชี้แจงว่าในการที่ทางรัฐบาล
 ■ ตั้งขึ้นเถื่อนรายนี้ ทางรัฐบาลก็เรียกว่าไม่ได้ให้ความร่วมมือกับภาคซึ่ง เป็นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่
 ■ ที่ เป็นเช่นนั้นแสดงว่าไม่ไว้วางใจภาคและก่อให้เกิดความหวาดระแวงทั่วไป เป็นเพราะเหตุใดจึง
 ■ ให้ความร่วมมือด้วย และเป็นเถื่อนรายนี้ปรากฏว่าหลังจากตั้งขึ้นแล้วขึ้นมาที่จังหวัดลำปางและยัง

- เงินเดือนเหลืออยู่อีก ๓ คัน ยังชนไม่หมด ชาววจที่ล่าปางกองโทร เลขหมายออกคำรวจที่อำเภอ
- สาย โทร เลขมาเอาเงินอีก นี้แสดงว่าเงิน เดือนเข้ามาอีกหลังจาก ๒๐ คัน แล้วใช่หรือไม่
- หากเงินเดือน เดือนรายนี้ปรากฏว่าทางการพิสูจน์ได้บอกว่าเป็นเงิน ๑๐๐ เพอร์เซ็นต์ และมีมอร์
- ๕ เพอร์เซ็นต์ แต่ความจริงนั้นในขณะที่ทำการจับกุม ได้มีประชาชนคนหนึ่ง ไต่ถาม เห็นอยู่ที่
- สถานที่หนึ่ง ไต่ถามว่าเงิน เดือนในจำนวน ๒๐ คันนี้มีลักษณะ ไม่เป็นเงินอยู่หลายคัน ก็ฉวยลากไป
- ๕ เพอร์เซ็นต์ เรว หัวกล้วย และมะขามเปียก ๕๐ เพอร์เซ็นต์ การที่กรรมการพิสูจน์มี
- เงิน ๑๐๐ เพอร์เซ็นต์ นั้นเป็นความจริง และใ้พิสูจน์อย่างนั้นจริงหรือไม่ ถ้าหากว่าประชาชน
- มีสงสัยอยู่อย่างนี้จะตั้ง กรรมการซึ่งมีผู้แทนหนึ่งสี่สิบห้าและกรรมการอื่น ๆ ซึ่งทรงคุณวุฒิได้
- หรือไม่ สำหรับพรจ่ายเงินสินบลนั้น ปรากฏว่าทางกระทรวงการคลัง ได้ปฏิบัติระเบียบ คือ
- ๑) ปกติการจ่ายเงินสินบลจะต้องจ่ายเป็น ๓ งวด เริ่มแรกเมื่อมีการจับกุมเงินชนขึ้นมาแล้วจ่าย
- หนึ่งส่วนสี่ และเมื่อทำจำนวนเสร็จจ่ายอีกเศษหนึ่งส่วนสอง สมมติว่ามีตัวผู้ร้าย อัยการส่ง
- จำนวนเวียงร้อยศาลตัดสินจ่ายอีกเศษหนึ่งส่วนสี่ อย่างนี้ใช่หรือไม่ เป็นเพราะเหตุใดจึงจ่าย
- ๒) ปรากฏว่าคำจำ ๒) ถานหมกไปทันที คือปกติการจับเงินรายนี้ไม่มีผู้นำจับ ฉะนั้นผู้นำจับจะได้
- ๑๐ เพอร์เซ็นต์ ผู้จับจะได้ ๕๐ เพอร์เซ็นต์ เท่าที่ท่านอธิบดีกรมคำวจบอกได้ว่าตกลงกันให้ ๕๕
- ๑๐ เพอร์เซ็นต์ เป็นการผิดกับระเบียบของกระทรวงการคลัง เพราะปรากฏว่าไม่มีผู้นำจับ เงิน เดือน
- นั้นเป็นคณค้างประเทศน่าจะให้ชาววจจับ และทศกาศสำคัญไปรษณีย์จริงหรือไม่

เฉพาะชัฏนี้ข้าพเจ้าขอทราบว่าการจ่ายเงินรางวัลนั้นได้ผ่านผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงราย ตามระเบียบจ่ายเงินสินบสหรือไม่ เพราะส่วนอยู่ในท้องที่นั้น

นายพลตำรวจเอก เป่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :

กรมตำรวจไม่ได้ออกข้อบัญญัติว่าราชการภาค เพราะท้องที่เกิดเหตุอยู่ที่อำเภอแม่สายจังหวัดเชียงราย ซึ่งเป็นระยะทางไกลมาก เพราะฉะนั้นกรมตำรวจจึงได้ออกข้อบัญญัติว่าราชการจังหวัดเชียงราย ที่บอกว่าเงินมีจำนวนเพิ่มขึ้นอีก ๓ คันนั้น เป็นความจริง ที่แรกจับมาได้เพียงไม่ถึง ๑๕ คัน ต่อมาตำรวจที่อำเภอแม่สายค้นพบรถยนต์อีกที่ตามแพอีก ก็จึงรวบรวมนำมาส่งที่จังหวัดลำปาง นำขึ้นรถไฟพร้อมกัน เงินจำนวนนี้กรมสรรพสามิตได้พิสูจน์เรียบร้อยแล้ว และเมื่อ ๒ - ๓ วันที่แล้วมีข่าวลงในหนังสือพิมพ์ในท้องถิ่นเกี่ยวกับท่านสมาชิกผู้เสนอซึ่งสงสัยว่า จะมีการจับกุมตัวแล้ว รากไม้อะไรต่าง ๆ ตามที่สมาชิกชกถามนั้น นายกรัฐมนตรีได้สั่งให้กระทรวงการคลังทำการสอบสวนอีกครั้งหนึ่ง ก็ปรากฏว่าเงินนั้นมีสภาพตรงกับที่พิสูจน์ไว้แต่ที่นั่น ไม่มีการเปลี่ยนแปลงแต่ประการใด ระเบียบสินบสนำจับกุมแล้วแต่การวินิจฉัย ตามปกติแล้วผู้นำจับได้ ๕๐ เปอรเซ็นต์ แต่ในรายนั้นเนื่องจากเงินจำนวนมากและฝ่ายตำรวจฝ่ายสรรพสามิตที่ไปนำจับนั้น ไม่ได้นำหลักฐานเพียงพอมาบอกกล่าวครากคร่า เพราะฉะนั้นสมควรที่จะจ่ายเงินรางวัลเพียง ๑๕ เปอรเซ็นต์ นอกจากนั้นให้เป็นรางวัลแก่ผู้นำจับ ทั้งนี้แล้วแต่วินิจฉัย เหตุการณ์ว่ากล่าวกล่าวเพียงใด ในส่วนเรื่องที่ว่ากรจ่ายรวกเดียวหรือจะต้องแบ่งเป็น ๑ ใน ๔ ๑ ใน ๒ และจ่ายหมดเมื่อทำจำนวนเสร็จนั้น ไม่มีระเบียบ แต่เมื่อกรมสรรพสามิตเห็นว่าเงินได้ครบ ของกลางได้ครบ และภาษีสุหนครบถ้วนก็มีสิทธิจะจ่าย ได้ตามระเบียบของกระทรวงการคลัง

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (ภาคสินสุ) : ข้าพเจ้ายังสงสัยอยู่ว่า เฉพาะผู้นำจับจะต้องได้เงินรางวัล ๒๐ เปอรเซ็นต์ แล้วผู้นำจับจะต้องได้ ๕๐ เปอรเซ็นต์ สำหรับการจ่ายเงินสินบสรายนี้เราทราบแล้วว่าไม่มีผู้นำจับ เมื่อไม่มีผู้นำจับทำไมเราต้องจ่ายเงินสินบส ก็เพียงให้ผู้นำจับเท่านั้น มันไม่ถูกต้องระเบียบใช้ไหม เพราะว่าผู้นำจับ ๒๐ เปอรเซ็นต์จะต้องมีคนมารับ

แล้วท่านก็เปิดเผยไม่คิดว่าผู้นำจับคือใคร สภาผู้แทนราษฎร ท่านจะเปิดเผยให้หรือไม่
 นอกจากนั้นอยากจะทราบว่า ราคาเงินกับเงินสินบนมันไม่เป็นราคาเท่าใดเลย ราคาเงินจ้อย
 หนึ่งตามภาษากากเหนือเท่ากับ ๑.๖ กิโลกรัม ที่อำเภอแม่สายถ้าเขาขายกันเขาขายเพียง
 ๑,๒๐๐ บาท แต่เวลาเมื่อรัฐบาลนำเงิน ๒๐ ตันมานี้ ให้สินบนไปแล้ว ตลอดจนผู้นำจับต่าง ๆ
 เกิดเป็นเงินจ้อยละ ๒,๒๐๐ บาท มีเป็นการซื้อเงินแพงไปหรือ ทำไมรัฐบาลจึงต้องซื้อเงินรายนี้
 แพงกว่าที่เขาขายตามปกติ นอกจากนั้น เอาละ ถ้ามีผู้รับเงินสินบนและถ้ามีผู้รับเงินนำจับ
 ข้าพเจ้าอยากจะทราบว่าเงิน ๒๓,๐๐๐,๐๐๐ นี้ เป็นของอหิบดีกรมตำรวจเท่าไร ของท่านรอง
 อหิบดีกรมตำรวจเท่าไร ของผู้นำจับจริง ๆ เท่าไร และท่านเหล่านั้นที่รับเงินไปนั้นได้เสียค่า
 ภาษีรายใดสุทธิตามหลักเกณฑ์ของประมวลรัษฎากรหรือไม่ ถ้าไม่เสียเพราะเหตุใด และข้าพ
 เจ้าขอซักอีกว่าในกรณีที่รัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ เช่นสั่งจ่ายเงินสินบนรายนี้ก็เป็นกรณีที่ท่านอหิบดี
 กรมตำรวจได้สั่งให้จับผู้นำจับนี้ก็เป็นเหตุหนึ่งใช่ไหมที่ทำไมถึง ๒ ท่านออกจากกระทรวงการ
 คลังไปในการเปลี่ยนแปลงรัฐมนตรี

นายพลตำรวจเอก เป่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : มีผู้
 รับสินบนนำจับ ไม่ใช่รางวัลนำจับนั้นตกอยู่กับตำรวจฝ่ายเดียว ถ้าตกอยู่กับตำรวจฝ่ายเดียวก็เป็น
 การดีมาก ตำรวจได้รับรางวัลแค่เพียง ๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งเราจะเปิดเผยดังนี้ จ่ายให้
 แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๑๒ นาย ๑,๔๕๕,๐๐๐ บาท จ่ายให้เจ้าหน้าที่ตั้งกรุงเทพฯ เชียงราย
 ลำปาง ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท จ่ายให้แก่ผู้นำสายมาติดต่อกับตำรวจ ๔๐๐,๐๐๐ บาท เจ้าหน้าที่
 งานตำรวจลำปางและเชียงรายที่ไปร่วมกันจับกุม ๑๑๐,๐๐๐ บาท นายกำนัลสุลากร ๕๐,๐๐๐
 บาท ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงราย ๓๐,๐๐๐ บาท เจ้าพนักงานอำเภอแม่สาย ๑๐,๐๐๐ บาท
 เจ้าพนักงานตรวจคนเข้าเมือง ๑๐,๐๐๐ บาท สารวัตรทหารซึ่งไปประสพ ณ ที่เกิดเหตุ
 ๑๐,๐๐๐ บาท ค่าเครื่องบินและใช้ค่ายต่าง ๆ ๒๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่เจ้าพนักงานตำรวจ
 และเจ้าพนักงานสรรพสามิตได้รับแค่เพียง ๔,๐๕๐,๐๐๐ บาท ส่วนผู้รับสินบนนำจับนั้นได้

รับไปโดยมีใบสำคัญไม่ต้องเสียภาษีตามประมวลรัษฎากร เพราะมีระเบียบยกเว้น แต่ต้องปิด
 ออกรสตมปให้ครบถ้วน ใบสำคัญซึ่งรับนั้นข้าพเจ้าได้ตรวจสอบแล้วเห็นว่าถูกต้อง จึงได้ให้ปิด
 สตมปเป็นจำนวนเงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท และใบสำคัญนั้นได้เก็บไว้ที่กองคลังกรมศรัทธา ส่วน
 ที่ว่าเจ้าหน้าที่ศรัทธาธิการ เกี่ยวข้องและราคาคืนแพ่งนั้น แล้วแต่สภาพของเหตุการณ์ ถ้ามีคืน
 มากราคาก็ถูก ถ้ามีคืนน้อยราคาก็แพง ระเบียบสืบสนนี้ได้เขียนไว้ช้านานแล้ว ไม่คิดว่าจะมี
 คืนจำนวนมากเข้ามาถึงเพียงนี้

การจ่ายสินเชืต้องปิดถือคามระ มឹងบ จะแก้ไขเปลี่ยนแปลงไม่ได้ เพราะเหตุว
เสมือนหนึ่งสัญญาของรัฐบาล เช่นเดียวกัน

นายชาญุทช ไชยคำมิ่ง (ภาวสินธุ) : ข้าพเจ้ายังสงสัยว่าเงินส่วนแบ่ง
ซึ่งโดยเพราะท่านผู้ซึ่ง คือว่าไ้มีการวิพากษ์วิจารณ์ว่า ท่านผู้มีส่วนได้เสียกับการ
จับผิดรายนี้ และข้าพเจ้าก็ยังซักถามท่านว่า การจับผิดรายนี้ใช้โทษที่เป็นกรณีที่ทำให้มีการ
เปลี่ยนแปลงตัวรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังทั้งสี่สองคน ที่นี้ข้าพเจ้าขอซักต่อไปอีกว่า
ผิดเนื่องรายนี้เก็บไว้ที่กรมสรรพสามิต และยังไม่ได้แปรสภาพเป็นอย่างใด ประมาณ ๗๗
เขาสงสัยเป็นอย่างมาก จะเปิดแน่แท้หรือไม่ว่าชื่อกรรมการที่ทั้งสี่นั้นเป็นผู้ใดบ้าง
มีผิดที่เบอร์เซ็นต์ เป็นอะไรที่เบอร์เซ็นต์ และทำดเป็นประกาศออกทางวิทยุ
และทางหนังสือพิมพ์ให้ประชาชนได้เห็น หรือทั้งกรรมการทั้งสองครั้งหนึ่งจะโทษหรือไม่
นอกจากนั้นเพราะการจับผิดรายนี้ ไ้มีวิธีการอย่างไรจริงหรือไม่ มีโทษให้ผิดคนหนึ่ง
ได้พยายามเอาเงินเข้าธนาคารกรุงเทพ ฯ และกว่าจะชื้อทองทั้งหมดพร้อมกัน
นายกำรจรรจนผู้ใหญ่และ เติมทางไปยังอำเภอแม่สายติดต่อกับพวกฮ่อในเขตของพม่า
แล้วชื้อผิดนั้นมา หอจะข้ามเขตกไทยเลขหมายชื้อกบิติดกรมตำรวจ เพื่อให้ชื้อกบิติดกรมตำรวจ
สั่งนายตำรวจชั้นผู้ใหญ่ไปนำจับไทยไม่ให้บอกผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อจะรับ เงินสินเชืนี้ ขอ
ให้ตอบให้ชัด จริงหรือไม่ ในข้อคอในหนังสือพิมพ์แนวไทยเียงช่าวว่าเมื่อเร็ว ๆ นี้ได้
การประมูลชื้อผิดให้แก่วานผิดต่าง ๆ ในจังหวัดระนองอีก ๑๑๘ ไร่ เป็นจำนวนเงิน
๒๕ ล้านบาท ซึ่งคุณพระบริษัทบุญทกิจเป็นผู้ส่งจ่าย และอนุมัติให้หลวงประกอบชนัก เป็นคนชื้อ
จริงหรือไม่ เป็นเพราะเหตุใดจึงไม่เอาผิดรายนี้ออกมาจำหน่ายให้แก่ผู้ประมูล
ที่นี้อยากจะถามว่า ที่หนังสือพิมพ์แนวไทยเียงช่าวว่าระเจตไทยเป็นค่านผิด
โดยชื้อกบิติดกรมตำรวจมีส่วนพัวพันอยู่ที่นี่ท่านจะแก้ไขอย่างไรจึงจะไม่ทำให้ประเทศไทย
ได้รับการกำหนดว่าเป็นผู้ค่านผิดร่วมกับจีนแดง และท่านจะให้หลักฐานยืนยันแก่สหประชาชาติ

1109

อย่างไรบ้างจึงจะไม่ให้สหประชาชาติทราบว่าราคาโดยของเราค่าเงินเดือนที่ร่วมกับเงินแดง
 ข้าพเจ้าขอให้อ่านใ้แข็งแรงใจซักและละเอียด นอกจากนั้นสำหรับผู้รับสินบนรายนี้ก็ได้เสีย
 ภาษีเงินได้นั้น ข้าพเจ้าอยากจะทราบว่าชอยกเว้นนี้กระทรวงการคลังได้ออกเป็นอะไร
 ภาษีเงินได้คืน / ข้าพเจ้าขอทราบว่าชอยกเว้นนี้ที่กระทรวงการคลังได้ชอยกเว้นนี้เพราะ
 เพราะว่าผู้ได้เงินสุทธิโดยไม่ต้องลงทุนเป็นจำนวนเงินตั้งแต่อันบาทขึ้นไปของเสีย ๕๐ เบอร
 เซนต์ของจำนวนที่ได้ การจับเงินเดือนนี้ได้รับสินบนและไม่ต้องลงทุนเป็นเพราะเหตุใดจึงได้
 ยกเว้น การที่จับเงินเดือนนี้ได้รับสินบนและไม่ต้องลงทุนจะของเสียภาษีตามประมวลรัษฎากร
 ๕๐ เบอร เซนต์ของราคาเงิน ถ้าคิดแล้วต้องเป็นเงินสิบสามล้านสี่แสนอย่างนี้ จริงหรือไม่
 เป็นเพราะเหตุใดจึงได้กับการยกเว้นเสียเพียงแสนบาทเท่านั้น และกรณีทางตำรวจได้
 พัวพันอยู่กับกรณีนี้รายนี้เป็นเพราะเหตุใดหลังจากที่จับเงินเดือนแล้ว ผู้ส่งจึงได้มีตำรวจ
 กองปราบหลายนานาเครื่องบินไปลงอยู่บ่อย ๆ และได้มีหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับคดีนี้ตั้งว่าอาเภอ
 แม่สายเขชจะระบุรายชื่อตำรวจกองปราบบางคนที่ไปนำเงินออกมาอีกหลังจากจับเงิน ๒๐ ล้าน
 มาแล้ว ท่านจะสืบสวนและสอบสวนไ้หรือไม่ว่า มีนายตำรวจชั้นผู้ใหญ่คนใ้ไปจัดการ
 นำเงินมาอีก ทั้งนี้เพื่อจะมีให้ประเทศไทยเร่าถูกครหาหน้า ท่านจะชี้แจงไ้หรือไม

1108

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : การที่
 ท่านบอกว่าในกรณีนี้รายนี้ทำให้ข้าพเจ้าตกใจเพราะรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังนั้น
 ขอเรียนว่าการพันนี้หลายนาย หลายกระทรวง เพราะว่าท่านนายต.ฯ มีนโยบายว่าให้รัฐมนตรี
 คนเดียวทำงานตำแหน่งเดียว ส่วนเรื่องกรรมการพิสูจน์ในตอนหลังซึ่งรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงการคลังได้ตั้งไปนั้น ถ้าท่านอยากจะดูหลักฐานข้าพเจ้าเชื่อว่ารัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงการคลังคงไม่ปกปิด เพราะไม่ใช่เรื่องลับ และใครจะเปรียบเทียบว่าไม่ใช่ลับ
 การซื้อเงินในตอนหลังที่ว่า มีการซื้อเงินจากที่อื่น ๆ อีกนั้น ก็เพราะเหตุว่าเป็นการซื้อเงินตาม
 สัญญา ซึ่งคณะกรรมการเรื่องราวยุโรปตั้งมาให้กระทรวงการคลังปฏิบัติก็ตามสัญญา
 ส่วนในเรื่องที่สหประชาชาติกล่าวหาว่าเงินรายนี้เป็นเงินของจีนแดงนั้น ไม่จริง เงินรายนี้เป็น
 เงินที่อยู่ในการควบคุมของทหารก็มีตั้งซึ่งแตกหักให้จากทางเวลาที่ทำการปราบปรามไป
 ประมวลรับราชการ ได้กำหนดไว้ว่าเงินสินบนรางวัลนี้ไม่ต้องเสียภาษีเงินได้ แต่ต้องขึ้นอากร
 แลคยอม เพราะฉะนั้นจึงไม่มีการที่จะต้องเสียภาษีตามที่ท่านถามอีกก็ตาม ส่วนในกรณีที่ว่า
 หนังสือพิมพ์บางฉบับนั้นจะเปิดเผย เรื่องคำวิจารณ์นั้นเป็นเรื่องปกติกัน ข้าพเจ้ายินดี เพราะ
 เหตุว่าจะได้ตั้งกรรมการสอบสวนไปตามข้อบังคับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไป กระทั่งตามบรรณคดีฉบับ ๑ ของนายสวัสดิ์ คำประกอบ ตามเรื่อง การเก็บภาษีแก่อาคารบ้านเรือนของคนต่างด้าว ตามกระทรวงมหาดไทย เพื่อให้ผู้ตั้งกระทู้ถามได้

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : กระทั่งถามนี้ ชาวเจ้าโตตั้งมาประมาณหลายเดือนแล้ว เพราะฉะนั้นเหตุการณ์ก็ยกมามีไปแล้ว ก็ใครจะขอถือ โอกาสถามเสียในโอกาสนี้ด้วย

ชาวเจ้าโตตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

ปรากฏว่าขณะนี้ทางราชการ ได้ทำการจับกุมบุคคลต่างด้าวซึ่ง ไม่เสียค่าธรรมเนียมคนต่างด้าว ไปกักขังไว้เป็นจำนวนมาก และมีแทบทุกจังหวัด ปรากฏว่าบุคคลต่างด้าวที่ถูกจับกุมตั้งกล่าวนั้น ส่วนมากเป็นบุคคลที่อยู่ในวัยชราและยากจนเป็นอันมาก ไม่สามารถจะหาเงินทองมาเสียค่าธรรมเนียมได้ เนื่องจากเหตุนี้จึงขอเรียนถามว่า ทางกระทรวงมหาดไทย จะหาทางผ่อนผันหรือวางเงินช่วยเหลือแก่คนต่างด้าวที่ยากจนถึงขนาด และมีอายุอยู่ในวัยชรา แล้ว ใช้วิธีการเก็บภาษีแก่อาคารบ้านเรือนของคนต่างด้าวแทน โดยเก็บเฉพาะคึกอาคารบ้านเรือนที่ถูกสร้างมีราคา โดยประเมินตั้งแต่หนึ่งแสนบาทขึ้นไป อันนับว่าเป็นการเก็บภาษีจากบุคคลที่ยังคงสมบูรณ์ ความเดือดร้อนก็จะไม่เกิดขึ้นแก่ประชาชนคนต่างด้าวผู้ยากจน เช่นนี้ รัฐบาลจะจัดการทำได้หรือไม่ เพราะเหตุใด

1110

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
 ทานประธานฯ ทานสมาชิกวุฒิสภาเถรคดี กระทรวงมหาดไทยขอแจ้งว่าดังนี้ การจับกุมคนต่างด้าว
 ซึ่งไม่เสียค่าธรรมเนียมคนต่างด้าวนั้น ไม่ได้อาศัยกฎหมาย จับกุมโดย แม้ใด เรียกว่ามาตามส่วนที่
 ที่ชำระค่าเสียคนต่างด้าวจะเปลี่ยนแปลงไปเป็นการเก็บค่าเสียคนต่างด้าวโดยที่คนต่างด้าว
 นั้นผิดทำไม่ได้ เพราะกฎหมายนั้นเก็บแต่ผู้ลงเงินเจ้าลง ไม่ใช่เก็บแต่ผู้เข้า บรรดาคนต่างด้าว
 ซึ่งเป็นผู้เข้าตามกฎหมายที่คนต่างด้าวมีถิ่นและอาศรัยมาเรียกไว้ในนี้จำนวนน้อย ไม่
 มาก การยกเว้นค่าธรรมเนียมโดยยกเว้นไว้เสมอ สำหรับผู้มากจริง ๆ ไม่เสียค่าธรรมเนียม
 เว้น ผู้ที่ชำระค่าจริง ๆ ก็ยกเว้น ผู้ลงเงินจริง ๆ ก็ยกเว้น ซึ่งบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญว่า
 การกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจและในขณะมีรัฐธรรมนูญว่าการกระทรวงมหาดไทยยังได้ขยายเงินไป
 ออกไปอีกหลายประการซึ่งทางกระทรวงมหาดไทยว่าเห็นสมควรที่จะเสนอแก่ที่ประชุมสภาผู้
 ทานประธานฯ ทานสมาชิกวุฒิสภาเถรคดี กระทรวงมหาดไทยในประเด็นนี้ ขอให้พิจารณาเป็นอันขาด เป็นอันพิจารณาและ
 มีข้อควรพิจารณาคือ ผู้ที่เสีย หรือเสีย ซึ่ง ๆ ที่มีความจำเป็นแล้วที่ชำระแล้วก็จะให้เงินอุดหนุนปฏิบัติ ไม่ขานแล้ว
 บุคคลที่เข้า ส่วนที่เข้าโดยไม่เสียค่าธรรมเนียมเรียกการเก็บค่าเสียคนต่างด้าวที่เข้าแล้วหรือเข้าไม่ได้ เว้น
 ไว้แต่สภาผู้ชำนัญ

นายสวัสดิ์ กวีประภพ (นายสารวัตร) : ความที่ทางรัฐมนตรีได้แจ้งมานั้น ข้าพเจ้า
 คิดเห็นว่า การที่ทางกระทรวงได้จับกุมคนต่างด้าวมาเป็นจำนวนน้อยก็เห็นว่าเป็นความจริง ก็ไม่
 มีอันผิด แต่ใครจะขอเว้นตามอีกประการหนึ่งว่าถ้าจะจับกุมคนต่างด้าวที่เข้าแล้วหรือเข้าไม่ได้
 หรือผู้พลการที่ทางกระทรวงได้มีระเบียบขึ้นบ้างก็ขอทางกระทรวง ได้รับแจ้ง ไม่ถึงกลางที่มานั้น
 เมื่อถามสภาพที่ตำรวจท้องที่บ้างหรือเปล่าว่าบุคคลประเภทใด ไม่คง ไปจับกุม เขาและทางรัฐมนตรี
 ได้ทราบหรือเปล่าว่าหลายจังหวัดที่เขาหน้าท้องที่ เจ้าพนักงานตำรวจได้ไปจับกุมบุคคลต่างด้าว
 ที่อยู่ในวัยชรามากก็ยังมี ขอลงความเห็นปรึกษาของข้าพเจ้าเอง จึงได้ทำหนังสือส่งว่าการเก็บค่า
 คนต่างด้าวนั้น เรา ไม่ได้ละเว้นคนแก่หรือทำให้เกิดความสงสัย เพราะข้าพเจ้าได้เห็นบุคคลที่

1112

จะเสียหายมากกว่าตัวใดเสียอยู่ในปัจจุบันนี้อีก เพราะฉะนั้นในการที่จะส่งค่าธรรมเนียบคนกลาง
 ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙ ๑๐ ๑๑ ๑๒ ๑๓ ๑๔ ๑๕ ๑๖ ๑๗ ๑๘ ๑๙ ๒๐ ๒๑ ๒๒ ๒๓ ๒๔ ๒๕ ๒๖ ๒๗ ๒๘ ๒๙ ๓๐ ๓๑ ๓๒ ๓๓ ๓๔ ๓๕ ๓๖ ๓๗ ๓๘ ๓๙ ๔๐ ๔๑ ๔๒ ๔๓ ๔๔ ๔๕ ๔๖ ๔๗ ๔๘ ๔๙ ๕๐ ๕๑ ๕๒ ๕๓ ๕๔ ๕๕ ๕๖ ๕๗ ๕๘ ๕๙ ๖๐ ๖๑ ๖๒ ๖๓ ๖๔ ๖๕ ๖๖ ๖๗ ๖๘ ๖๙ ๗๐ ๗๑ ๗๒ ๗๓ ๗๔ ๗๕ ๗๖ ๗๗ ๗๘ ๗๙ ๘๐ ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐ ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐

ค่าลง ในข้อที่จำแนกที่จะส่งกวคขึ้นในเรื่องภาษีเงินได้สามประเภทรัฐฎากร ทั้งนี้และทั้งนี้
 ชาวเขาเห็นว่าถ้าหากเขาเห็นคนกลางแล้วเขาจะยอมเสียหายเงินค่าจ้างคิดว่าที่จะไม่เสีย
 เงินรายปีตามประมวลรัษฎากร จะเสียไม่เกินสมควรว่า ๕๐๐ - ๖๐๐ บาท เพราะคนกลางทุกคนนั้น
 มีเงินค่ารายปีสูงกว่า ๔,๕๐๐ ทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นในการที่คนกลางควรลงมานี้ บางทีจะเข้าใจว่า
 ตัวจะไม่คงเสียหายเห็น ๆ ความจริงตัวจะต้องเสียหายอยู่มาหมาย จึงมีข้อทางรัฐฎากรที่ไม่ได้แรง
 ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙ ๑๐ ๑๑ ๑๒ ๑๓ ๑๔ ๑๕ ๑๖ ๑๗ ๑๘ ๑๙ ๒๐ ๒๑ ๒๒ ๒๓ ๒๔ ๒๕ ๒๖ ๒๗ ๒๘ ๒๙ ๓๐ ๓๑ ๓๒ ๓๓ ๓๔ ๓๕ ๓๖ ๓๗ ๓๘ ๓๙ ๔๐ ๔๑ ๔๒ ๔๓ ๔๔ ๔๕ ๔๖ ๔๗ ๔๘ ๔๙ ๕๐ ๕๑ ๕๒ ๕๓ ๕๔ ๕๕ ๕๖ ๕๗ ๕๘ ๕๙ ๖๐ ๖๑ ๖๒ ๖๓ ๖๔ ๖๕ ๖๖ ๖๗ ๖๘ ๖๙ ๗๐ ๗๑ ๗๒ ๗๓ ๗๔ ๗๕ ๗๖ ๗๗ ๗๘ ๗๙ ๘๐ ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐ ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐

ไว้ถกกันขึ้นประการใด ทั้งนี้เพราะเขาเห็นว่าเมื่อปฏิบัติคือคนไทยประการใดแล้ว กระบวนการหลังก็
 ปฏิบัติคือคนกลางแล้วเหมือนกัน

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ใครจะขอเรียนชักถามทางรัฐบาลต่อไป
 ทั้งนี้ ปัญหาภาษีคนต่างถิ่นหรือค่าธรรมเนียมคนต่างถิ่น ที่ข้าพเจ้าคิดว่าอยากจะให้มี
 การผ่อนผันกับคนต่างถิ่นก็ไม่ไ่มุ่งหมายที่จะไม่ให้ กับภาษีคนต่างถิ่นเสียทีเดียว ข้าพเจ้า
 อยากจะให้ทางรัฐมนตรีกวัดกันในปัญหาเรื่องภาษีเงินได้ยิ่งกว่า เพราะภาษีเงินได้นั้นมันเป็น
 ภาษีซึ่งเก็บจากคนซึ่งมีเงินที่มีรายได้ค่ารายปีตั้งแต่ ๔,๕๐๐ บาทขึ้นไป เฉพาะบุคคลซึ่งยากจน
 คนแก่คนชราไม่สามารถจะมีรายได้ตั้งแต่ ๔,๕๐๐ บาทขึ้นไปก็ไม่ถูกอยู่ในข่ายที่จะต้องเสียภาษี
 เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าคิดว่าเราไปเก็บเงินจากบุคคลซึ่งมีรายได้สมบูรณ์มีรายได้สูง ๆ ทั้งที่กฎหมาย
 ให้อัตนวิไลให้รักคุณเพื่อให้ได้เงินเข้าท้องพระคลังมาก ๆ ก็เสียยิ่งกว่าที่เราจะไปเก็บเงินจาก
 บุคคลยากจนและเป็นไปด้วยความเวทนาอย่างยิ่ง ข้าพเจ้ามีความเห็นอย่างนั้น กับการปฏิบัติ
 โดยเคร่งครัดเช่นนี้ทางท่านรัฐมนตรีจะปฏิบัติหรือไม่

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :

นโยบายของรัฐบาลนี้ปฏิบัติต่อคนต่างถิ่นเช่นเดียวกับคนไทย ถ้าจะปฏิบัติต่อคนต่างถิ่นในการ
 เร่งรัดเสียภาษีค่ารายปี ๆ ละ ๔,๕๐๐ บาท ขอโทษไม่ใช่ ๔,๕๐๐ ก็จะต้องเคร่งครัดต่อคนไทย
 ด้วย ทั้งนี้รัฐบาลนี้จะทำอย่างไรนั้นจะต้องระลึกถึงความสิทธิเสมอภาคของบรรดาประชาชนที่อยู่
 ในประเทศไทยทัดเทียมกันตามกฎหมายรัฐธรรมนูญของสหประชาชาติ ส่วนในการลดค่าธรรมเนียมคนต่าง
 ถิ่น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยดำริที่จะลดอยู่ ซึ่งที่จะเป็นทางช่วยเหลือให้คนต่างถิ่น
 ปลดเปลื้องภาระลงไป แต่ที่ลดประการใดนั้นจะต้องรอการพิจารณาจากงบประมาณเสียก่อน
 ส่วนในเรื่องการยกเว้นคนชราที่นัยกเว้นอยู่แล้ว ประกาศไปแล้ว และบัดนี้รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 มหาดไทยจะประกาศเพิ่มเติมอีก เชื่อว่าคนต่างถิ่นคงจะพอใจในการผ่อนผันค่าธรรมเนียม
 คนต่างถิ่นลงไปซึ่งจะประกาศในเร็ว ๆ นี้

1114

ประธานสภานิติบัญญัติ : ต่อไปกรผู้ขึ้นที่ ๒ ของนายทิม ฎริพัฒน์ เรื่องรายได้
ประจำปี ๒๕๕๕ ตามรัฐธรรมนูญว่าการกระทรวงการคลัง

นายทิม ฎริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : ข้าพเจ้าขอตั้งกรผู้ถามท่านรัฐมนตรีว่าการ-
กระทรวงการคลังดังต่อไปนี้

ด้วยตามที่ข้าพเจ้าได้อภิปรายในคราวพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี
๒๕๕๕ นั้นเมื่อตอนหนึ่งว่า งบประมาณรายได้ประจำปี ๒๕๕๕ ที่ท่านตั้งไว้ นั้น ข้าพเจ้าคาดหมาย
ว่าท่านจะไม่สามารถเก็บได้เท่าจำนวนตามงบประมาณ และบัดนี้ล่วงเข้ามาจนถึงครึ่งปีแรกของ
ปีงบประมาณแล้ว ข้าพเจ้าจึงขอเรียนถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังว่า ท่านได้เก็บราย-
ได้ได้แล้วเท่าไร ที่เหลืออยู่เท่าไร และเงินที่เหลืออยู่นี้ท่านคาดว่าจะเก็บได้เพิ่มตามจํา-
นวนงบประมาณหรือไม่ ถ้าจะเก็บไม่ได้เพราะเหตุใด

พล.ต. เกา เทียบเลิศ บริษัทสมุทรกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : 1114
กระทรวงการคลังขอตอบดังนี้ใน ๖ เดือนแรกของปี ๒๕๕๕ นี้ รายได้ต่ำกว่ารายเฉลี่ย ๖ เดือน
ไป ๕๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพราะเงินรายได้บางประเภทยังไม่ถึงกำหนดชำระ แต่ใน ๗ เดือน
คือสิ้นเดือนกรกฎาคมนี้มีรายได้เกินกว่างบประมาณเฉลี่ย ๕๑,๕๐๐,๐๐๐

นายทิม ฎริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : ท่านรัฐมนตรียังไม่ได้ออบข้าพเจ้าตามคำถามอยู่
ข้อหนึ่งคือว่า ยังเหลืออยู่เท่าไร แล้วก็เงินที่เหลือนั้นท่านคาดหมายได้หรือไม่ว่า จะเก็บได้ตาม
งบประมาณหรือไม่ อันนี้ท่านไม่ได้ตอบข้าพเจ้า ข้าพเจ้าขอให้ท่านตอบในข้อนี้ และขออย่าถือว่า
เป็นข้อที่ในข้อนี้

พล.ต. เกา เทียบเลิศ บริษัทสมุทรกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : งบประมาณ-
รายได้ ๒๕๕๕ ตั้งไว้ ๕,๑๕๐,๐๐๐,๐๐๐ เพราะฉะนั้นที่ท่านหารู ครึ่งปีที่
๒,๐๕๐,๐๐๐,๐๐๐ เพราะฉะนั้นใน ๗ เดือนก็เอา ๑๒ หาร เอา ๗ คูณเข้าไป เพราะฉะนั้น
ข้าพเจ้าก็ตอบว่าใน ๗ เดือนหลังนี้ได้เกินงบประมาณเฉลี่ย ๕๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท แล้วในต่อไปจน

ถึงสิ้นปี ข้าพเจ้าหวังว่าจะได้เพิ่มตามงบประมาณที่ตั้งไว้

นายทิม ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : ตามที่ท่านคาดการณ์ว่าท่านจะเก็บได้เมื่อสิ้นปีงบประมาณ ท่านคาดว่าจะได้เพิ่มตามงบประมาณนั้น ท่านเอาหลักเกณฑ์อะไรมาคิด เพราะว่างบประมาณปีพ.ศ. ๒๕๕๓ ที่ท่านตั้งเอาไว้แล้ว ท่านทราบหรือไม่ว่าท่านเก็บได้ต่ำกว่างบประมาณ ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ท่านตั้งไว้อย่างนั้นท่านก็เก็บในพ.ศ. ๒๕๕๓ ที่ท่านตั้งไว้ก็ต่ำกว่างบประมาณ ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาทแล้ว แล้วในปีที่ท่านตั้งงบประมาณรายรับไว้ถึง ๔,๕๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่ว่ามันมีเหตุการณ์ที่น่าวิตกว่าท่านจะเก็บงบประมาณไม่ได้ เพราะว่าหัวใจของประเทศนั้นอยู่ที่สินค้าขาว ข้าวราคาตกต่ำไม่มีตลาดซื้อ ไม่มีผู้ซื้อข้าวของเรา แล้วอย่างที่ราคาตกต่ำ นี่แหละจึงเป็นเหตุที่ข้าพเจ้าคาดการณ์ว่าท่านจะเก็บเงินไม่ได้อย่างงบประมาณ ข้าพเจ้าคาดการณ์ไว้เช่นนี้ แล้วข้าพเจ้าจึงขอเรียนชี้แจงว่างบประมาณที่ท่านตั้งเอาไว้แล้ว สินค้าขาวออกประเทศชำนั้นตั้งไว้ ๓๓๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท สินค้ายางตั้งงบประมาณรายได้ไว้ ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ท่านจะคอยข้าพเจ้าได้ไหมว่าในสถานการณ์ของประเทศไทยสินค้าทั้ง ๒ ประเภทนี้ท่านเก็บได้ไม่ ๖ เดือนแรกนั้นใกล้กับปีเปอร์เซ็นต์ของงบประมาณที่ตั้งเอาไว้ แล้วภาวการณ์บางอย่าง อีกอย่างหนึ่งก็คือภาษีรายได้ของคนต่างด้าวก็เก็บไม่ได้ตามงบประมาณ เมื่อเช่นนี้ท่านเอาหลักเกณฑ์อะไรว่าท่านจะเก็บได้เพิ่มตามงบประมาณ ท่านได้ภาษีประเภทใดมาเพิ่มอีก ที่เก็บได้ต่ำกว่างบประมาณอะไรบ้าง ข้าพเจ้าขอชี้แจงเพียงเท่านี้ก่อน

พลโท เกา เพียรเลิศ บริรักษ์ยุทธกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : ท่านอ้างสถิติปี ๒๕๕๓ ว่าเก็บไม่ได้ ข้าพเจ้าก็ยืนยันว่าปี ๒๕๕๓ ข้าพเจ้าเก็บรายได้ได้เท่ากับงบประมาณรายได้ที่ตั้งไว้ ที่ท่านถามว่า รายได้อะไรบ้างที่เกินกว่างบประมาณ ข้าพเจ้าก็เรียนบอกว่า งบประมาณทั้งหมดที่สรรพสนิมิตได้เกินกว่างบประมาณ งบประมาณสุทธการก็จะได้เกินกว่างบประมาณ อากาศขาวตกบ้างเล็กน้อย แต่อากาศยางเพิ่มขึ้นเป็น ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ ใน ๖ เดือนนี้เกินกว่างบประมาณ ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ ไม่ขอสงสัยต่ำกว่างบประมาณเพียงเล็กน้อยเพียง

๔๐๐,๐๐๐ บาท นอกจากนี้ก็น้ำมันเบนซินต่ำกว่าเล็กน้อยเพียง ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่จนถึงปลายปีนี้จะใกล้เคียงกัน งบประมาณที่ได้เกินกว่าอีกคืออากาศได้เกินกว่างบประมาณถึง ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท อากาศกรมปศุสัตว์ได้เกินกว่างบประมาณ ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท เศษ เงินช่วยราชการยาสูบได้เกินกว่างบประมาณ ๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท เศษ ท่านผู้เป็นประธาน ฯ ก็ว่า งบประมาณทั้งหมดนี้ ข้าพเจ้าก็อดคิดเฉลี่ยคิดสถิติตามที่ได้เป็นมาแล้วตั้งแต่ปี ๒๔๔๓ - ๒๔๔๔ - ๒๔๔๕ - ๒๔๔๖ แล้ว ก็มีสถิติว่าจะคิดใกล้เคียงกัน เพราะฉะนั้นท่านจะบอกว่ารายการนี้ในอรรถการนั้นไต่ถาม มันก็มาเฉลี่ยกัน ถึงสิ้นปีแล้วก็จะไต่ถามงบประมาณตามที่กำหนดไว้ ในพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี

1114

นายทิม ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : ข้าพเจ้าอยากใคร่จะขอให้ท่านรัฐมนตรี
 ทบว่างงบประมาณประเภทสินค้าขาออกประเภทข้าวมะ เก็บได้แล้วเท่าไร และยางเก็บได้
 แล้วเท่าไร ที่ตั้ง ๓๗๗ ด้านสำหรับอากาศขาออกของข้าวนี้มะ เราเก็บได้แล้วเท่าไร และยาง
 ๕๐ ล้านมะเก็บแล้วเท่าไร ประเภทภาณสินค้าต่างที่คงไว้/ตามภาษามะเก็บได้เท่าไร
 ตามประเภทนี้เสียก่อน แล้วที่สินค้าทั้ง ๓ นี้เมื่อเป็นสินค้าที่เป็นหัวใจของประเทศนี้มะ เมื่อข้าว
 ราคาตกต่ำ ชาวนาไม่มีเงินจะซื้อจะใช้จ่ายทำให้รายได้สินค้าตกไปกวย ข้าพเจ้าวิตกว่า
 จะเก็บไม่ได้ตามประมาณ ข้าพเจ้าจึงอยากจะทราบสินค้าทั้ง ๓ ประเภทนี้

แล้วอีกประการหนึ่งข้าพเจ้าขอเรียนอีกว่า งบประมาณที่ทางตั้งเอาไว้ในงบประมาณ
 ปีหน้างบประมาณที่จะตั้งใน พ.ศ. ๒๔๘๕ นี้มะ ท่านประมาณได้ทีใหม่กว่ารายกับ ^{ปี}ประเภท
 รายกับ พ.ศ. ๒๔๘๔ มันมีการผันผวนเช่นนี้ ท่านจะปักเข็มลง ^{เมื่อ} /พ/๙ /๒๔๘๔ ใหม่ใน
 งบประมาณ พ.ศ. ๒๔๘๔

พลเอก เภา เพียรเลิศ บริภัณฑ์ยุทธกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง :
 กระทรวงการคลังขอตอบดังนี้

ข้อที่ ๑. ที่ท่านถามว่าสินค้าสำคัญ ๒ - ๓ ประเภทนั้นคือข้าว ยาง นั้นเมื่ออย่างไรบ้าง
 สินค้าข้าวทั้งปีอากาศขาออกตั้งไว้ ๓๗๗ ล้านบาทเศษ ใน ๖ เดือนนี้ได้ลดน้อยไปจาก
 งบประมาณเฉลี่ยเพียง ๓ ล้านเศษ สินค้ายางขาออกอากาศตั้งไว้ ๕๐ ล้านบาท ใน ๖
 เดือนนี้ได้เกินกว่างบประมาณ ๑๑ ล้าน ๒ รายการนี้เมื่อทบกลับได้กำไรเสียอีก ส่วนคน
 ต่างต่างนั้นตั้งงบประมาณไว้ ๔๕๐ ล้านบาท ใน ๖ เดือนนี้ได้งบประมาณน้อยไป ๖๔ ล้านบาท
 แต่เพราะอะไร เพราะว่ายังไม่ถึงกำหนดที่ชำระเป็นส่วนใหญ่ ค่อยมาเมื่อถึง ๓ เดือน เดือนที่
 ๓ แล้วงบประมาณรายได้เฉลี่ยตกไป ๖ ล้านบาท ^{ที่} เท่านั้นเอง

นายทิม ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : ท่านรัฐมนตรียังไม่ตอบข้าพเจ้าเมื่อถึงถึง
 ปัญหาพวกเราที่ประชาชนยังวิตกก ^{อยู่} /กันอยู่ ก็คือเกรงว่ารัฐบาลจะปักเข็มไม่ลง อันนี้ขอ

ให้เรียนตอบในที่ประชุมใหญ่) เป็นที่สนใจสักหน่อยว่าท่านจะมีคลังหรือไม่ แล้วอีกประการหนึ่ง
 ที่ท่านบอกว่างบประมาณปี พ.ศ. ๒๕๕๖ นั้น ท่านเก็บเงินได้เกินกว่างบประมาณที่ตั้งไว้ นั่นนะ
 แล้วว่างบประมาณที่เสนอคือสภาพปรากฏตามรายงานการประชุมของคณะกรรมการบอกว่า
 รายได้ พ.ศ. ๒๕๕๖ นั้นเก็บได้ค่าว่างบประมาณ ๑๑,๒๐๐,๐๐๐ บาท อันไหนมันจริงกว่ากัน
 ข้าพเจ้าขอเรียนอีกสองประเด็น

พลเอก เกา เทียบเลิศ บริษัทพิเศษกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เรื่องว่างบประมาณที่เราจะรวบรวมไว้ได้นั้นจะต้องกินเวลา เพราะฉะนั้นก็ต้องพูดไปก่อน
 ตามที่ใคร ๆ ถอนมาเงินเข้ามาอีกเขาก็ใส่ไปในปีซึ่งงบประมาณ ๒๕๕๖ นั้นจะได้ตามงบประมาณ ที่
 ท่านถามข้าพเจ้าถึงงบประมาณปี พ.ศ. ๒๕๕๕ นั้น ข้าพเจ้าก็ยังไม่อยากจะเรียนเพราะยัง
 ไม่ได้เข้าสู่สภา และยังไม่ได้อยากคณะรัฐมนตรี แต่ข้าพเจ้ารับรองว่ามีที่ขี้นลงเสมอ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หม่อมกระเบียบวาระสำหรับกระชู้แล้ว

ที่ประชุม คือเปิดพิจารณาในหมายเลข ๓ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
 (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕... นายประสิทธิ์ จุลละเทศ (สงขลา) และนายอารีย์ คันสีเวชกุล
 (นครราชสีมา) เป็นผู้เสนอ เชิญเสนอได้

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่าง
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
(ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕๕๕

หลักการ

แก้ไขความในมาตรา ๙๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน

พ.ศ. ๒๕๕๕

เหตุผล

ปรากฏว่าปัจจุบันนี้ข้าราชการประกอบการค้าขายกันมาก เป็นเหตุให้การปฏิบัติราชการเสื่อมลง ซึ่งตามวินัยข้าราชการพลเรือนจำกัดอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการไม่ได้ ประกอบกับขณะนี้ข้าราชการพลเรือน (รวมทั้งรัฐมนตรีด้วย) ต่างประกอบการค้าในบริษัทต่าง ๆ กันอย่างเปิดเผย เป็นที่น่าตำหนิติเตียน ทำให้ประชาชนมองไปในแง่ไม่ดี ทำนองบริษัทอภิสิทธิ์ ตั้งขึ้นมาเพื่อการผูกขาดหรือแอบอิงตำแหน่งหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนตัว เพื่อตัดปัญหาไม่ให้หมดสิ้นไป จึงสมควรเพิ่มเติมข้อความสำคัญลงไปว่า แม้จะเป็นกรรมการของบริษัท หรือหุ้นส่วนผู้จัดการ ก็ไม่ได้ ถือว่าเป็นการผิดวินัย

รายละเอียดนอกจากนี้จะได้แถลงในสภาผู้แทนราษฎรต่อไป

อนึ่งถ้าสภาผู้แทนราษฎรรับหลักการร่างพระราชบัญญัตินี้แล้ว ก็จะได้ถือโอกาสแก้กฎหมายฉบับอื่นซึ่งเกี่ยวกับข้าราชการฝ่ายตุลาการและทหารตามไปด้วย.

สำเนาถูกต้อง/

แผนกระเบียบวาระ

จำนงค์ พ/ท.

(ไปรษณีย์)

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
(ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕...

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕..."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

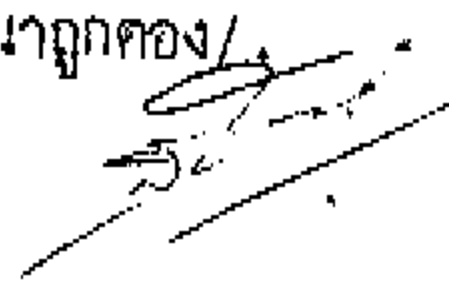
"มาตรา ๗๔ ข้าราชการพลเรือนต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการไม่ได้

ห้ามมิให้เป็นตัวกระทำการ หันส่วนผู้จัดการ หรือกรรมการ ในห้างหุ้นส่วน หรือบริษัทใด ๆ นอกจากทางราชการจะสั่ง"

.....
.....

(ลงชื่อ) บ. จุลละเทศ, อารีย์ คันทิเวชกุล ผู้เสนอ

(ลงชื่อ) จารุมุตร เรืองสุวรรณ, เสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์, ร.ท.พิพัฒน์ ณ กลาง, สงกรานต์, แคล้ว นรปติ, เสียง ไชยกาล, เทพ, ชาญุทธ ไชยคำมิ่ง, ประภาส คงสมัย, อรพิน, น้อม อุปรมย์, ม.รัตนประสิทธิ์, บุญคุ้ม, ไถง, เมธีก จีราภรณ์, ดวิลา อัญญาเนนท์, ดัต พรหมมาณพ, คล้าย, ส.เศลาน, ส.อิศรางกูร ผู้รับรอง

สำเนาถูกต้อง/

แผนกระเบียบวาระ
จำนวน ๑ พ/ท.

นายประสิทธิ์ จุลละเทศ (สงขลา) : ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นเกียรติในกรณีที่ให้มี
โอกาสเสนอร่างกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมาในวันสุดท้ายแห่งสมัยประชุมนี้ ร่างที่ข้าพเจ้าขอเสนอ
เพื่อขอความเห็นชอบจากสภาผู้แทนราษฎรพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ในหลัก
การนี้ก็คือมีความประสงค์ที่จะแก้ไขมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ. ๒๔๔๓

เหตุผลโดยนัยที่กล่าวมาแล้วว่าปรากฏว่าปัจจุบันนี้ข้าราชการประกอบการค้าขายก็มาก
เป็นเหตุให้การปฏิบัติราชการเสียผล ซึ่งตามวินัยข้าราชการพลเรือนจำเป็นต้องอุทิศเวลา
ของตนให้แก่ราชการ จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการไม่ได้ ประกอบกับระเบียบข้าราชการ
พลเรือน (รวมทั้งวินัยข้าราชการ) ค่างบประมาณการค้าในบริษัทต่าง ๆ ก็ยังว่างเปล่า เป็น
ที่น่าคำพิพากษาได้ ทำให้บรรดาคนมองไปไม่แจ้งไม่ตี ทำนองบริษัทกสิกรรม ก็ยังขึ้นมาเพื่อ
ผูกขาดหรือแย่งชิงตำแหน่งหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนตัว ฉะนั้นเพื่อศักดิ์ศรีแห่งมหาดไทย
จึงสมควรเพิ่มเติมข้อความดังกล่าวไปว่า และจะเป็นกรรมการของบริษัทหรือหุ้นส่วนผู้จัดการ
ก็ไม่ได้ถือว่าเป็นการผิดวินัย

รายละเอียดนอกจากนี้จะได้แถลงในสภาผู้แทนราษฎรต่อไป

อนึ่งถ้าหากสามารถรับหลักการร่างพระราชบัญญัติแก้ไขแก้ไขข้อใดข้อหนึ่งโอกาสแก่กฎหมาย
ฉบับอื่นซึ่งเกี่ยวกับข้าราชการฝ่ายตุลาการและทหารความไปด้วย.

ท่านผู้เป็นประธาน : ในกรณีที่ข้าพเจ้าถือโอกาสเสนอร่างกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมา
ในประการแรกที่เดียว ข้าพเจ้าจำเป็นต้องขอทราบเรียนต่อที่ประชุมนี้เสียก่อนว่า
ข้าพเจ้ามีเจตนาอย่างไรบ้างในการที่เสนอร่างกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมา ข้าพเจ้าขอ
เมื่อคราวที่รัฐบาลนี้ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๔๓
เมื่อประมาณปีเศษมานี้ในการเสนอร่างกฎหมายฉบับนั้น ข้าพเจ้าเองเป็นคนหนึ่งที่ได้
แปรอุทิศความในมาตรา ๑๔ นี้ด้วย คือว่าขอแปรอุทิศลงไปให้มิตรกรรมการไปด้วยอีก

ข้อความหนึ่ง คือว่าห้ามมิให้เป็นตัวกระทำการ กรรมการในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทใด ๆ นอกจากทางราชการจะสั่งคือหมายความว่าในขณะนั้นข้าพเจ้าได้ขอแปรรูปคือว่า การเป็น กรรมการบริษัทนั้นไม่ใช่ถือว่าเป็นการฉ้อฉล แต่เห็นว่าน่าเสียใจว่าความเห็นของข้าพเจ้าใน คณะกรรมการในขณะนั้นไม่เห็นด้วยด้วย นี่ก็เป็นเวลาปีเศษมาแล้ว แต่ว่าความรู้สึก อันนี้ข้าพเจ้ายังมีอยู่ เพราะเหตุว่าในขณะนั้นก็เป็นทีที่ตระหนักทราบกันโดยทั่วไปแล้วว่า การค้าขายนี้รัฐมนตรีก็มีมาก ตลอดถึงข้าราชการพลเรือนก็ต่างประกอบการค้าขายทั้งทหาร ทั้งตำรวจ อย่างนี้ก็รู้สึกว่าจะไม่เป็นการเหมาะสม เพราะฉะนั้นถ้าหากว่า ~~ข้าพเจ้า~~ จะไม่มี ส่วนในเรื่องการค้าเสียแล้ว เขาก็มองไปในแง่ดี เมื่อเป็นอย่างนี้ข้าพเจ้าก็คิดถึงใจขอแปรรูปคดี ของข้าพเจ้าตลอดมา ที่จริงได้ถือโอกาสเสนอเป็นร่างพระราชบัญญัติ ~~แต่~~ ที่ฉบับนี้ขึ้น เพื่อแก้ไขข้อความเดิมโดยเดิมข้อความลงไปเล็กน้อยเท่านั้น ไม่ใช่จะแก้ไขเปลี่ยนแปลง ข้อความแต่เดิมตามได้ คือข้อความเดิมนั้นตามมาตรา ๑๔ มีดังนี้ "มาตรา ๑๔ ข้าราชการ พลเรือนต้องยุติ เวลาของคนที่ให้ราชการจะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการไม่ได้ ห้ามมิให้ เป็นตัวกระทำการในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทใด ๆ นอกจากทางราชการจะสั่งหรือได้รับ อนุมัติจากรัฐมนตรีเจ้าสังกัด แต่ในกรณีที่มีข้อยกเว้นเห็นว่าการค้าบางตำแหน่งในห้าง หุ้นส่วนหรือบริษัทอาจหาความเสียหายมาสู่ทางราชการได้ ก็ให้มีอำนาจห้ามมิให้ดำรง ตำแหน่งนั้นได้ ข้าพเจ้าถือโอกาสแก้ไขข้อความคือโดยยกเดิมคำว่า "กรรมการ" ลงไป เท่านั้น แต่คำว่า "กรรมการ" นี้ก็เป็นคำที่มีความหมายสำคัญที่สุดในขณะนี้ คือจะเห็นได้ว่าวิธีการค้าในสมัยนี้นั้นเรากำลังในรูปบริษัทจำกัด ห้างหุ้นส่วนต่าง ๆ ไม่มีแล้ว ถ้าท่านไปเปิด ดูราชกิจจานุเบกษาจะเห็นได้ว่าในระยะเวลาประมาณปีหรือสองปีกว่ามากจะเห็นได้ว่าบริษัท ในเมืองไทยนั้นออกกันยี่สิบกับยี่สิบห้า เพราะเหตุว่าไม่มีอะไรเลยนอกจากการค้า ถ้าหากว่าตั้งในรูปบริษัทจำกัดนั้นได้มีทางหลีกเลี่ยงกฎหมายได้โดยลวงทางด้วยกัน นี้เกี่ยวกับ เรื่องประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งข้าพเจ้าจะหาโอกาสที่จะร่างมาเพื่อควบคุม

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เกี่ยวกับวิพาทักในโอกาสต่อไป แต่ว่าเฉพาะในคราว
 นี้เห็น ข้าพเจ้าขอพูดโอกาสเต็มข้อความนี้ ก็เห็นว่าในเรื่องที่รัฐมนตรีจะค้าขายก็คิดหรือว่า
 ข้าราชการจะค้าขายก็คิดนั้น ~~ๆ~~ ถ้าเราดูพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนแล้วจะ
 เห็นได้ว่ามีอยู่มากว่าหนึ่ง ที่บอกว่าข้าราชการพลเรือนนั้นมี ๔ ประเภท คือถ้าหากว่าย่อ
 ใจความสั้น ๆ ก็หมายถึงว่าข้าราชการพลเรือนธรรมดาเป็นประเภทหนึ่ง แล้วข้าราชการ
 การเมืองประเภทหนึ่ง ซึ่ง ~~ๆ~~ รวมทั้งรัฐมนตรีด้วย

ข้าพเจ้าต้องขออภัยต่อที่ประชุมนี้ เพราะเหตุว่าในการที่จะอภิ-ปรายกฎหมายข้อนี้ใน ถ้าจะพูด
 ที่อย่างตรงไปตรงมาแล้ว ถ้าหากว่าร่างกฎหมายและถือ โอกาสมาเสนอในสภา^{อัน}นี้ โดยใช้สิทธิ
 ที่มีอยู่ตามรัฐธรรมนูญแล้ว ๆ ถือโอกาสกล่าวคำนิติเต็มนหรือเป็นท่านองจะมากำกับใน
 สภา^{อัน}นี้ไม่ฟังประสงค์ของพรรคของข้าพเจ้าที่จะตั้งใน โอกาสต่อไป ความประสงค์ในเรื่องนี้
 ข้าพเจ้าได้มีเจตนาเดิมอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นเมื่อถือ โอกาสมาเสนอร่าง ในคราวนี้ก็หวังว่าที่
 ประชุมคงจะเข้าใจเจตนาของข้าพเจ้าที่ว่าข้าพเจ้ามีความประสงค์เช่นไร ก็เป็นที่ยอมรับกันอยู่
 แล้วว่า การค้าขายของข้าราชการก็ดี ของรัฐมนตรีก็ดี ในขณะนั้น เป็นที่ไม่พึงพอใจหรือว่า
 ประชาชนมองไปไหนก็ไม่ดี เพราะเหตุว่าเราจะเห็นได้ว่าตามประกาศหนังสือพิมพ์โดยทั่ว ๆ
 ไป อย่างบริษัทจำกัดต่าง ๆ มีคนนั้นเป็นประธานกรรมการ มีคนนี้เป็นกรรมการแล้วแต่
 เป็นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ เป็นรัฐมนตรีอย่างนี้เป็นต้น เรามีทางมองใกล้สองแง่ คือแง่หนึ่งว่า
 ในการ เอาบุคคลนั้นมาเป็นกรรมการของบริษัทนั้น เราจะมองไปไหนในไหน มองไปไหนแง่ที่ว่า
 เอามาสูร^๕ตั้งเป็นคัว^๕เชิดของผู้ที่ค้ำ^๕เนินงานบริษัทนั้นหรือว่าเอามาทำงานจริง ๆ ถ้าตั้งเป็น
 คัว^๕เชิดก็คือว่าเป็นการแสวงหาผลประโยชน์โดยทางที่ไม่ชอบธรรมนัก ใอันก็เข้าวินัยเหมือนกับ
 ถ้าหากว่าตั้งมาในรูปแบบงานจริง ๆ ก็ใอันก็ว่าไม่เป็นคชอุทิศเวลาให้แก่ราชการ เพราะฉะนั้น
 จะเป็นไปโดยกรณีใดกรณีหนึ่งก็ตามมันก็เข้าวินัยข้าราชการพลเรือนเหมือนกัน แต่ทำไมข้าพเจ้า
 ถึงเพิ่มเติมคำว่า กรรมการบริษัทไป ข้าพเจ้ามีความประสงค์เพียงนึกถึงตัวเท่านั้นเอง ก็ถือว่า
 กฎหมายระเบียบข้าราชการพลเรือนที่เขียนไว้นั้น ถึงแม้จะมีข้อความรัดกุมอยู่หลายตอนก็ตาม
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับว่ามีข้อความว่า ห้ามมิให้ เป็นคัว^๕กระทำการ ในทางหุ้นส่วนหรือ
 บริษัทใด ๆ นั้นจะเห็นได้ว่าคงหมายถึงว่าเป็นบุคคลที่ใดค้ำ^๕เนินกิจการของบริษัทจริง ๆ อย่าง
 ว่าเป็นผู้จัดการบริษัทอย่างนี้ละก็เข้ากฎหมายระเบียบข้าราชการพลเรือน มาตรา ๕ ๓๕ เดิม
 แต่ว่าถ้าหากว่า^๕กรรมการบริษัทแล้วไม่เข้า ที่นี้ตามกฎหมายมาตรา ๓๕ นี้ตามกฎหมายเก่า
 ฉบับนี้ ก็เขียนบอกไว้ว่า ให้เป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาหน้าที่จะสอดส่องดูว่า ผู้ที่อยู่ใอันบังคับ

มีฐานันได้ปฏิบัติอะไรบางอย่างที่จะเกี่ยวกับวินัย เป็นคนทั่วไปเป็นตัวละคร/ท่าทางหรือว่าไปค้าขาย
 อย่างนี้ แต่ว่าเหตุการณ์ในขณะนั้นเปลี่ยนแปลงขึ้นมา มันไม่เหมือนกับสมัยก่อน เพราะเหตุว่า
 ขณะนั้นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ผู้ใดหรือรัฐมนตรีก็ ขอลงที่ข้าพเจ้ากล่าว เช่นนั้นก็ เป็นความ
 จริงและเป็นความจริง บุคคล ๒ เหล่านี้ก็ยังคงตัวเป็น ซึ่งในฐานะที่เป็นผู้บังคับบัญชาตามพระราช
 บัญญัติข้าราชการพลเรือน นี้เป็นบุคคลซึ่งประกอบการค้าเสียเองก็ในที่สุดแล้ว เราก็หาผู้บังคับ
 บัญชาที่เหนือกว่านั้นไม่ได้แล้วที่จะ ไปชี้ตัวว่าผู้ใดผู้ใดบังคับบัญชาของตัวมีใครบ้างที่ไปประกอบ
 การค้า ในเมื่อตัวเองประกอบการค้าเสียเองเช่นนี้ ที่นี้การเป็นการบริษัทนั้น ข้าพเจ้าหมาย
 ถึงคำว่าสหกรณ์การธนาคาร กรรมการผู้จัดการ ประธานกรรมการต่าง ๆ นั้นเข้า
 อยู่ในกรรมการของ() บริษัททั้งสิ้น และในรูปบริษัทบริษัทนั้นก็ เป็นรูปบริษัทจำกัด ซึ่งว่า โดย
 มากก็จดทะเบียนเป็นบริษัทจำกัด เพราะฉะนั้นการที่ข้าพเจ้าได้ร่างกฎหมายฉบับนี้มา ก็มุ่ง
 ประสงค์ที่ว่า ถ้าหากว่าข้าราชการพลเรือนซึ่งประกอบกายน คือว่าข้าราชการพลเรือนมีอยู่
 ๔ ประเภท ซึ่งประกอบด้วยข้าราชการพลเรือนธรรมดา ตำรวจหรือว่าข้าราชการการเมือง
 อย่างนี้ละก็ ถ้าหากว่าสถานี่ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้บังคับแล้วละก็ข้าราชการที่วานี้ก็จะต้องลา
 ออกจากตำแหน่งกรรมการของบริษัท ผลที่ออกจากตำแหน่งกรรมการของบริษัทนั้นก็ จะเห็นได้
 ว่าเป็นเสรีภาพความต้องการของประชาชนในขณะนี้ เพราะเหตุว่าเราเป็นผู้ที่รู้อยู่แล้วว่าบริษัท
 แต่ละบริษัทที่ทั้งขึ้นมา ในขณะนี้มันล้วนแล้วแต่ เป็นบริษัทที่มีอิทธิพล ในวงราชการทั้งสิ้น นอกจาก
 เป็นบริษัทที่มีอิทธิพลแล้วก็ยังมี เป็นบริษัทที่ได้ประกอบกิจการต่าง ๆ ในทางกานอภิสหิเห็น
 เอกชนทั้งหลาย นี้ข้อเท็จจริงมันเป็นอยู่อย่างนี้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าด้วยเจตนาดีและหวังดี
 จึงได้ร่างกฎหมายฉบับนี้มา ข้าพเจ้าเชื่อเหลือเกินว่าหลักการและเหตุผลเช่นนี้ละสภาพจะไม่
 ลึกเป็นอย่างอื่น นอกจากว่าจะให้ผ่านไปด้วยดี เพราะเหตุว่าเราก็มีความมุ่งหมายตรงกัน น
 นโยบายของพรรคของข้าพเจ้าซึ่งจะตั้งต่อไปก็มีนโยบายเช่นเดียวกัน ซึ่งก็คือว่าไม่มีความประสงค์
 จะให้ข้าราชการประกอบการค้าอื่นเป็นการนำความเสื่อมเสียมาไห้สู่ประเทศชาติเป็นอย่างมาก

ถ้าเราจะคิดว่าข้าราชการประณายการค่าได้แล้ว เราลองมองดูว่าข้าราชการบ้านนาดูเขาก็
 ไม่มีอยู่มาก แต่ข้าราชการประจำในประณายการค่า แล้วมันเป็นผลเสียหลายแก่นั่นที่ ท่านจะ
 ขอดไม่ได้อีกเลย ถ้าหากว่าท่านเป็นกรรมาการบริษัทแล้วละก็ท่านจะมีเวลาที่จะดูทิศให้แก่ราชการ
 ขึ้น ข้าพเจ้าไม่เห็นพ้องด้วย เป็นคนที่มีท่านปลัดกระทรวงคนหนึ่งซึ่งเป็นผู้กรรมาการอยู่ ๔ - ๕
 ทั่วกัน มีราชการมากเกี่ยวกับประชุมกรรมาการบริษัทที่นั่นที่นั่นตลอดมาทีเดียว อย่างนี้จะใคร่ชื่อว่า เป็นผู้
 ดูทิศเวลาให้แก่ราชการ ใดบ้างไร และใครเป็นผู้สอคล้องละ อย่างรัฐมนตรีไปประชุมกรรมาการ
 บริษัททั้ง ๔ - ๕ แห่งนี้ ใครจะไปสอคล้องรัฐมนตรีได้ มันไม่เหมือนสมัยก่อนนี้ สมัยก่อนนี้
 ข้าราชการเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่ไปประณายการค่าเพื่อการชิงชีพของเขา เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วละ
 ก็ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ซึ่งไม่ไปประณายการค่าเลย ใ้ไม่มีโอกาสที่จะใคร่พิจารณาดูว่า หรือมีโอกาส
 สอคล้องดูว่าคนที่อยู่ใ้ข้างกับบัญชาของตัวนั้นไปค้าขายหรือมีหรือเปล่า ก็เวลานี้ไม่มีแล้ว
 ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่เป็นเสียเอง แล้วเมื่อเป็นอย่างนี้แล้วละก็ ข้าพเจ้าก็ใคร่ร่างกฎหมายฉบับนี้
 ๒๖ นอกจากคำว่า กรรมาการของบริษัทแล้วก็มีว่าหุ้นส่วนผู้จัดการอยู่ด้วย หุ้นส่วนผู้จัดการนี้
 ข้าพเจ้าหมายถึงว่า คือว่าเป็นผู้จัดการในทางหุ้นส่วน ทางหุ้นส่วนก็มีว่าทางหุ้นส่วนสามัญ
 ทางหุ้นส่วนสามัญที่จดทะเบียนและไม่จดทะเบียน ทางหุ้นส่วนจำกัดก็อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้น
 คำว่าหุ้นส่วนผู้จัดการหมายถึงว่าเป็นผู้จัดการในทางหุ้นส่วน ที่ข้าพเจ้ากล่าวถึงแล้วก็กรรมาการ
 ก็เป็นกรรมาการของบริษัทจำกัดต่าง ๆ หรือว่าบริษัทธรรมดาที่ใด จะเป็นรูปบริษัทจำกัดหรือไม่
 ก็ได้ก็เข้าความหมายทั้งสิ้น ~~๒๗~~ เพราะฉะนั้นการที่ข้าพเจ้าร่างกฎหมายมาตีนี้ก็ไม่มีอะไร
 นอกจากจะขอเพิ่มเติมอีกว่ากรรมาการลงไปค้าขาย หรือทางหุ้นส่วนผู้จัดการลงไปค้าหนึ่ง
 หรือสองคำเท่านั้น ส่วนความเดิมนั้นยังมีอยู่ ในระหว่างที่ข้าพเจ้าร่างกฎหมายฉบับนี้ เสนอ
 ที่สภาานั้นก็ใ้มีประกาศของสำนักคณะรัฐมนตรีซึ่งข้าพเจ้าใ้ได้ใ้มีใ้โอกาสเห็นด้วยคา โดยราช
 กิจจานุเบกษาประกาศมา อันที่จริงคือประกาศของสำนักคณะรัฐมนตรีใ้ปรากฏเป็นประกาศ

วันที่ ๓๐ สิงหาคม โดยที่ท่านนายกรัฐมนตรีเป็นผู้ประกาศในประกาศนั้น ก็มีข้อความว่า โดยจริงมาตรา ๓๕ เช่นเดียวกัน แต่ทว่าเมื่ออยู่ในประกาศแล้วข้าพเจ้าคิดว่าประกาศฉบับนี้ไม่ได้โดยลเหตุใด เพราะเป็นการประกาศให้ข้าราชการที่จะไปศึกษาชายนั้น ให้พิจารณาตามมาตรา ๓๕ ว่า ถ้าหากว่าเป็นการกระทำในหน้าที่ว่าถึงกับต้องละทิ้งหน้าที่ราชการ เช่นนี้แล้วละก็ คือว่า เป็นการนิควินัย จะต้องรักษาระเบียบวินัยอย่างนี้อย่างเคร่งครัด ประกาศท่านองนี้ก็คือหนังสือเวียนท่านองนี้ก็คือ โดยไม่มากไม่ใคร่โดยลอะไรนัก เพราะเหตุว่ากฎหมายมันมีขั้ตอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นแม้ถึงว่าจะเขียนหนังสือเวียนเข้ามาตักเตือนข้าราชการ หรือว่าจะเขียนประกาศสำนักคณะรัฐมนตรีก็ไม่มี ความหมายอย่างใดทั้งสิ้น ข้าพเจ้าจะอ่านตอนท้ายสักเล็กน้อย อย่างเป็นคนที่ จะเห็นข้าราชการทำการค้าขายจนถึงกับไม่อุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการก็ดี เป็นพวก ก/ร/ร/ร การทำการ ในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทใด ๆ นอกจากทางราชการจะสั่งก็ได้ การที่อยู่อยู่ไ้บังคับบัญชาที่งานตำแหน่งอยู่ในห้างหุ้นส่วนบริษัทอาจหาความเสียหายสู่ทางราชการ ได้หรือไม่เห็นเห็นว่า อาจหาความเสียหายมาสู่ราชการได้ ก็ได้ ใช้อำนาจสั่งห้ามข้าราชการผู้อยู่ได้บังคับบัญชา มีให้ดำรงตำแหน่งนั้น และอีกก็ตอนหนึ่งนโยบายของรัฐบาลจะเลิกสินค้าประเภทผูกขาด นี้เห็นได้ว่า ประกาศของสำนักคณะรัฐมนตรีอย่างที่ว่านี้ก็ไม่มีอะไร นอกจากว่ายืนยันกฎหมายมาตรา ๓๕ เท่านั้นและการที่ข้าพเจ้า สนอร่างอันนี้ก็ สนอให้มันขัดลงไป ให้มันหมดปัญหาลงไป แล้วก็เพื่อหวังที่จะว่าในข้าราชการของเรานั้นไม่ให้ได้รับความติเตียนจากประชาชน ซึ่งเขาจะได้วิจารณ์ไปในแง่ต่าง ๆ ในทางไม่ที่หวังสิ้น ยิ่งไปกว่านั้นแล้วละก็ เรื่องข้าราชการค้าขายนั้นมันแพร่หลายไปต่างต่างประเทศ จนถึงกับว่าหนังสือพิมพ์ต่างประเทศเขียนกันมอญ ๆ ว่า รัฐข้าราชการค้าขายเสียเองอย่างนี้แล้วละก็อำนาจต่าง ๆ มันจะหาความแน่นอนได้อย่างไร รวมตลอดถึงการบริหารราชการแผ่นดิน ก็รู้สึกว่าจะให้ความมั่นใจแก่ประชาชนไม่ได้ ในเมื่อตัวเองเป็นผู้มีอำนาจในบริษัทต่าง ๆ แล้วความเที่ยงธรรมย่อมมีไม่ได้—เป็นของธรรมดา เพราะฉะนั้นเพื่อการปิดโป้

สภาผู้แทนราษฎร พ.๑๗/๒๕๕๘ (สามัญ)

สุพงศ์ - ช่างศร พ.๕/๕

1126

ปัญหาในข้อนี้ให้หมดสิ้นไปโดยไม่มีปัญหาใด ๆ ทั้งสิ้น ข้าพเจ้าจึงได้ถือโอกาสร่างกฎหมายฉบับนี้มา เพื่อส่งขอความเห็นชอบจากสภาผู้แทนราษฎรและท่านรัฐมนตรีและท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้อง
พิจารณาต่อไป

1127

๗๖๖ น.

จหมพลอากาศ พัน รณนภาภท ฤทธาภท รัฐรองนายกรัฐมนตรี : ท่านประธานที่
 การและท่านสมาชิกผู้เกียรติ รัฐบาลขอเสนอในการพิจารณาขอร่างพระราชบัญญัติของท่าน
 ไปนี้ ในการที่จะพิจารณาขอร่างพระราชบัญญัติของท่านนั้น ก็ว่าเป็นจะคงพิจารณาถึง
 ไปถึงในข้อเท็จจริงเสียก่อน ข้อเท็จจริงในเรื่องของการค้านั้น ถ้าท่านพิจารณาให้ทุกสมัยนั้น
 ถึงเป็นหน้าที่ของรัฐที่จะคงช่วยเหลือ เช่นในครั้งปกครองที่มีพระมหากษัตริย์ปกครองอำนาจโดย
 ภายนั้น ก็พระมหากษัตริย์ก็เป็นผู้แต่งตั้งเจ้าหน้าที่หรือเป็นผู้จัดการเสียเองและก็นานาชาติ
 ฝั่งตรงกันอยู่ ที่นี้เมื่อมีการล้มเลิกการปกครอง การคมนาคมเจริญกว้างขวางจึง
 ปรากฏขึ้นนานาชาตก็คึกคักมากขึ้น ประชาชนรู้จักการขายสินค้าต่าง ๆ และการค้าต่าง ๆ เหล่านี้
 ก็เห็นเป็นการกว้างขวางและในที่สุดก็โดยมากก็เป็นผู้ที่คนขายทุนก็ได้ตั้งการค้าขายขึ้น
 ที่ดินนั้นก็ยังมีหลักเลี้ยง เสีย ไม่เห็นว่ารัฐจะคงเป็นผู้ค้าขายหรือฝ่ายของส่วนรัฐจะคงช่วยค่าเป็น
 การค้าขายครั้งนี้เป็นอัน แก่อย่างใดก็ตาม ในฐานะของประเทศ ไทยนี้ ได้เข้าไปในสภาพทั้งที่เราและท่าน
 ปรึกษกันอยู่แล้วโดยล้าสมัยมา โดยแนวตั้งกล่าวมาแล้วว่ามีชาวต่างชาติเป็นส่วนมากที่ทำการค้าขาย
 ที่นี้จะเห็นไกล ๆ ในสมัยรัชกาลที่ ๕ ซึ่งอยู่ในอายุเริ่มกันของท่านและของข้าพเจ้า และรัชกาลที่
 ๖ ท่านจะเห็นว่าทางพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๖ นั้นได้ทรงพระราชหัตถ์เลขาไว้
 ฝรั่ง ไบบัง ที่นี้ตามแต่ต่าง ๆ ก็ตั้งนี้เพื่อที่จะช่วยให้คนไทยได้รู้จักทำการค้าเพื่อต่อสู้ในการค้า
 เสนอมาและในสมัยก่อน ๆ มารัฐบาลจึง ได้ดำเนินการนโยบายที่จะให้คนไทยมีการค้า และนั้นเรา
 จึงมีเสรีภาพในทางกฎหมาย มีเสรีภาพในทางการเมือง มีเสรีภาพในทางการศาล มีเสรีภาพใน
 การอื่น ๆ แก่ตรงกันข้าม เสรีภาพในการค้าไม่มี เพราะการค้าทั้งหลายไปตกอยู่ในมือค่าง้าว
 ฝักมือเป็นเช่นนั้นก็เป็นโอกาสอย่างยิ่งที่จะความจำเป็นรัฐบาลที่จะคงสนับสนุนโดยหลักที่ว่ารัฐบาล
 เป็นผู้ทำหรือสนับสนุนให้ทำโดยเป็นองค์การหรือบริษัทของรัฐบาลทั้งที่ท่านเห็นอยู่หรือทราบอยู่ทั้ง
 ฝักในประเทศและในประเทศ ไทยนี้ เฉพาะอย่างยิ่งในประเทศไทยเรากการค้าในเวลานั้น มีผู้ที่จะ
 ฝักทุนน้อยและมีผู้ที่จะรับมาจัดการน้อย โดยล้าสมัยมาที่รัฐบาลได้พยายามที่จะช่วยสนับสนุนคือ

เป็นกัวท่าไว่กอนเป็นคัวที่จะเริ่มปฏิบัติภารกิจอันนี้ คงที่ท่านเห็นอยู่แล้วก็เพราะฉะนั้นในกรณี
นี้เอง ก็จึงถือว่าเป็นรากฐาน ครั้นคิดต่อมาเมื่อเวลาใกล้จะถึงสงครามคอมมิวนิสต์ที่รัฐบาลก่อนหน้านั้น
ก็ได้อิงบริษัทจังหวัดขึ้น ทั้งนี้ก็เพื่อหวังให้ช่วยทำการค้า แต่อย่างไรก็ตาม ฉะนั้นละ ท่านอาจจะพูดว่า
บริษัทจังหวัดขาดทุนล้มลุกคลุกคลาน แต่ว่าท่านคงรู้อาหลักการณ์นั้นเป็นอย่างไร แต่ส่วนที่เขาคิดมี
มาก เพราะฉะนั้นเรื่องบุคคลไม่มีปัญหา เพราะบุคคลก็ยังอยู่ในความดิ้นรนต่าง ๆ ทว่า ท่านทั้งหลาย
ก็คงทราบก็อยู่แล้วว่าที่หนี้ยัน ไม่พบด้วยกันทั้งนั้น เพราะยังอยู่ในโลกซึ่งจะคงพบสิ่งต่าง ๆ ที่เป็น
กรณีแวดล้อมเราอยู่ แต่อย่างไรก็ตาม จะมากหรือน้อยเท่านั้น เมื่อเป็นเช่นนั้นการค้าทั้งหลายจึง
ต้องเริ่มดำเนินการมาและก็เป็นกรณีนี้ที่ภายหลังสงครามคราวที่แล้วมาฐานะเศรษฐกิจของประเทศตก
ต่ำและไม่ใช่เฉพาะแต่ประเทศไทยนี้ ประเทศอื่น ๆ ก็ตกต่ำเช่นเดียวกัน เมื่อเป็นเช่นนั้นรัฐบาล
จึงพยายามสนับสนุนและผ่อนผันให้ข้าราชการ เพราะเวลานั้นรัฐบาลเองก็เฉย ไม่อาจจะช่วยประชา
กร ข้าราชการ ไร้อะไร ได้ มีแต่ต้องเขาไปรบมาก็ต้องปลดกองทัพไปหรือมีเงินนั้นปลดออกไปเพราะ
ไม่อาจจะช่วยได้และนโยบายในขณะนั้นก็ไม่สามารถจะช่วยข้าราชการ ทั้งในการครองชีพและอื่น ๆ
ทหารที่ไปรบบางห้วง ไม่ถึงคำสั่งปลดเสียในสนามรบนี้ก็เป็นคน คินทางมาถึง เชียงรายหรือเดิน
ทางมาถึงลำปางก็ปลดแล้ว ก็เมื่อเป็นเช่นนั้นท่านจะเห็นได้ว่าฐานะและสภาพเป็นอย่างไร
ก่อนนั้นมารัฐบาลจึง ได้พิจารณาเห็นและผ่อนผันกันว่าเป็นการสมควรที่จะช่วยว่าให้มีการช่วยเหลือบ้าง
แปลว่าให้ช่วยการค้าบ้าง เมื่อเป็นเช่นนั้นก็ท่านจะเห็นได้ว่ารัฐบาลก็ได้สนับสนุนให้ข้าราชการทำ
การค้านั้นเป็นความจริง แต่ว่าการค้านั้นก็ยังไม่ดีประโยชน์และไม่ทำให้เสียความยุติธรรมก่อนหน้า
ที่ซึ่งมีหรือเกิดความยุติธรรมในระหว่างหน้าที่ยังนี้เป็นคน ก็เมื่อเป็นเช่นนั้นจึง ได้มีกฎหมายซึ่งที่จะ
เห็นได้กฎหมายที่โครงสร้างไว้ซึ่งข้าพเจ้าจะได้อธิบายในกฎหมายต่อไป แต่อย่างไรก็ตามโปรดให้เข้าใจ
ว่าเรื่องของ การค้านั้นเป็นเรื่องอย่างนั้นยักก็แสดงให้เห็นว่าในขณะนั้นคนไทยทำการค้าเจริญตัวมาก
ขึ้นตามที่ท่านทราบกันอยู่แล้ว ก็เมื่อคนไทยทำการค้ามากขึ้นยังขึ้นหมายความว่าคล้าย ๆ กันว่า
ข้าราชการนี้ไปวาช ข้าราชการหรือคณะรัฐมนตรีก็ บางท่านก็ขึ้นหรือทางข้าราชการบางท่านก็ไป

ไม่ทำการค้าก็ไปเบียดทำการค้าในพวทามทั้งหลายนี้ ก็แสดงว่าท่านทั้งหลายก็มีการค้ามากยิ่งขึ้น
 ถึงไม่ยากให้พวกชาวเขาทำการค้า แต่ที่แท้จริงนั้นไปรคเขาใจว่าชาวเขาจะหาหนทางที่เป็นเสมือน
 หนึ่งกรฐา ที่ช่วยทำมาก็เป็นธรรมดาที่เท่าเทียม เรื่องจางแจวรับส่งทานตลอดเวลาก็เมื่อส่ง ไปแล้วก็
 ไปซื้อเครื่องไปครก็หมกหนาท ivity หัวเรือส่ง ไปก็ว่ากันอยู่เรื่อย ๆ อย่างนี้ ความธรรมดาที่เป็นเช่น
 นั้น นี่เป็นเรื่องที่น่าจะคำนึงถึงและให้ความเป็นธรรมบ้าง แต่อย่างไรก็ตามท่านจะเห็นได้ว่าใน
 เรื่องนี้ก็เป็นเรื่องที่เหตุผลที่ชาวเขาชอทุกยอ ๆ และเที่ยงเท่านั้น เพื่อเป็นเครื่องนึกและนึกถึงว่า
 หละกษณจ่าเป็นที่เราก็คงช่วยราชการ ท่านทั้งหลายเพื่อเป็นตัวอย่างและเพื่อเป็นค่านำ
 ใจประชาชนซึ่งยัง ไม่มีการค้าเลยและ ได้เกิดการค้าขึ้นแล้วและก็เมื่อเวลานี้เมื่อเป็นเช่นนี้ รัฐบาล
 ได้มีกฎหมายซึ่งที่ท่านจะเห็นจากในกฎหมายว่าได้ในกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๕๕ ว่าด้วยระเบียบราชการ
 การพลเรือนมาตรา ๓๗(วรรค ๒) ห้ามมิให้เป็นผู้ทำการค้าในหุ้นส่วนหรือบริษัทใด ๆ นอกจากทาง
 ราชการจะสั่งหรือได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรี เจ้าสังกัด ข้อความตอนนั้นก็รู้สึกว่ายัง ไม่รัดกุมพอ ในความ
 ใจที่พิจารณาเห็นว่า เป็นการสมควรที่จะต้องปรับปรุงและแก้ไขพระราชบัญญัติราชการพลเรือน
 วิทยมาตรา ๓๔ อีกครั้งหนึ่ง ก็จึง ได้จัดการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้รัดกุมยิ่งขึ้น เพราะตามกฎ
 หมายเดิมนั้นยังไม่รัดกุมพอและยังไม่มืสิทธิที่จะไปห้ามข้าราชการ ไม่ให้ทำการค้าใดทั้ง ๆ ที่เปิดไว้
 เมื่อเปิดโอกาสให้ไว้เมื่อถึงคราวเราจะห้ามเราก็ต้องห้าม ได้ ก็เมื่อเป็นเช่นนั้นในขณะนั้นจึง
 ได้ออกกฎหมายห้ามซึ่งมีข้อความดังนี้ มาตรา ๓๔ วรรค ๒ ซึ่งมีความว่า "ห้ามมิให้เป็นผู้กระทำ
 การในทางหุ้นส่วนหรือบริษัทใด ๆ นอกจากทางการจะสั่งหรือได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรี เจ้าสังกัด"
 ความที่เพิ่มเติมที่แก้ไขแล้วนี้ว่า "แต่ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาเห็นว่าการค้าของตำแหน่งใดในทาง
 หุ้นส่วนหรือบริษัทอาจมีความเสียหายมาสู่ทางราชการ ได้ก็ให้อำนาจสั่งห้ามมิให้ดำเนินการค้าใน
 ตำแหน่งใด ๆ ความอันนี้รัดกุมแล้ว เพราะฉะนั้นท่านจะแก้กฎหมายว่าอย่างไรก็ตามก็รัดกุม
 ได้ของตำแหน่งใด ๆ ในทางหุ้นส่วนใด ๆ ตลอดความถึงทั้งสิ้น ก็เมื่อเป็นเช่นนั้นละก็ไม่มีปัญหาที่จะ
 ไปเป็นกรรมการ กรรมการผู้จัดการหรือกรรมการหุ้นส่วนซึ่งที่กล่าวมาแล้ว ก็หวังที่จะห้ามมิได้
 เพราะฉะนั้นถ้าจะก่อให้เกิดการเสียหายกับราชการ ก็สั่งห้าม ได้ เพราะกฎหมายก็ได้อนุญาตแล้ว

เพราะฉะนั้นหลักเกณฑ์ในกรณีที่มีกฎหมายสันนิษฐานและชัดเจนให้ประโยชน์แก่ผู้บังคับบัญชา โคจรจัก
 ภาระและเวลาอันก็เป็นการชดเชยอยู่แล้ว ก็กว่าที่จะไปแก้ก็กล่าวมาแล้ว แต่อย่างไรก็ตาม
 ก็คำนึงว่ากว่าที่กระทำกร ในทางหุ้นส่วนหรือบริษัทแล้วกว่าหุ้นส่วนหรือบริษัทใด ๆ ย่อมหมาย
 ถึงตัวผู้จัดการ เป็นเจ้าหน้าที่หรือเป็นพนักงานในทางหุ้นส่วนบริษัทเท่านั้น ในเรื่องนั้นก็ไมมีการที่
 ความกันไว้แล้ว แต่อย่างไรก็ตาม กรรมการของบริษัทนั้นอาจจะไม่รวมอยู่ด้วย แต่ก็ในกฎหมายพูด
 ไว้แล้วว่าหน้าที่ใด ๆ หรือตำแหน่งใด ๆ ก็ตาม เพราะฉะนั้นย่อมมีความถึงกรรมการนั้นด้วย
 เมื่อเป็นเช่นนั้น เมื่อมีคำสั่งห้ามรั้งทั้งนั้น ก็เมื่อมีตัวบทกฎหมายว่าอย่างนี้ผู้บังคับบัญชาจึงมี
 อำนาจที่จะสั่งใดทุกโอกาสทุกกรณีไป ทั้งที่งานทั้งหลายหลายอยู่แล้วตามประกาศสำนักคณะรัฐมนตรี
 ที่ออกไปแล้ว ออกไปแล้วนั้นก็เป็นกรวิงวอนและเป็นการตักเตือนกัน เพราะอย่าลืมว่าเราโคจรผู้
 ยอมให้เขากระทำพาในเมื่อเป็นการที่จะมาหักคาม^{หรือ}ความช่วยเหลือเขาอย่างนั้นที่เห็นโคจรโดยเป็นการ
 ได้กรรมการปฏิบัติกร ไปแล้วอยู่เป็นอย่างมาก เมื่อเป็นเช่นนั้นก็โคจรไปรตคำนึงถึงในชั้นนี้ ก็คือว่า
 ไรทของนักถึง ผลประโยชน์และส่วนอื่นของ ผู้ที่โคจร ทำการ ไปแล้วก็เป็นกร แอนด้นคอบสุดท้ายคอบไป
 หมายความว่าผลและกรณี แต่เพราะว่าบัญญัติเดิมมีเหตุผลและมีหลักการและมีตัวบทอันสมบูรณ์ที่ผู้
 บังคับบัญชาที่สั่งปฏิบัติ โค

การที่จะออกกฎหมายใดก็ตาม ถ้าหากว่ากฎหมายนั้นมันจะให้เรานึกว่ามันจะมีข้อบกพร่อง
 ใดๆก็ตาม แต่ว่าถ้าผู้ที่ปฏิบัติไม่มีความเต็มใจยินยอม หรือไม่เต็มใจไปช่วยจิตใจอันแท้จริง
 มีขมถึงแนวกฎหมาย มุคติน แนวคิดอื่น แนวอื่นไปบนอากาศอะไร ใดทั้งสิ้นก็ตามที่ท่านทราบ
 อยู่แล้ว กฎหมายลักษณะอาญามีบทบัญญัติลงโทษ กฎหมายอื่น ๆ ทางแห่งก็มีบทบัญญัติลงโทษ แต่
 ภาคนั้นยังทำ มันเป็นเรื่องศิลปะ ถ้าคุณก็ทำก็เป็นไปอย่างนั้น แต่ว่าอย่างไรก็ตามข้าพเจ้าขอ
 อธิบายว่าในเรื่องของกฎหมายนี้ผู้ทางจิตใจไม่ไต่ และตัวกฎหมายที่เป็นอยู่ ณ บัดนี้ก็ เป็นแบบ
 ที่คือผู้ซึ่งอนุญาตให้ผู้บังคับบัญชามีสิทธิที่จะห้ามปรามหรือตักเตือนกัน ไต่ตามกรณี ถ้าผู้ใดซึ่งไม่ปฏิบัติ
 ตามที่ เป็นนิยามข้าราชการ ถ้าคือถึงหนัก ๆ เขาก็อาจจะไปเข้าคุกก็อาจถูกไต่ทั้งนี้ เป็นต้น เพราะ
 ฉะนั้นก็คิดว่าที่จะไปออกกฎหมายเพราะหลักการมันคืออยู่แล้ว เราไปแก้เหตุผลน้อยขึ้นไปหาเหตุ
 ส่วนใหญ่เป็นการยังไม่สมควร แล้วอีกประการหนึ่งข้าพเจ้าจึงเห็นว่าในชีวิตส่วนตัวของเขา
 ไต่กรณี ต้องให้โอกาสกันบ้าง บางท่านก็มาเข้ารับราชการชั่วในขณะหนึ่ง แต่ ณ บัดนี้ถ้าท่านจะ
 ไปถึงคณะรัฐมนตรีที่มีการค้านก็เป็นการ ช่วยภาวะคับขันช่วยพวกทองในขณะหนึ่งเท่านั้น แต่ใน
 บัดนี้ท่านทั้งหลายก็ไต่เลิกไปหมดแล้ว และรวมข้าราชการต่าง ๆ ที่ยังมีข้อผูกพันอยู่ที่ไต่พยายาม
 ออกตัวออกไปทั้งนี้ เป็นต้น ทั้งที่ท่านทั้งหลายทราบอยู่แล้ว ก็เมื่อเป็นเช่นนั้นข้าพเจ้าก็ถามแล้วว่า
 เวลานี้มีท่านผู้ใดบ้าง ท่านก็บอกไม่มี เพราะฉะนั้นตามที่ท่านผู้ร่างเสนอกฎหมายนี้เข้ามา นี้ ข้าพ
 เจ้ารู้สึกว่าเป็นการขอขมา แต่เสียใจที่รัฐบาลนี้ไม่อาจจะรับหลักการไต่ แต่อย่างไรก็ดีเป็น
 เครื่องเตือนใจของรัฐบาลที่จะพยายามระมัดระวังในเรื่องนี้สืบไป แต่ท่านไปตกเข้าใจว่าไต่มี
 ประการสำนักคณะรัฐมนตรีออกไปแล้ว อันนี้ก็เป็นที่สังวรของข้าราชการและจึงเป็นหน้าที่ของ
 ผู้บังคับบัญชาทุกชั้นที่จะดูแลโดยใกล้ชิด แต่ส่วนคำว่า *ฉลิตสิธิ* นั้นขอให้เข้าใจกันว่าเราก็น่า
 พึงกันมากไปเอง แต่ว่าตามธรรมเนียมอันฉลิตสิธินั้นก็ยอมคำนึงถึงในเรื่องของที่มีกฎหมายคุ้มครอง
 แต่ว่าที่ไต่เขาทำไต่โดยที่ เรียกว่า ไม่ผิดกฎหมายและ เป็นการที่ปฏิบัติไปไต่นั้นก็ถึงกรณ ๓๓ ไต่โดย
 ที่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะฉะนั้นบุคคลคนเดียวหรือหมู่ใดหมู่หนึ่งที่ทำไต่ที่ช่วยด้วยกฎหมาย ก็จะไม่

คือ เป็นอภิสิทธิ์ชนใดไม่ ยกเว้นแต่มีกฎหมายที่ให้อย่างนั้นหรือมีข้อบังคับให้อย่างนี้ ข้อบังคับอัน
 นี้เองกฏหมายก็ถึงเป็นอภิสิทธิ์ แต่อย่างไรก็ตามเดชะในเรื่องคำว่า "อภิสิทธิ์" นี้ รัฐบาล
 นี้ก็เกรงมีกรรมบังอยู่ และก็จึงได้ประกาศแจ้งออกไปแล้วถึงจะได้เห็นว่าบางสิ่งบางอย่างจะ
 เห็นว่าจะให้ฝ่ายของประชาชนซึ่งพวกนายทุนทำไปก็จะได้ย้อนกลับไปตามกรณี แต่อย่างไรรัฐบาล
 นี้ก็พยายามระมัดระวังในเรื่องผลประโยชน์ของประชาชน แต่เห็นว่าอันใดเกี่ยวกับนโยบาย
 เกี่ยวกับความจำเป็นกับความผาสุกของประชาชน และเป็นเรื่องของส่วนรวม ซึ่งเกี่ยวกับเป็น
 การทั่ว ๆ ไป รัฐบาลก็ถึงจะต้องสงวนไว้ซึ่งในนานาชาติที่ท่าอยู่ เช่นความที่ใดกล่าวมาด้วย
 เหตุผลนี้-รัฐบาลนี้เสียใจและขอขอบคุณและอาจจะไม่รับหลักการในร่างพระราชบัญญัติของท่านได้

นายอารีย์ ทัศนวิเศษกุล (นครราชสีมา) : ความจริงข้าพเจ้าตั้งใจจะสรุป แต่เมื่อ
 มีโอกาสจะอภิปรายใดก็ใคร่ขอประทานกราบเรียนเสียก่อนคือก่อนอภิปรายใคร่ขอประทานกราบ
 เรียนชี้แจงยืนยันอีกครั้งหนึ่งในลักษณะที่เป็นผู้เสนอร่วมกันว่าการที่เราเสนอร่างพระราชบัญญัติ
 ฉบับนี้ขึ้นมา โดยเจตนาอย่างแท้จริงนั้นเพื่อสนับสนุนนโยบายของรัฐบาลชุดปัจจุบัน โดยเฉพาะ
 อย่างบึงฉาพ ฯ นายกรัฐมนตรีซึ่งจาก ฯ มีเจตนาที่จะแบ่งแยกการทำงานกันให้ต่างคนต่างทำ
 เหมือนดังที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ตอบกรณูเมื่ออื่นแล้วว่าต่างคนต่างทำ
 ก็ต่างคนต่างทำหน้าที่เกี่ยว นี้เป็นประการหนึ่ง แล้วอีกประการหนึ่งท่านนายก ฯ ก็ได้ยกยา-
 ฆานที่เจตนาหรือหน้าประเทศชาติให้ไปสู่หลักชัยของประชาชนไทยอย่างแท้จริงเพียงนานาอารย-
 ประเทศที่ที่ท่านได้ไปเห็นมาหรือทราบมาก่อนแล้วก็ตาม เป็นต้นว่าการจัดให้ข้าราชการนั้น
 เป็นข้าราชการอย่างแท้จริง และบุคคลที่ประกอบอาชีพใด ๆ ก็เป็นบุคคลที่ประกอบอาชีพนั้น
 จริง ๆ เราแบ่งแยกหน้าที่จากกันและกันโดยเด็ดขาด ซึ่งขอชื่อว่าคุณก็เกียรติทั้งหลายคงทราบ
 ดีว่าการแบ่งแยกโดยเด็ดขาดนั้นต่างประเทศเขากระทำอย่างไร อย่างอเมริกาหรืออย่าง
 อังกฤษ เป็นต้น ซึ่งก็มีชาวเลื่องลือดาวโดกันบ่อย ๆ แล้วอีกประเด็นหนึ่งซึ่งจาก ฯ รองนายก-

รัฐมนตรีผู้อภิปรายคัดค้านร่างพระราชบัญญัติแก้ไขรัฐธรรมนูญนี้ว่า การที่เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มารัฐบาลชอบใจเพราะเห็นเจตนาของผู้เสนอ ข้าพเจ้าขอขอพระคุณเป็นอย่างมาก แต่โดยเมื่อเรามีเจตนาตรงกัน โดยที่จะเห็นแก่ประโยชน์ของชาติบ้านเมืองหรือชื่อเสียงของประเทศชาติเป็นที่ตั้งก็ชอบที่เราจะสมัครสมานกันไว้ คือการแก้ไขร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เราแก้ไขเพียงนึกถึงคือบังคับลงไปเท่านั้นว่า นอกเหนือจากตัวกระทรวงการแล้ว หน่วยงานผู้จัดการก็คือกรมการก็ได้ ไม่ถึงปรากฏให้มีในกฎหมายด้วย คือหมายความว่าเราห้ามไว้อย่างเด็ดขาดเสีย เพราะที่ห้ามเช่นนั้นก็เพราะได้ปรากฏอย่างที่ท่านผู้เสนอคนแรกได้กล่าวอภิปรายมาแล้วว่าต้องการรักษาชื่อเสียงของประเทศชาติให้พ้นจากการที่นานาชาติจะไปทำเป็นข่าวกล่าวกระทบระลอกให้เราเสียหาย ซึ่งในสังคมของนานาอารยประเทศในระบอบเสรีประชาธิปไตยเขาไม่ถึงปรารถนาถึงกัน นี้ก็เชื่อว่าคงจะไม่มีใครคัดค้านและคิดว่าถ้าหากว่าท่านทั้งหลายบริสุทธิ์ใจ เข้าหากันเห็นว่าทางนี้ก็เสนอโดยที่ไม่ได้ถือเป็นฝ่ายค้าน ก็ชอบที่จะได้รับความพิจารณาโดยดีบ้าง คราวนี้ข้าพเจ้าขอประธานอภิปรายคัดค้านเท่าที่ผู้พูดท่านรองนายก ฯ ได้อภิปรายไว้ว่า วิธีการการค้ำเมืองไทยนั้นรัฐจะต้องเข้าช่วยเหลืออุดหนุน โดยเฉพาะให้ข้าราชการผู้ทำนั้น ขอประธานโทษเรื่องมีข้าพเจ้าไม่เพียง แต่ถ้าเราพิจารณาถึงกาลระยะเวลาแล้วไม่เหมือนกัน ถ้าว่าโดยประวัติแต่โบราณแผ่นดินนี้เป็นของพระมหากษัตริย์ แต่สมัยปัจจุบันนี้เราประชาชนชาวไทยเป็นเจ้าของแผ่นดิน ซึ่งมันกลับกันแล้ว แต่ก่อนนั้นท่านจะเห็นได้ว่า พระมหากษัตริย์เป็นผู้นำชาติ คือเป็นผู้นำเป็นพ่อบ้านพ่อเมืองจริง ๆ และยกตัวอย่างครั้งสมัยพ่อขุนรามคำแหง พ่อขุนรามคำแหงเดินทางไปเองที่เมืองจีนไปเอาช่างมาทำด้วยขาม อย่างนี้เป็นต้น ท่านเป็นผู้นำเป็นผู้เริ่มอย่างนี้ข้าพเจ้าไม่เพียง แล้วการค้ำในไทยโบราณเราค้ำมาครั้งศรีอยุธยาแล้วก็ และแม้แต่ครั้งรัตนโกสินทร์ก็ พระมหากษัตริย์เป็นผู้ค้ำ เราค้ำเรื่อยมา เรามีบุคคลเป็นผู้จัดการ กรมท่าจัดการ สิ้นค้าทุกชนิดต้องเข้ากับแผ่นดินทั้งสิ้น เมื่อพระมหากษัตริย์อนุมิตินแล้วถึงจะจำหน่ายออกมาได้ อย่างนี้เราถือว่าเป็นรัฐไทยเขี้ยวฉลิตก็ได้ แต่ทว่าในสมัยนั้นเรานึกถึงลัทธิทางเศรษฐกิจกัน ถ้าหากเป็นเช่นนี้

จริง พวกข้าพเจ้าก็ไม่คัดค้าน ยินยอมให้เป็นไปเช่นนั้น แต่ทว่าเหตุการณ์สมัยปัจจุบันนี้มันตรงกับ
 ข้าพเจ้าท่านผู้เป็นประธาน ฯ เหตุการณ์มันตรงกันข้ามคนละอย่างและคนละเรื่องมันคนละสมัยด้วย
 ยิ่งมาโดยเฉพาะที่ พ.ศ. ๒๕๐๑ ร่องนายถ ฯ ที่ชี้แจงว่าเรื่องมันเกิดมาจากสงครามโลกครั้งที่
 ๒ เมื่อเสร็จสิ้นมา เราไม่สามารถจะช่วยเหลือชาวราชการได้ ก็เปิดโอกาสให้เขาค้าขายเพื่อ
 ยั้งชีพตัวเอง คือของฐานะตัวเอง ท่านประธาน ฯ ความคิดนี้เป็นความคิดที่ถูกต้องและดีด้วย ถ้า
 หากว่าปฏิบัติกิจการนั้นเป็นคนที่ซื่อสัตย์ต่อแผ่นดิน ยิ่งขณะรัฐบาลชุดปัจจุบันข้าพเจ้าเชื่อ เชื่อท่าน
 ร่องนายถ ฯ ที่ชี้แจงเมื่อก็ เชื่อ แต่ขณะนี้เราพิสูจน์ได้แล้วว่า ซื่อเท็จจริงมันตรงกันข้าม ผู้ที่
 ท่านปล่อยให้ไปปฏิบัติกิจการนั้นหวังจะเจตนาดีช่วยเหลือเขาให้เขามีฐานะอันมั่นคงสามารถเลี้ยงดู
 ลูกหลานของเขาได้โดยที่รัฐไม่สามารถจะจับคู่ได้ ขณะนั้นเขากลับทำตนตรงกันข้าม คำว่า
 "ครอบครัว" เกิดขึ้นเมื่อไร-ในแผ่นดินไทย ก็เกิดเมื่อสงครามโลกครั้งที่ ๒ สิ้นสุดลงเอง เพราะ
 อะไร ก็เพราะเราปล่อยให้คนที่ไม่เคยค้า

คือข้าราชการ คือเรายอมรับความเป็นธรรมอย่างหนึ่งว่าเราเสียเกียรติด้วยอีกว่า
 ข้าราชการนั้นปฏิบัติหน้าที่ให้ราชการได้เต็มสติกำลังและ ๗ ๒๔ ชั่วโมง ซื่อสัตย์ต่อรัฐบาล
 ฎ ใ้พู่ทอยู่เสมอ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงกล้าพูดได้ว่าพวกนี้ไม่เชื่อวชาญ และคำว่า
 ไม่เชื่อวชาญนี้ขอประทานอภัยยอมรับกันทั้งนี้ทั้งคณะรัฐบาลและพวกข้าพเจ้าด้วยว่า (๗) เอา
 ไม่เชื่อวชาญมากก็เมื่อปล่อยให้ผู้ไม่เชื่อวชาญมาดำเนินการค้าเพื่อมุ่งฐานะส่วนตัวเองเข้า
 ดำเนินการค้าโดยไม่เชื่อวชาญก็ถึงซึ่งความพินาศ เป็นของธรรมดา แล้วใครเล่าจะยอม
 พินาศ ก็มีช่องโอกาสที่ดีต้องถือโอกาสนี้กระทำการทั้งสุจริตและไม่สุจริต นี่ก็คือคอร์รัปชัน
 ที่เกิดขึ้นเมื่อภายหลังสงครามครั้งที่ ๒ ทั้งนี้เท่าที่ ผม ๆ รองนายกรัฐมนตรีได้ชี้แจง
 แล้วว่าเป็นการช่วยเหลือข้าราชการ ข้าพเจ้าไม่เถียง แต่ข้าพเจ้าขอประทานให้เหตุผล
 อย่างว่า ว่านั้นการช่วยนั้นเป็นการช่วยคนผิดไม่ ทำให้เกิดความเสื่อมเสียแก่ประเทศชาติ
 อย่างมากมาย นี่เป็นข้อที่ข้าพเจ้าขอร้องให้กลางข้อชี้แจงของ ผม ๆ รองนายกรัฐมนตรี
 ว่าที่ให้ไปนั้นนะดี แต่ว่าไม่ถูก คือว่าผู้ที่เอาไปก็ไม่ได้กระทำทางที่ชอบ ทำให้เกิดความ
 เสื่อมเสียแก่ประเทศชาติ ที่นี้มาพูดถึงปัญหาว่าการแก้กฎหมาย ผม ๆ รองนายกรัฐมนตรี
 บอกว่าไม่จำเป็นต้องแก้ เพราะกฎหมายเมื่อปี ๒๕๕๕ ก็ดี แล้วมาแก้ไขเมื่อ ๒๕๕๖ ก็ดีได้
 วางไว้รัดกุมเรียบร้อย ข้าพเจ้าเชื่อรัดกุมเรียบร้อยแล้ว แต่ข้าพเจ้าอยากจะเชื่อมาก
 ไปยิ่งกว่านั้นอีก คือเท่าที่ข้าพเจ้าเสนอแก้ไขเพราะนี้รัดกุมหนักไปขึ้นไป ข้าพเจ้าบัง
 ษัตริย์ที่ประธานกรรมาธิการเรียนแล้วว่ามีข้อขัดข้องในส่วน ผู้จัดการและกรรมการลงไปท้าย
 ส่วนข้อปลีกย่อยปัญหาว่าจะให้รัฐมนตรีหรือว่าผู้บังคับบัญชาตัดสินว่าเหตุไหนทำความเสื่อม
 เสียหรือเสียหายหรือตัดออกทั้งสิ้น คือเรานี้บังคับแล้วโดยตรงที่เกี่ยวให้อย่างนั้นไม่ได้
 แต่การพ่วงฐานะเราไม่ตามท่านจะเห็นได้ว่าเราใช้ ~~หน่วยงานของกรม~~ ~~ซึ่ง~~ ~~ถึง~~ ~~เพราะ~~ ~~ทำ~~
~~การ~~ ~~ของ~~ ~~กรม~~ ~~นั้น~~ ~~ได้~~ ~~เป็น~~ ~~การ~~ ~~ที่~~ ~~มี~~ ~~ผล~~ ~~ต่อ~~ ~~การ~~ ~~บริหาร~~ ~~ราชการ~~ ~~โดย~~ ~~ตรง~~ ~~นี้~~ ~~คือ~~ ~~โดย~~ ~~ทาง~~ ~~ของ~~ ~~กรม~~ ~~ที่~~

ไม่ได้มีให้เขียนเลยว่าห้ามมิให้ข้าราชการหรือรัฐมนตรีผู้ใดเป็นผู้ถือหุ้นไม่ ห้าม
 ท่านจะถือหุ้นเราให้ แก่ท่านอย่างมากกระหำชิ ก็เพราะว่าพวกเขาเจ้าถึงแม้จะไม่ได้เป็นฝ่าย
 สนิบสนุนรัฐบาลนี้โดยตรง แต่โดยทางอ้อมในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นคนของรัฐบาลนี้ ข้าพเจ้า
 ก็สนิบสนุนท่านผู้ช่วย คือเขียนขึ้นมา เสนอขึ้นมา มีเจตนาอันดีที่จะรักษาชื่อเสียงเกียรติคุณ
 รัฐบาล โดยเฉพาะรัฐมนตรีส่วนใหญ่ ข้าพเจ้าก็มิถือในบางส่วนตัวก็ยอมทรามกันอยู่
 ข้าพเจ้าต้องการให้พวกท่านตรงใจซึ่งความเคารพจากประชาชนคนไทยและต่างชาติ
 ทั่ว และให้ท่านเป็นที่นับถือของข้าราชการ ได้เกรงกลัวท่านว่าท่านนี้เป็นคนซื่อสัตย์สุจริต
 และกระทำกรอย่างตรงไปตรงมา ถ้าหากว่าขอประทานโทษ ท่านไม่มีหุ้นแล้วไม่ห้ามข่า-
 ราชการเป็นนักไม่เหมาะะ หรือว่าท่านเป็นตัวละคร ทำกรไม่ห้ามไม่ให้ข้าราชการผู้กระทำกร
 มินดีไม่เหมาะะ แต่ก็เป็นที่น่าคิใจว่าปัจจุบันนี้ พล. ๖ รองนายกรัฐมนตรีก็ยืนยันแล้วว่าไม่มี
 เราออกจากผู้กระทำกรหมดแล้ว โยหุ้นส่วนข้าพเจ้าไม่ห้าม ซึ่งไม่ขอกล่าวถึง ก็เมื่อเช่นนี้
 ใจมันตรงกันทุกฝ่าย ทุกอย่างก็ตรงกันเราตรงกันไปหมดแล้ว คือจะทำการรักษาชื่อเสียง
 ประเทศชาติ รักษาชื่อเสียงของส่วนบุคคล เมื่อข้าพเจ้าและเพื่อนฝูงไปพยายามเสนอ
 ที่ระราชบัญญัติขึ้นมาเพื่อส่งเสริมรักษาชื่อเสียงของประเทศชาติและส่วนบุคคลแล้วยังไม่
 เป็นการคิอีกหรือ ขอประทานกรำบเรียนและขอประทานอภัยไม่พูดในที่อีกกรั้งหนึ่ง
 ใจ ๆ ก็ไม่กรออย่าเห็นว่าเป็นคนบ้านอื่นเลย ก็คนไทยด้วยกัน แล้วก็จะพูดกันว่าไม่มีสิทธิ
 เสนอกรหมายนัน ไม่มีที่สุกลัน ข้าพเจ้าขอประทานโทษด้วยว่า ก็พอที่ท่านเสด็จในกรมท่าน
 ไม่อยู่จึงไม่สามารถที่จะชี้ให้ท่านเห็นใจความมันเป็นอย่างไร ความจริงมันมี ข้าพเจ้าใคร
 ขอประทานอภัยต่อท่านประธาน ฯ และ ขอประทานกรำบเรียนต่อสภานี้ด้วยว่า เราเสนอ
 ได้ความหลักของอังกฤษเลยที่เดียว อย่างสุดเสด็จในกรมท่านเคยว่าไม่ได้มันแหละ คือ
 ทางอังกฤษเขาแบ่งเป็น ๓ ประเภท คือ *government bill* คือเสนอโดย
 รัฐบาลอย่างหนึ่ง หรือ *public bill* คือเสนอโดยสมาชิกเอกเทศ แต่ว่า

นี้เอง ได้มีกฎหมายร่างพระราชบัญญัติฉบับหนึ่ง เสนอเข้ามาเพื่อสงเคราะห์ข้าราชการโดยจะให้เงินแก่ข้าราชการเมื่อออกจากราชการไป แล้วเมื่ออายุครบ ๕๐ ปีบ้าง ออกไปเพราะเหตุอื่นบ้าง เพื่อให้ข้าราชการได้มีเกียรติว่าออกไปแล้วให้มีเงินไปหาทุน นั้นเราออกมาเพื่อให้เสนอมารัฐที่ประชุมนี้เพื่อจะให้สิทธิ แล้วนั้นก็กลับมาเป็นว่าเราเสนอมาก็คือสิทธิข้าราชการลงไปเสียแล้ว ท่านผู้มีเกียรติแห่งที่ประชุมนี้โปรดระลึกว่าในฐานะที่ข้าพเจ้าได้เคยทำราชการมาบ้าง เพื่อนของข้าพเจ้าคนหนึ่งทำงานอยู่นั้นเมื่อเลิกงานแล้วเวลา ๕ นาฬิกาต้องไปทำงานที่บริษัทของฝรั่งอีกแห่งหนึ่ง เพราะว่าเงินเดือนที่เป็นประจำแผนกนั้นไม่พอแก่การครองชีพต้องไปทำงานกลางคืน แล้วกลับมาตั้ง ๒ ยาม แล้วได้เงินเดือนมากกว่าที่ใครรับอยู่อย่างนี้จึงพอแก่การครองชีพเลี้ยงภรรยาและเลี้ยงบุตร อย่างนี้ไม่ใช่ว่าเขาไม่ตั้งใจที่จะเสียสละหรืออุทิศเวลาทั้งหมดให้แก่ราชการของแผ่นดิน แต่มันผู้ที่มีความจำเป็นอยู่เหมือนกัน ที่ท่านผู้หนึ่งผู้หนึ่งทั้งหลายก็ได้เห็นแล้วว่าข้าราชการของเราเมื่อได้รับเงินเดือนในวันปลายเดือนหรือในวันต้นเดือนแล้ว เงินเดือนนั้นใช้ไม่หมด แล้วมันไม่มีเหลือ เพราะว่ามันใช้หนี้ไม่หมด มันเป็นอย่างนี้ เงินเดือนที่ไข่มันไม่ชนเดือน แกร่งมีความจำเป็นที่จะต้องไปทำอย่างใดอย่างหนึ่ง ข้าพเจ้าได้เคยพบข้าราชการชั้นจัตวาบ้าง บางที่เป็นผู้ตรีถึงชั้นตรีไปศึกษาต่ออยู่ที่ถนนเยาวราชเช่นนี้ ซึ่งเป็นเพื่อนกัน เสียด้วย ก็สอบถามท่านว่าทำไมถึงต้องทำถึงขนาดนั้น ท่านบอกว่ามันเป็นความจำเป็นจริง เพราะรายได้ไม่พอแก่การครองชีพ เพราะว่าบุตรแก้มียาก ถ้าแก้มีย่าทั้งสองคนแล้วเมียแก่ก็พอ ที่นี้ว่าเมื่อยังหาอาชีพอะไรประกอบไม่ได้แก้มีย่าก็ต้องเลือกเอาทางใดทางหนึ่งที่มีเร็วที่สุดที่จะทำได้เพื่อช่วยการครองชีพของแก่วี อย่างนี้หมายความว่าผู้ที่ไม่สามารถจะไปทำงานตามบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนร้านค้าหรือเข้าไปเป็นกรรมการและเข้าไปเป็นผู้ถือหุ้นอะไรในบริษัทห้างหุ้นส่วนสามัญที่หนึ่งที่ได้ได้ เพราะเขาไม่มีทุนจะไปลง แต่ในกรณีอย่างนั้นเราก็คงจะเห็นใจ ถ้าเรามาเขียนบัญญัติเอาไว้โดยแน่ชัด เช่นนี้ไม่มีการยึดหยุ่นเขาก็จะไปทำไม่ได้เลย แล้วก็เมื่อมันแหะเรา

สภาผู้แทนราษฎร ก. ๑๑/๒๕๕๕ (สามัญ)

จะยิ่งเห็นความทรุดโทรมหรือเสื่อมโทรมของข้าราชการไทยเรามากขึ้น ท่านพี่น้องทั้งหลายท่านผู้
 ผู้มีเกียรติแห่งที่ประชุมนี้ ผู้ที่ข้าราชการพลเรือนของเราเข้าร่วมทั้งข้าราชการอื่น ๆ นั้น
 มีจำนวนถึงเกือบ ๓ แสนคน เพราะฉะนั้นเมื่อมีจำนวนมากและรัฐบาลก็กำลังพยายามปรับปรุง
 ถึงเวลานี้ก็ได้ทราบว่ากำลังปรับปรุง จะปรับปรุงอัตราเงินเดือนขึ้นไปให้อีก เช่นนี้ก็เพื่ออะไร
 ก็เพราะว่ามาตรฐานการครองชีพนี้เขายังไม่สามารถจะอยู่ได้ด้วยดี เราให้การสงเคราะห์
 ในวิธีต่าง ๆ มากไปแล้ว แต่ก็ให้ไปตามกำลังงบประมาณแผ่นดินเท่านั้นก็ยังไม่เป็นการเพียงพอ
 เพราะฉะนั้นถ้าสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่เราสามารถจะให้สิทธิเขาไว้ก่อนเราอย่าเพิ่งตัด ถ้าสภา
 สถาบันนี้สามารถผลิตงบประมาณออกไปให้เงินเดือนข้าราชการ คืออย่างน้อยการโรง
 ควรจะได้เดือนละสัก ๒๐๐ บาท พอให้อยู่อยู่ได้วันหนึ่ง ๆ แล้วเมื่อั้นเราก็ดูว่าควร
 วิตเขาลงไปว่าเราจะต้องไปทำอย่างอื่นไม่ได้อีกแล้วละ ต้องทำราชการตั้งแต่ ๕ นาฬิกา
 ไปจน ๑๒ นาฬิกา เท่านั้น แล้วในเวลาอื่นที่ทางราชการเรียกต้องมาทำโดยฉบับปล้น
 ที่เดียวอย่างนี้ แต่เดี๋ยวนี้เราให้ได้แล้วหรือยัง เรายังให้ไม่ได้ทั้งเงินเดือนและเงินเพิ่มของ
 เราเดี๋ยวนี้เข้าไปตั้งรูปร่างประมาณ ท่านผู้มีเกียรติแล้วก็อีกประการหนึ่งในการที่เราจะตัด
 รอนสิทธิไปเสียที่เดิวนั้น ท่านจะเห็นว่าหลังๆ จากผู้แทนแปลงการปกครองมาสู่ประชา
 ธิปไตยนี้

ทางรัฐบาลทุกรัฐบาลเสมอมาจนกระทั่งรัฐบาลนี้ได้สนับสนุนให้คนไทยได้รู้จักค้าขาย
 ไม่แต่ก่อนนั้นพอเศรษฐกิจจีน ทรูจีน ๓ วันไม่มีหูจะซื้อกิน หาหมูกินในตลาดไม่ได้ ก็เพราะว่า
 คนไทยเราไม่ได้ค้า คนไทยเราไม่ได้ขาย ที่ขายก็มีแค่ขายข้างแกง ส่วนที่ร้านขายอาหาร
 ในจำนวนนี้ที่ร้านก็มีอยู่ไม่ถึง ๓ ร้านอะไรอย่างนี้ เพราะถ้าไม่มีเงินจะไปเซ้งห้องเขา
 มาทำตลาดจนในเรื่องนี้ท่านจะเห็นได้ว่า ออกถูกง่าย ๆ ว่ามีคลองผดุงกรุงเกษม
 ทางกรมประมงสงเคราะห์ไปสร้างแกวไว้ให้ นั่นนะเพื่อจะได้ให้คนไทยที่ไม่ได้มีโอกาสจะไป
 ค้าร้านตั้งโรงกับเขา ได้มีโอกาสเข้าไปทำการค้าอย่างนี้ ตลาดจนข้าราชการก็มีโอกาสไปค้า
 เข้าไปทำอยู่ในนั้นโดยบางอย่างนี้ก็เพราะว่าเรายังเข้าไม่ได้ เรายังสู้คนต่างดาวเขาไม่ได้
 เรายังไม่สามารถจะหมุนเงินทำการค้าเขาได้ แต่ความมาถึงปัจจุบันนี้ท่านผู้มีเกียรติเสนอ
 ไปพระสีกว่า เคี้ยวนี้เราได้มีคนไทยทั้งธนาคาร มีคนไทยเข้าไปจัดการธนาคาร มีคนไทยเข้า
 ไปทำการค้าไม้ ถ้าเครื่องก่อสร้าง เคี้ยวนี้ท่านจะสั่งอะไรล่ะ ท่านจะสั่งอะไร ท่านไปหา
 บริษัทไทย เขาก็สั่งให้ท่านได้ อย่างนี้เราจะไม่คิดใจหรือว่าที่คนไทยของเราเป็นจำนวนมาก
 ได้มีโอกาสขึ้นมาทำการค้าทำการขายได้ ซึ่งแต่ก่อนนี้เราได้ออเงินให้คนต่างดาวเขาไป
 เขาก็เลยเก็บไปส่งไปเมืองจีนเลี้ยงครอบครัวญาติพี่น้องเขาอย่างสบาย เคี้ยวนี้คนไทยได้
 ไหวตัวทำงานได้มากขึ้นแล้ว ท่านพี่น้องทั้งหลายก็ควรที่จะสนับสนุน แล้วก็ทางข้าราชการพลเรือน
 จะมีโอกาสไปทำอะไรบ้างก็ขอได้โปรดให้มันผูกพันไว้ในกฎหมายที่เขาเขียนไว้ละ มันดีแล้ว
 เขียนไว้ผูกพันอย่างนั้นเขาจะได้ไปทำโดยง่าย แต่เท่าที่ทราบนั้นข้าราชการส่วนมากก็ไปทำนอก
 เวลา ใครจะกล้าไปทำในเวลาราชการ ถ้าเกิดผู้บังคับบัญชาเขาเอาผิดขึ้นมามันก็จะลำบาก
 กับเขาผิดเหมือนกัน เพราะว่าไม่มีวินัย แต่ว่าเขาอย่างสมมติว่าการประชุมบริษัทต่าง ๆ เขา
 นัดก็มักจะประชุมกันในวันเสาร์ บ่าย ๒ โมง หรือเขาประชุมกันในเวลาที่เลิกราชการแล้ว
 อย่างนี้เราก็ไม่ควรจะควบคุมไปถึง เราจะควบคุมไปจนกระทั่งถึงบ้านอย่างนั้นมันก็ไม่ไหว
 ควรจะให้โอกาสเขาบ้าง เพราะว่าอย่างนี้ อย่างน้อยท่านผู้มีเกียรติเสนอคนหนึ่งซึ่งได้ฟังลง

1141

ไปเมื่อตะกี้นี้ก็คงจะรู้แล้วว่าในการที่

นกลางบริษัทจังหวัดก็ตั้งบริษัท

จังหวัดในจังหวัดต่าง ๆ ก็คือ ท่านเองเป็นผู้ใหญ่คนหนึ่งที่ทำการบริหารอยู่ในนั้น ท่านรู้ว่าการตั้งบริษัทจังหวัดตามจังหวัดต่าง ๆ นั้นนะ ได้ทำให้คนไทยรู้จักค้าขายขึ้นมากและสำนักงานกลางของท่านนี้ถ้าใครเป็นสิบ ๆ ล้าน ท่านไม่เคยแบ้มพรายให้ใครฟังเลย นอกจากข้าพเจ้าอย่างนี้ที่ท่านจะเห็นแล้วว่า ทำไมเล่าการทำอย่างนั้นไม่คิดหรือ ในรัฐเมื่อคนไทยมีกำไร เงินทองทั้งหลายอยู่ในมือของคนไทย แม้ว่าจะมีเสียงคร่ำครวญว่ากันไป ว่าในต่างจังหวัดนั้น แหมผู้จัดการคนนั้นโกงรายไปเลยเสียว อย่าไปวิตกเลยครับ ผมถือว่าอย่างนั้น คนไทยที่ไปเป็นผู้จัดการแล้วเกิดผลหรือว่าล้มเหลว รายได้ที่ควรจะได้ของบริษัทเอาไป เป็นส่วนตัวนั้น ถ้าเขาไม่ซื้อตรงต่อหน้าที่ เขาเอาไปเป็นประโยชน์ส่วนตัวบ้างก็ได้กับคนไทยถ้าบริษัทจังหวัดนั้นเราไม่ทำการค้าขาย คนต่างต่างก็เอาไปหมดก็เหมือนกัน แล้วเขาเอามาเลี้ยงเรากี่เปล่า แต่ว่าที่ยังน้อยอย่างน้อย ๆ ก็พี่น้องไทยของเราที่ไปเป็นผู้ใด ผมคิดว่าอย่าไปคิดว่าคนที่เขาไปตั้งบริษัทแล้วไปเป็นกรรมการนะ ว่า คนนั้นคนนั้นไปเป็นกรรมการเขตก่อนอย่าไปนึกว่าเขา เขาก็อาจจะมีส่วนใหญ่ของเราได้เคยไปเป็นกรรมการในบริษัทต่าง ๆ ซึ่งเป็นบริษัทใหญ่ ๆ มีคนไทยถือหุ้นบ้าง มีคนต่างต่างถือหุ้นบ้าง อย่างนั้นเสร็จแล้วคนไทยเหล่านั้นจะใคร่รู้ว่าบริษัทนั้นเขาทำการค้าขายใหญ่โต เขาทำการค้าขายอย่างไร ทำอย่างไรได้กำไรแล้ว เขามีกำไร แล้วเขาคิดจะหมุนเงินอย่างไร อย่างนี้เป็นต้น แล้วตลอดจนกระทั่งเวลานี้คนไทยของเราเข้าไปเป็นกรรมการอยู่ในธนาคาร เขารู้สึกที่เกี่ยวกับบรรดาพ่อค้าต่างต่างที่บอกว่าแห้มค้าขายเก่งกาจนัก เขาก็หมุนเงินอยู่ ๆ ที่ในธนาคารที่ทั้งนั้นมันมีหุ้นอยู่ส่วนหนึ่ง แต่ว่ามันหมุนค้าขายตั้ง ๕ ล้าน ส่วนคนไทยเรามีหุ้นอยู่หมื่นห้าหมื่นบาทได้เพียงแปดพันบาท เพราะไม่สามารถจะหมุนเงินได้ เพราะฉะนั้นจึงแตกต่างกันมาก คนต่างต่างเขาถือว่าถ้าเขาสามารถหมุนเงินจากธนาคารออกไปทำการค้ายิ่งได้มาก มีหุ้นล้าน

พินิจ/พรพ

หนึ่ง เขาหนีออกไปสู่โลกนี้ ๑๑ ด้านอย่างนี้ไม่มีลม เพราะธนาคารจะไม่ยอมให้ลม
 เพราะถ้ามันลมธนาคารก็จบหาย เพราะฉะนั้นถ้าจะเอาเงินไปค้าอีก ก็ยอมให้ไปอีกอะไร
 เป็นอย่างนี้ เพื่อที่เขาไวไม่ให้มันล้มอย่างนี้ท่านบอกว่าเดี๋ยวนี้คนไทยนั้นพอจะรู้ทันวิธี
 การค้าขายของคนต่างดาวแล้ว เพราะฉะนั้นถ้าท่านคิดว่าท่านจะส่งสินค้าต่างประเทศอะไร
 สองเป็ดหรือว่าตามไปทางสภาพการค้าเขาจะบอกให้เดี๋ยวนี้บริษัทคนไทยที่จดทะเบียนเป็น
 ไทยหรือเป็นไทย ก็รวมทั้งรอบเปอร์เซ็นต์นั้น จะส่งให้ท่านไทยหรือไม่ แล้วถ้าขายยอมเขา
 พอสมควร ผมคิดว่าอย่างนั้น ส่วนในเรื่องที่ข้าพเจ้าได้พูดมาแล้วนั้นก็คือว่าเราออกกฎหมาย
 นั้น ในระยะที่ยังอยู่ในระหว่างนี้ เราควรจะให้สิทธิแก่ข้าราชการเอาไว้มั่ง ๆ ที่ของเดิมเขา
 ก็ เขาให้สิทธิเอาไว้ แล้วเราอย่าไปออกกฎหมายเพิ่มเติมอะไร เป็นการควบคุมเพื่อให้ผล
 ผลที่ส่งไปเลย ส่วนที่ท่านจะอ้างอะไรก็อะไรนั้น ผมเห็นว่าเราปล่อยให้ข้าราชการเขาได้
 มีโอกาสบ้าง ก็ยังคิดว่าที่เราจะไปควบคุมจนเขากระดิกไม่ได้ ส่วนที่ท่านว่า ท่านอ้างว่า
 หนังสือพิมพ์ต่างประเทศ โดยเขาลงข่าวกันกรีก ไครม ว่าเป็นอย่างนั้นเป็นอย่างนี้ อย่างนั้น
 เป็นธรรมดา เพราะว่าหนังสือพิมพ์ของเราไม่มีผู้สื่อข่าวอยู่ในต่างประเทศ ถ้าหนังสือพิมพ์ของ
 เรามีผู้สื่อข่าวอยู่ในอังกฤษหรือในอเมริกา ที่เราก็อาจจะมิข่าวอย่างเดียวกับที่เขาลงเช่น
 เดียวกัน แล้วก็ไปรคอบ่าลิสว่า เขาเป็นประเทศที่เจริญทางวัตถุมาแล้ว เขาเจริญมาก่อน
 เราตั้งเป็นเวลาหลายร้อยปี เราเพิ่งมากำลังเริ่มตั้ง เพราะฉะนั้นเราจะปล่อยให้
 ใคร ๆ ก็มาทำได้ในเมืองไทย ถ้าเราปล่อยให้เป็นอย่างนั้น ทำไมเราไม่เปิดเสรี ทำไมเราถึง
 ไม่กล้าเสนอให้เลิกพระราชบัญญัติให้เลิกการจำกัดหรือสงวนอาชีพให้คนไทย เพราะฉะนั้น
 เราก็เปิดโอกาสมันให้เสียให้หมดแล้วกัน ใครจะฉวย ๓ ล้อก็ได้ ใครจะคัดค้านก็ได้ ทำไมเรา
 ไม่กล้าเสนออย่างนี้บ้าง เพราะว่ามันยังทำไม่ได้ เรายังมีความจำเป็นที่เราจะต้องรักษา
 ไทยรักคนไทยช่วยคนไทย เพื่อให้ประเทศไทยนี้ได้มีโอกาสสู้กันน้ำสืบไป เพราะฉะนั้นควม
 เหตุผลดังได้กราบเรียนมานี้ ผมจึงยังไม่ตกลงปลงใจที่จะเห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติของ

ท่าน

นายเสวี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : ข้าพเจ้าเป็นคนหนึ่งที่ได้เข้ามา
 รับรองกฎหมายฉบับนี้ และได้ฟังคำอภิปรายของท่าน รองฯ ~~พ.ศ. ๒๕๕๕~~ / ~~ท่าน~~ นายกรัฐมนตรีและผู้มี
 เกี่ยวข้องอภิปรายลงไปเมื่อคืนแล้ว ตามความเห็นของข้าพเจ้ากับท่านผู้อภิปรายไปแล้ว
 นั้นไม่ตรงกัน ในบันทึกของท่าน รองนายกรัฐมนตรีที่ ~~ได้~~ ~~ที่~~ ~~น~~ ไปถึงรัชกาลที่ ๕ รัชกาล
 ที่ ๖ ว่าโดยพยายามที่จะให้มีการค้าขายติดต่อกับนานาประเทศหรือสอนให้คนไทยทำการค้าขาย
 แล้วสำหรับในระบอบที่ท่านได้พูดมานั้น มันเป็นคนละระบอบกับสมัยที่เราเป็นหรือมาหนึ่งยุค
 กันอยู่ในขณะนี้ ที่ท่านอภิปรายนั้นก็ เป็นท่านองปึกขาวคล้าย ๆ ว่ากฎหมายของเรามีอยู่
 แล้ว นั้นเป็นการเหมาะสมและรัดกุม ข้าพเจ้าจำได้ว่ารัฐธรรมนูญฉบับที่ เมื่อเลิกไปเมื่อ
 เร็ว ๆ นั้นก็ได้บัญญัติไว้อย่างแจ่มชัดไม่ไห้ข้าราชการและข้าราชการทางการเมืองทำการ
 ค้าขายที่บัญญัติไว้อย่างนั้นก็เพราะเหตุว่า กองการจะแยกข้าราชการ ให้เป็นข้าราชการจริง ๆ
 ข้าราชการการเมืองและก็ได้ให้ เป็นข้าราชการจริง ๆ ส่วนทางการเมืองการค้ำขายนั้นก็ควรจะให้ เป็น
 ของประชาชนซึ่ง ไม่ไห้เป็นข้าราชการอย่างนี้ เป็นกัน

ความกฎหมายที่ผู้เสนอได้เสนอนั้นก็เพียงแต่ห้ามผู้ที่เป็นกรรมการจัดการหรือผู้จัดการ กระทำกิจการ
 แต่มีอยู่อันหนึ่งที่ว่าการกรมการอันข้าพเจ้ามีความเห็นว่าเป็นว่า "กรรมการ" "ผู้จัดการ" ๆ อย่างนี้
 เรามาคำนี้ถึงว่าเมื่อข้าราชการเป็นผู้จัดการนั้นจะมีผลเสียหายในหน้าที่ราชการอย่างไร ในระบอบ
 ประชาธิปไตยนี้เราก็เห็นกันอยู่แล้วว่าใครเป็นใคร อย่างไร เป็นอย่างไร เงินภาษีหรือเงินเค็มนที่
 แจกจ่ายข้าราชการนั้นมาจากอะไร ก็มาจากประชาชนผู้เสียภาษีนั่นเอง อย่างหนังสือพิมพ์ที่นี้ตั้งอยู่ที่
 นี้ก็ ผู้เข้ามาฟังการประชุมสมุหฯ เป็นผู้ได้ออกเงินเสียภาษีให้แก่ข้าราชการทั้งนี้ แก่นที่เรา
 เอาข้าราชการ ไปเป็นกรรมการจัดการของบริษัทนี้ ห้างหุ้นส่วนบริษัทนี้ เอาเวลานั้นไปจัดการ
 เวลาอะไร นี่เป็นสิ่งที่เราควรจะต้องคำนึงในแง่นี้ บริษัทไม่ได้ทำงานในวันอาทิตย์ซึ่งเป็นวันหยุด
 ราชการ ไม่ใช่ทำงานเวลากลางคืน คงทำเป็นปกติตั้งแต่โมงเช้า ไปถึงบ่ายสี่โมงอย่างนี้เป็นต้น
 และกรรมการผู้จัดการก็ ผู้จัดการก็ เอาเวลาเหล่านั้นไปกระทำงานนั้น ๆ เป็นการเบียดบังเวลา
 ในหน้าที่ราชการซึ่งราษฎร ได้เสียภาษีมาแจกจ่ายเงินเค็มนให้เอาไปใช้ ข้าพเจ้าได้เคยเห็นผู้จัดการ
 กิจ กรรมการ ผู้จัดการก็ซึ่งเป็นข้าราชการเอางานของบริษัทนั้น ไปนั่งทำการซึ่งบนโต๊ะเป็นจำนวน
 มากมาย นี่เราจึงควรคำนึงว่าอย่างนี้หรือที่เราจะเปิดสิทธิให้แก่ข้าราชการ อย่างผู้เสนออภิปราย
 เมื่อครั้งลงไปว่าเมื่อเร็ว ๆ นี้ ส.ส. ฝ่ายค้านได้เสนอกฎหมายฉบับหนึ่ง เพื่อให้เงินแก่ข้าราชการ
 ที่ออกไปแล้วได้รับเงินเป็นความจูงใจ จริงละกฎหมายฉบับนั้น เราได้ให้เมื่อเขาได้รัราชการมานาน
 แล้วก็คล้าย ๆ ว่าเป็นการเรียกรักออกไม่ว่าเขาเวลาราชการที่ราษฎรจ้างให้มาทำงานนั้นไป
 ทำที่อื่นแล้วเราให้ ไม่ใช่อย่างนั้น กฎหมายฉบับนั้นกับกฎหมายฉบับนี้แตกต่างกันมาก แตกต่างกันอย่าง
 ที่เราจะมาเทียบเคียงกันไม่ได้ เพราะฉะนั้นที่ท่านผู้อภิปรายนี้ลงไปเมื่อครั้งว่าเหตุใดจึงมาเสนอ
 กฎหมายฉบับนี้ว่าสิทธิแก่ข้าราชการขึ้นมาไม่สอดคล้องต้องกันกับกฎหมายที่ตกไปแล้ว เพราะกฎ-
 หมายฉบับนั้นกับฉบับนี้แตกต่างกันที่ได้เห็นอยู่ในขณะนี้ ทั้งกฎหมายฉบับนี้เราก็ไม่ได้ห้ามข้าราชการ
 ที่ท่านผู้เสนอได้อภิปรายไปว่า ไม่มีเงินคสนเย็นต้องไปทำงานให้แก่บริษัท กฎหมายฉบับนี้ไม่ได้บังคับ
 จะไปทำงานให้แก่บริษัทใดหรือตีสามลัดดีใดไปทำอะไร ได้ทั้งนั้น เมื่อเวลานั้นไม่ใช่เป็นเวลาของ

ราชการ ข้าพเจ้าถูกข่มขู่มาทุกวันนี้ เหตุผลอยู่ว่าขณะนี้เราเป็นระบอบประชาธิปไตย พระราชบัญญัติ
 ข้าราชการพลเรือนก็อยู่แล้วว่าการจะออกอุทิศเวลาทั้งหมดให้แก่ทางราชการ ก็เหตุไฉน
 จึงเอาเวลาของราชการนั้นเอง ไปทำงานแก่ประโยชน์ส่วนตัว นั่นมันไม่สอดคล้องกันกับระบอบประชาธิปไตย
 อย่างนี้ เพราะเงินที่ได้รับเงินเดือนอยู่ทุกวันนี้เป็นเงินเก็บมาจากภาษีอากร ข้าพเจ้ามีความ
 เห็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอสนับสนุนกฎหมายฉบับนี้ว่าเป็นการสมควรอย่างยิ่งที่เราจะได้
 ปรึกษากฎหมายฉบับนี้ขึ้นมาป้องกันข้าราชการที่เอาประโยชน์ส่วนตัวของราชการ ไปหาประโยชน์
 ส่วนตัวซึ่งเป็นการที่ไม่เหมาะสมซึ่งทั้งนี้รัฐบาลก็ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นการห้ามอยู่กลาง
 แล้ว แต่ที่ออกประกาศราชกิจจานุเบกษาไปนั้นก็ภายหลังกฎหมายฉบับนี้แล้ว/ที่ได้เสนอขึ้นมา ซึ่งแสดง
 ให้เห็นว่าทางรัฐบาลก็มีความเห็นสอดคล้องกันอยู่ แต่ว่าท่านอาจจะไม่รับเพราะเหตุว่ากฎหมาย
 ฉบับนี้เป็นกฎหมายของฝ่ายค้านนั่นเอง แต่อย่างไรก็ตามข้าพเจ้าอยากจะขอให้หัวหน้ารัฐบาลนี้
 ระวังว่าข้าราชการกินเงินเดือนของทางราชการแล้ว ไปหาประโยชน์ส่วนตัวในหน้าที่ซึ่งยังอยู่ใน
 ระหว่างราชการนั้นจะเป็นการเหมาะสมหรือไม่ กฎหมายฉบับนี้อาจจะออกไปไม่ได้ แต่ว่าขอให้ท่าน
 หัวหน้ารัฐบาลจงระมัดระวังประชาชนซึ่งเสียภาษีอาบแห่งต่างน้ำเอามาแจกจ่ายให้เป็นเงินเดือน
 บ้าง ข้าพเจ้าเป็นคนหนึ่งซึ่งเป็นราษฎรซึ่งวิคตและสงสารราษฎรที่ข้าราชการเอาประโยชน์ส่วนตัว
 ไปหาเงินในทางอย่างนี้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอสนับสนุนกฎหมายฉบับนี้

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :

ข้าพเจ้าไม่เข้าใจว่าผู้สนับสนุนนั้นเข้าใจมาตรา ๗๔ ของพระราชบัญญัติวินัยข้าราชการพลเรือน
 เพียงใด ตามมาตรา ๗๔ นี้พูดว่าข้าราชการพลเรือนต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ จะละทิ้ง
 หรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการ ไม่ได้ ห้ามมิให้เป็นตัวกระทำการในทางหุ้นส่วนหรือบริษัทใด ๆ นอกจาก
 ทางราชการจะสั่งหรือที่ได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีเจ้าสังกัด แต่ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาเห็นว่าการต่าง
 ทางการเมืองใดในทางหุ้นส่วนหรือบริษัทอาจนำความเสื่อมเสียมาสู่ทางราชการ ได้ก็ให้ผู้นั้นอาจสั่งมิ
 ให้ผู้ดำรงตำแหน่งนั้น ได้ตามมาตรานี้ ได้บอกชัดอยู่แล้วว่าทางราชการนั้น ไม่สนับสนุนให้ข้าราชการ เป็น

1147

ข้าราชการชั้นตรีที่รับสามล้อ) และในปัจจุบันท่านยังมาจากที่สี่หริไม่ไห้เขาคั้งหางร้านค้าขาย
 ทางหุ้นส่วนเล็ก ๆ น้อย ๆ เพราะทางหุ้นส่วนจำกัดหรือสามัญนั้นอาจจะ ๔ - ๕ คนเขาหุ้นเขาส่วน
 กระทั่งงานการอะไรก็ตามต่าง ๆ เพราะฉะนั้นข้าราชการก็ควรที่จะมีสิทธิเป็นหุ้นส่วนได้หรือเป็นผู้
 จัดการในทางหุ้นส่วนนั้นได้ เพราะเหตุว่าเป็นการค้าเล็ก ๆ น้อย ๆ ถ้าเป็นการค้าใหญ่โตก็ควรที่
 จะเป็นบริษัทอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ เพราะฉะนั้นท่านเห็นว่าคือไม่ไห้ข้าราชการซึ่งหาเงินค้าขายกับคน
 ละ ๒ - ๓ พันบาท ทำเป็นห้างจำกัดสามัญอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ แต่ที่สุดก็เข้าไปเกี่ยวข้องกับ
 คนที่มิไห้ใครเข้าไปเกี่ยวข้องกับ เพราะมันมีจำนวนสมาชิกที่เป็นหุ้นส่วนก็ ๒ - ๓ คนเท่านั้น
 ถ้าท่านไม่ไห้เขาไปเกี่ยวข้องกับเงินเสาสัญญาหายไปจะทำอย่างไร ส่วนกรรมการบริษัทก็เช่นเดียวกับ
 บริษัทเมืองไทยนั้นไม่ไห้บริษัทใหญ่โตจดทะเบียนตั้งสถาน ๆ แล่น ๆ หนึ่งถึงจดทะเบียนได้ ๕ พัน
 ถึงจดทะเบียนได้ เพราะฉะนั้นผู้เริ่มกิจการหรือผู้ถือหุ้นอาจจะจะมี ๓ - ๔ คน เขาอาจจะต้องไป
 ความคุมผลประโยชน์ได้ แต่ปัญหาว่าเขาเป็นตัวกระทำการหรือผู้จัดการหรือไม่ ถ้าเขาเป็นตัวกระทำ
 การหรือผู้จัดการ รัฐมนตรีเจ้าสังกัดก็มีอำนาจได้

ฉันเขาเป็นค้ำประกันหรือผู้จัดการ รัฐมนตรีเจ้าสังกัดก็มีอำนาจได้ ท่านออกกฎหมายอย่างไร มาป้องกันคอร์รับชั่นมันนะไม่ใช่ในเรื่องการที่จะให้ข้าราชการนี้ เป็นผู้จัดการหรือเป็นกรรมการ แล้วคอร์รับชั่นไม่ได้ มันอยู่ที่วิธีการระเบียบการ อย่างข้าพเจ้า กรมตำรวจที่ชื่อของตั้งเป็นกาย เป็นกองแต่ไม่มีเรื่อง เพราะว่าอย่างไร เพราะว่าข้าพเจ้าให้รองอธิบดีฝ่ายปกครองเป็นคน อนุมัติ อนุมัติตามระเบียบ สิ่งที่เขาให้ไปชื่อจาก อ.จ.ส. ข้าพเจ้าก็ไม่ไปชื่อ เขาบอกว่า ไปชื่อ อ.จ.ส. แห่งชื่อทำไม ข้าพเจ้าบอกว่า ชื่อจะใคร่ไม่ต้องไปติดกระดาษ คุณหลวงโชติ ฯ ไม่ต้อง ติดกระดาษเพราะ อ.จ.ส. เขาเป็นผู้สั่งชื่อของทางราชการ คณะรัฐมนตรีให้ชื่อข้าพเจ้าก็ชื่อ มันอยู่ที่วิธีการ และข้าพเจ้าบอกคุณหลวงโชติ ฯ ว่าระวังนะพวกเราแก่ ๆ พวกคุณโต๊ะ ฯ ระวัง จะติดกระดาษ คุณหลวงสั่งแล้วผมจะคอยตรวจมัน กรมตำรวจไม่เคยชื่อของแพ่งหรือมีการ คอร์รับชั่น อย่างไม่เคย กฎหมายที่ท่านออกมานี้ออกมาเท่าไร ๆ แต่ถ้าวิธีการปฏิบัติมันปฏิบัติไม่เรียบร้อย แล้วมันไม่สำเร็จ มันสำเร็จอยู่ที่การปฏิบัติของผู้นั่งค้ำบัญชา และปัจจุบันนี้เมื่อท่านนายก ฯ มา เป็นรัฐมนตรีว่าการมหาดไทย ท่านตรวจคนใดเข้าไปเกี่ยวข้องกับเรื่องบริษัท ประกันภัยประกันชีวิต ท่านก็สั่งห้ามหมด ทั้ง ๆ ที่ไม่ได้เป็นค้ำประกัน เป็นแต่เพียงกรรมการ อย่างนี้เป็นต้น เราก็มีวิธีที่ จะจัดการอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นในการที่ท่านจะคัดสิทธิข้าราชการ ๓ แสนนี้ ข้าพเจ้ารู้สึกสงสาร มากเพราะพวกนี้ออกไปเขาไม่ใช่อาชีพในทางรับราชการอย่างเดียว เขาอาจจะออกไปเมื่อไร ก็ได้ ออกไปทำการค้าขาย ไปทำอาชีพส่วนตัว ถ้าท่านจำกัดสิทธิอยู่แล้วเขาก็ไม่มีโอกาสที่จะเริ่ม กระทำ ณ บัดนี้ เพราะว่าการค้าขายนั้นไม่ใช่เริ่มง่ายอย่างคุณอารีย์ ฯ อย่างนี้คุณฝึกอยู่ใน สำนักงานกลางทั้ง ๓ - ๕ ปี บัดนี้เชี่ยวชาญ คุณประสิทธิ์ ฯ เป็นผู้ฝึกหัดมาอยู่มาเนแล้วออกมา เป็นทนายความอย่างเชี่ยวชาญที่สงขลามีคน เชื้อดีอันนับถือก็ เพราะฉะนั้น ในขณะที่ เป็น ผู้ฝึกหัดเขาก็ต้องพูดว่าออกจากรุ่นนี้จะไปหาเงินที่ไหน คุณอารีย์ ฯ ออกจากรุ่นนี้ไปหาเงินที่ไหน มันต้อง คิด มันต้องเตรียมการ ส่วนคนซึ่งไม่มีอาชีพอย่างท่านทั้งหลายก็ว่าเป็นที่จะต้องค้าขายเล็ก ๆ น้อย ๆ ถ้าผู้ที่ท่านคัดสิทธิเช่นนี้แล้ว ข้าราชการไทยนั้นจะเศร้าและจะรู้สึกว่าท่านดูคนไทยนั้น-

มากเกินไป และถ้ารัฐบาลขึ้นรับกฎหมายของท่านมาแล้ว รัฐบาลจะไม่มีมือที่จะควบคุมข้าราชการ ความจริงก็มีมืออยู่แล้ว และไม่มีข้าราชการคนไหนที่เป็นตัวกระทำการแทนนายห้างหุ้นส่วนจำกัดหรือบริษัทใด ๆ ในขณะนี้ ข้าพเจ้าขอรับรองด้วยเกียรติยศ ข้าพเจ้ารู้

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้าได้ฟังคำอภิปรายของท่านผู้แทนราษฎรจังหวัดจันทบุรี ใครจะขอชี้แจงสักเล็กน้อยคือว่าประเด็นที่เราจะได้เถียงในขณะนั้นมันจะออกจะเหลวไปเป็นอันมาก คือเจตนารมณ์ของฝ่ายค้านที่เสนอกฎหมายฉบับนี้มานั้น เจตนาไม่ต้องการให้ข้าราชการทั้งชั้นผู้น้อยตลอดจนกระทั่งชั้นผู้ใหญ่รวมทั้งรัฐมนตรีด้วยไปเป็นกรรมการ ไปเป็นผู้จัดการในบริษัทห้างร้านใด ๆ ทั้งสิ้น ทางฝ่ายค้านไม่ได้มีความประสงค์ที่จะไม่สนับสนุนกิจการค้าของคนไทย ไม่ได้ห้ามไม่ให้คนไทยหรือข้าราชการใด ๆ ไปทำการค้าขาย ทางเราที่เสนอกฎหมายนี้มีความปรารถนาอย่างยิ่งที่จะสนับสนุนให้คนไทยดำเนินการค้า ทุกคนตระหนักดีว่าในปัจจุบันนี้การค้าไปตกอยู่ในมือของคนต่างด้าวเป็นส่วนใหญ่ เรามีความปรารถนาอย่างยิ่งที่จะเห็นรัฐบาลนี้หาทางใด ๆ สนับสนุนคนไทยให้ขยันขันแข็ง ให้กิจการค้าเข้ามาอยู่ในมือของคนไทย นี่เป็นประการสำคัญที่เราปรารถนาเช่นนั้น ตามที่ผู้เสนอจังหวัดจันทบุรีได้แถลงมาว่าต้องการให้การค้ามาอยู่ในมือของคนไทยนั้น เป็นความปรารถนาที่ตรงกันไม่มีอะไรผิดเพี้ยนกัน แต่ที่เราเสนอกฎหมายมาในฉบับนี้ไม่ได้เสนอกฎหมายมาห้ามไม่ให้คนไทยไปทำการค้า ไม่ได้ห้ามไม่ให้สนับสนุนการค้าของคนไทย ไม่ใช่เช่นนั้น ท่านชี้แจงไปเช่นนั้น จึงเห็นว่ามันไขว้เขวกันไป และมันตรงกันข้าม อุปมาเหมือนว่าเราจะเดินทางไปถึงนครราชสีมาทางไปฮ่องกง อย่างนั้นมันก็หันหลังให้กัน ก็เป็นไปไม่ได้ ท่านพยายามห้ามเราอยู่เสมอหรือพยายามพูดอยู่เสมอว่าเราห้ามไม่ให้คนไทยทำการค้า ไม่ใช่สนับสนุนคนไทยทำการค้า ไม่ใช่เช่นนั้น เราเสนอกฎหมายไม่ต้องการให้ข้าราชการ ไปดำเนินเป็นกรรมการ ในบริษัทห้างหุ้นส่วนหรือเป็นผู้จัดการ เหล่านี้เป็นต้น เราไม่ขัดข้องในกรณีที่ข้าราชการจะไปเป็นหุ้นส่วน จะไปลงทุนส่วนในบริษัทหรืออะไรใด ๆ ทั้งสิ้น แต่ไม่ต้องการให้ไปเป็นกรรมการเท่านั้น ที่เป็นเช่นนี้ข้าพเจ้าใคร่จะขอเรียนชี้แจงดังนี้ -
-การที่เราได้เสนอกฎหมาย-

ฉบับนี้มานั้นขอรัฐบาลไทยโปรดเข้าใจเจตนารมณ์อันดีของฝ่ายค้านดีกว่า ในปัจจุบันนี้บรรดาประชาชนทั่ว ๆ ไปแม้กระทั่งเด็ก ๆ เล็ก ๆ หัวเท่าแบมือจนกระทั่งหัวหงอกขาวโพลนยอมลุกขึ้นอยู่เสมอทุกเมื่อเชื่อว่า เกี่ยวนี้พวกรัฐมนตรีก็ดี ขอโทษที่คงออกชื่อเช่นนั้น นี่เอาความจริงมาเล่าให้ฟัง รัฐมนตรีก็ดี อธิบดีก็ดี คนนี้ก็ดี คนสำคัญคนนั้นก็ดี นายพัน นายอะไรต่าง ๆ ไปเป็นกรรมการบริษัทนั้น ไปเป็นผู้จัดการบริษัทนั้น เป็นหุ้นส่วนสำคัญในบริษัท แล้วบริษัทเหล่านั้นก็ทรงอิทธิพลที่จะดำเนินการเหนือเอกชนอื่นใด ความขงใจมันอยู่ตรงนี้ นี่ขอท่านประธาน ฯ โปรดโปรดเข้าใจอย่างนี้ด้วย มันขงใจตรงนี้ ว่าทางประชาชนเขาตีพิมพ์ตีเคียนในวงราชการตลอดถึงทางคณะรัฐบาลด้วยว่า ^(๑) ใ้ อิทธิพล ในทางเป็นเจ้าใหญ่ นาย โคนี่ไปตั้งบริษัท ตั้งบริษัทแล้วก็ตั้งในบริษัทของคนต่าง ๆ บาง กิจการในบริษัทของคนไทยบ้าง ก็ไปก็มาในที่สุขบริษัทคนไทยก็หายไป เพราะฉะนั้นจึงเห็นแล้วว่าการที่รัฐบาลจะสนับสนุนการค้าของคนไทย โดยวิธีการที่ไปตั้งบริษัทเสียเองนี้ไม่ถูกต้อง ถ้ารัฐบาลนี้จะตั้งบริษัทของราชการเอง เราไม่ขัดข้อง สมมติว่าจะไปสนับสนุนให้เกิดบริษัทจังหวัดขึ้นอีก ไปทำการค้าอุตสาหกรรมใด ๆ เป็นของรัฐบาลเอง เราไม่ขัดข้อง ถ้ารัฐบาลจะดำเนินนโยบายแบบ ไฮลิชิสต์ อุตสาหกรรมใหญ่ ๆ เอากิจการค้าใหญ่ ๆ มาอยู่ในมือของรัฐบาลอย่างนี้เราพอใจ เราเห็นด้วยว่ารัฐบาลควรดำเนินงาน รัฐบาลควรนำ ราชการ โดยการค้ากระทำของรัฐบาลเอง ควบคุมการค้าให้อยู่ในมือของข้าราชการแล้วก็ค่อย ๆ ปล่อยให้คนไทยในภายหลัง เราไม่ขัดข้องในปัญหา แต่เกี่ยวนี้ทางรัฐบาลไม่ไ้ปฏิบัติเช่นนั้น ไม่ใช่เป็นของราชการ แต่เป็นส่วนตัวข้าราชการ เป็นของส่วนตัวรัฐมนตรี ไปตั้งบริษัทเองไปทำการค้าเองแล้วก็กีดกันเขาเช่นนี้ เงินทองที่ไ้กว่าโรมานัมก็ไม่ไ้เข้าหลวง ไม่ไ้เข้างบประมาณ เอาไปจับจ่ายใช้สอยบำรุงราชการ เข้ากระเป๋าตัวเอง สิ่งเหล่านี้แหละเราไม่ปรารถนา เราไม่พึงพอใจ เราต้องการให้รัฐบาลสนับสนุนการค้าของคนไทย โดยรัฐบาลตั้งบริษัทของรัฐบาลขึ้น กิจการค้าใหญ่ ๆ รัฐบาลเอาเข้ามาอยู่ในมือเสีย แล้วก็ให้คนไทยเป็นหุ้นส่วนแล้วค่อย ๆ ผิด ค่อย ๆ ผิดคนไทยไปที่ละเล็กละน้อยอย่างรูปในบริษัทจังหวัดในสมัยก่อนนั้น เป็นวิธีการที่

ข้าพเจ้าเห็นด้วย แต่หากำเนินการนับปีศคลากไปในระยะนั้นจึงล้มละลายไปในที่สุด แต่วิธีการนั้น
 ถูกต้องแล้ว สิ่งเหล่านี้แหละเราปรารถนาเช่นนั้น เราไม่ได้ปรารถนาจะให้ผู้มีอำนาจหรือข้าราชการ
 การชั้นผู้ใหญ่ไปตั้งบริษัทส่วนตัวซึ่งท่านปรารถนาเช่นนั้น เราไม่เห็นด้วย ข้าพเจ้าใคร่จะขอเรียน
 ชี้แจงว่าวิธีการของรัฐบาลวิธีการที่จะช่วยเหลือคนไทย โดยการที่รัฐบาลไปตั้งบริษัทเป็นส่วนตัว
 ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ไปตั้งบริษัทเป็นส่วนตัว พยายามผลักดันคนไทยออกไป ๆ จนในที่สุดคนไทย
 จะอยู่ไม่ได้ ไม่ใช่เป็นการสนับสนุนกิจการค้าของคนไทย แต่เป็นการไล่คนไทยลงคลองลงไป
 ยกตัวอย่างง่าย ๆ ท่านประธาน ๆ ไปรคททางโน้นลงเต็ม ๆ มานั่งหัวชาวโศสนทุกยุคทุกสมัย
 ก็เพราะวิธีการของรัฐบาลในขณะนี้ไล่คนไทยลงไป ๆ จนที่สุขบริษัทเพิ่มผลประโยชน์ลงคลอง
 ไปแล้ว มานั่งอยู่หน้าร้องอยู่ทุกวัน หน่วยงานคนไทยร้องบอกว่า ไม่ไหวแล้ว ๆ รัฐบาลทำอย่างนี้
 นี้แหละคือการส่งเสริมวิธีการของรัฐบาล ช่วยคนไทย ช่วยจนกระทั่งไม่มีร้านค้าเปลี่ยนเป็นร้าน
 ขายผูกาน้ำไป ข้าพเจ้าไปเมื่อวานเปิดห้องเล็ก ๆ ใช้อ่างการค้าปลาเล็กไป นี่แหละจะเห็นได้
 แล้วว่าวิธีการสนับสนุนการค้าซึ่งรัฐบาลได้ดำเนินการอยู่ในขณะนี้มันเป็นการทำลายคนไทยด้วยกัน
 มีหลักฐานพยานนั่งอยู่หน้า มาร้องอยู่ทั้งเดือนแล้ว มาทุกวันแล้วก็ไม่สำเร็จ เหล่านี้เป็นต้น
 เพราะฉะนั้นแหละรัฐบาลที่เคารพการที่เสนอกฎหมายนี้มาเราต้องการให้รัฐบาลเดินในทางที่ถูก
 เดินไปในทางที่จะสนับสนุนคนไทยให้เป็นปึกเป็นแผ่นในวงการค้า ท่านมีทางอันใดจะสนับสนุน
 เราข้าพเจ้าไม่ขัดข้อง ขออย่างเดียวกับข้าราชการที่มีสิทธิพลอยไปตั้งบริษัทอภิสิทธิ์กรรมการค้า
 ได้เขาเสีย เราไม่ปรารถนาเช่นนั้น นี่แหละเป็นความต้องการของเราเช่นกันจึงได้เสนอกฎหมาย
 กฎหมายฉบับนี้มา นี่แหละท่านประธาน ๆ มันเป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นปัญหาที่เราถกเถียงกันในวัน
 นี้มันจึงเป็นคุณละเรื่องคนละมุมคนละแง่ ขอให้เรามาเข้าประเด็นว่าการที่ผู้เสนอกฎหมายฉบับ
 นี้ไม่ต้องการให้ข้าราชการไปทำการหุ้นส่วนกรรมการ เหล่านั้นในรูปใดสถานใด แล้วข้าพเจ้าใคร่
 จะขอเรียนแก่ข้อข้องใจของท่านผู้แทนจันทบุรีว่าอย่างนี้ ตามที่ท่านอ้างเหตุผลว่ากฎหมายฉบับนี้
 จะเป็นการกีดกันสิทธิอันสิทธิแก่ข้าราชการนั้น ข้าพเจ้าถือว่าเป็นไปไม่ได้ ตามที่ท่านบอกว่ามี-

ข้าราชการเป็นส่วนมากหรือบางคนที่ราชการไม่พอเงิน เงินเดือนเงินเกษียณ
 หมด ต้องไปเป็นกรรมการ ต้องไปเป็นลูกจ้างตามห้างร้านหุ้นส่วน ข้าพเจ้าขอชี้แจงว่าท่านเอา
 ข้อเท็จจริงซึ่งมาคลาดเคลื่อน ข้าพเจ้าขอเรียนชี้แจงอย่างนี้ ข้าราชการคนที่ไปเป็นกรรมการ
 ในบริษัทก็ ที่ไปเป็นผู้จัดการในบริษัทก็ บุคคลเช่นนี้ไม่ใช่คนสิ้นไร้ไม้ตอก ไม่ใช่เป็นคนเงิน-
 เกียมชนิดชักหน้าไม่ถึงหลัง เป็นคนร่ำรวยแล้ว แม้จะทิ้งอัตราเงินเกษียณของคนที่มียู่ก็เลี้ยง
 ครอบครัวย่างสมบูรณ์ที่สุด แต่ต้องการกำไรมากขึ้นไปอีก ต้องการร่ำรวยสูงขึ้นไปอีก จึงไป
 เป็นกรรมการบริษัท จึงไปเป็นผู้จัดการบริษัท ท่านหาตัวอย่างมาชี้ว่ากรรมการบริษัทคนที่
 ผู้จัดการบริษัทคนที่ไปเป็นข้าราชการแล้วเงินเกษียณไม่พอ ไม่มี คนซึ่งเงินเกษียณไม่พอใช้ชักหน้า-
 ไม่ถึงหลังไม่มีบริษัทใดเอาไปเป็นกรรมการ ไม่มีบริษัทใดเอาไปเป็นประธานกรรมการหรือ
 ผู้จัดการ ไม่มี คนที่ไปเป็นผู้จัดการร่ำรวยแล้ว พอแล้ว มันเป็นอย่างนั้น อย่างที่ท่านว่า นท
 ต้องออกจากราชการไปี่สามล้านนะ ข้าพเจ้าไม่ได้ห้าม ไปี่สี่ไปี่ แต่อย่าไปเป็นกรรมการบริษัท
 เท่านั้น อย่าไปเป็นผู้จัดการบริษัทเท่านั้น ห้ามตรงนี้ เพราะว่าบุคคลประเภทนี้เรารู้แล้ว คนที่
 เป็นกรรมการ เป็นผู้จัดการบริษัท เป็นข้าราชการ

โดยมากเป็นข้าราชการตั้งแต่ชั้นอธิบดีขึ้นไปถึงรัฐมนตรี มันเป็นอย่างนั้น เราต้องการห้าม
 ตรงนี้ เพราะฉะนั้นประกันมันจึงไม่ตรงกัน แล้วข้าพเจ้าใครจะขอชี้แจงต่ออภิปราย
 ของท่านอธิบดีกรมตำรวจว่าอย่างนี้ ท่านบอกว่ากฎหมายฉบับนี้จะคัดสิทธิข้าราชการ ข้าราชการ
 เขาไม่พึงพอใจ ข้าพเจ้าใครจะขอเรียนว่าเคียวนี้ข้าราชการส่วนมากชั้นผู้น้อยนั้นเขาอธิบาย
 ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่กลุ่มหนึ่ง ข้าราชการทั้งหมดมี ๓ แสน ๗ หมื่นคน ข้าพเจ้ารับรองว่า
 ๓ แสน ๖ หมื่นคนไม่พอใจข้าราชการกลุ่มหนึ่งไปตั้งบริษัทค้าขายใหญ่โต เขาไม่ต้องการ
 อย่างนั้น แล้วท่านลองไหวทศว่ากฎหมายฉบับนี้ข้าราชการทั้งประเทศจะเอาไหม เขาเอา
 ดีเขาเอานั้นแม้จะคัดสิทธิเขาไม่บางเขาก็พอใจ เพราะไอ้สิทธิอันนี้เขาชาตินี้ไม่มีหวังได้รับ
 เพราะว่าเขาคัดสิทธิไปว่าไปรวย เขาต้องการอย่างนั้น ถ้าท่านไม่เชื่อลองไปไหวทศ
 ว่าข้าราชการชั้นผู้น้อยจนผู้น้อยต้องการใหม่กฎหมายอย่างนี้ คือห้ามข้าราชการทั้งรัฐมนตรีถึง
 ถึงเกิดเป็นกรรมการไม่ได้ในบริษัท เป็นผู้จัดการบริษัทไม่ได้ ข้าพเจ้ารับรองว่าข้าพเจ้าชนะ
 คนเกือบชก เพราะข้าราชการชั้นโหล้นเอกไม่มีโอกาสไปทำอย่างนี้หรอก ถึงไปทำก็ไม่ยั่งยืน
 เพราะเหตุว่าไม่ได้รับอภิสิทธิ์ใด ๆ ด้วยประการฉะนี้แหละ ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าถ้าหากว่าจะ
 ออกกฎหมายฉบับนี้มาพิจารณาหยัง เสียบรรดาข้าราชการแล้วเขาพอใจที่ไม่ต้องการให้ข้าราชการ
 ไปบอกเป็นอันกับสิ่งเป็นมลทินอันนี้ และยิ่งกว่านั้นท่านประธานผู้เคารพ รัฐบาลได้ฟังหรือแปลว่า
 เคียวนี้บรรดาประชาชนเขาข้องใจเหลือเกินว่า คณะรัฐมนตรีก็ ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ก็ ไปตั้ง
 บริษัทการค้าอะไรก็อะไรจนกระทั่ง พณฯ นายกรัฐมนตรีอีกจิตใจเต็มที่ กลับมาจากเมืองนอก
 พยายามจะให้เลิกอะไรก็อะไรก็ปาฎะ ซึ่งเรารู้ ๆ กันอยู่ นี่ก็เป็นการแสดงให้เห็นแล้ว
 ถึงความผิดของ พณฯ นายกรัฐมนตรีนั้นไม่ต้องการให้ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่หรือรัฐมนตรีคนใด
 ถ้าเป็นกิจการการค้าอันเป็นการเสื่อมเสียชื่อเสียง ท่านคงจะไปเห็นตัวอย่างมาจากเมือง
 ว่าเขาไม่กระทำกัน ด้วยเหตุนี้แหละทางฝ่ายค้านต้องการจะเอานโยบายหรือสนอง
 ความดีของ พณฯ นายกฯ จึงเสนอกฎหมายฉบับนี้มา ก็หวังใจเป็นอย่างยิ่งว่าทางรัฐ
 ธรรมนูญไม่ขัดข้อง เขาใจเช่นนั้น แต่ในที่สุดตรงกันข้าม สมาชิกฝ่ายสนับสนุนไม่เอากฎหมาย

1. วัตถุประสงค์ของไม่ชักของเข้าใจเช่นนั้น แต่ในที่สุดตรงกับข้าม สมาชิกฝ่ายสนับสนุนไม่อาจ
 2. หมายฉบับนี้ ข้าพเจ้าก็ไม่รู้จะทำอย่างไร ข้าพเจ้าจะยกตัวอย่างง่าย ๆ ในต่างประเทศ อย่าง
 "ไอซ์แลนด์" เขาจะพอสมควรรัฐบาล มีรัฐมนตรีกลาโหมคนหนึ่งมีหุ้นส่วนการค้าเบอะเบอะ ไม่
 3. ได้เป็นกรรมการไม่ได้เป็นผู้จัดการควมเข้า ต้องฉกหุ้นของเขาอะไรทำอะไรออกจาโต๊ะ นี่เป็นการ
 4. แสดงให้เห็นแล้วว่ามีสปิริต (Spirit) ของการเป็นประชาธิปไตยนั้น เมื่อเขาจะมีอำนาจ
 5. สักก็ถือเป็นผู้ใหญ่ เป็นโต มีอำนาจที่จะรื้อรวบอภิสิทธิ์ได้เขาสละเสียแล้วจึงรับเป็นรัฐมนตรี
 6. เหล่านี้เป็นต้น นี่เป็นการแสดงให้เห็นแล้วว่าในเมืองไทยเราที่เราควรจะเดินแบบอย่างเขา ประการ
 7. ที่ว่าข้าราชการจะดำเนินการค้าเพื่อมีกำไรในเมืองของคนไทยเราเดินแบบอื่น เราเดินแบบอื่น
 8. ดีกว่า อย่าไปเดินแบบนี้ แบบนี้เป็นการเล่นเสี่ยงชื่อเสียง ข้าพเจ้ากลัวรัฐบาลจะมีผลเสีย
 9. ต่อมา ข้าพเจ้ารักและต้องการจะป้องกันสิทธิของข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ไว้ จึงคิดว่าถ้าหากว่าจะ
 10. ดำเนินการอย่างข้าพเจ้าว่าความกฎหมายนี้ โดยไม่เป็นกรรมการเสีย ไม่เป็นผู้จัดการเสีย เป็น
 11. แค่หุ้นส่วน การที่รัฐมนตรี ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ก็ไปเป็นเพียงหุ้นส่วนนั้น หุ้นส่วนอื่น ๆ ก็พึง
 12. แสียงอยู่แล้ว—เวลาประชุมใหญ่ เพราะฉะนั้นก็ลงสามารถมีสิทธิมีเสียง ได้เช่นเดิม และยิ่งกว่า
 13. ให้ข้าพเจ้าทำได้ ท่านอธิบดีกรมตำรวจกล่าวมาแล้วเมื่อตอนที่ว่า กระทรวงมหาดไทยกำลังวาง
 14. ระเบียบและกำลังมีคำสั่งเข้มงวดกวดขันเหลือเกิน ไม่ให้ข้าราชการของกระทรวงมหาดไทย
 15. ไปเป็นผู้จัดการ ไปเป็นกรรมการในบริษัทห้างร้านหุ้นส่วนใด ๆ นี่ก็แสดงให้เห็นแล้วว่าเจตนา
 16. ปรารถนาของอธิบดีตำรวจตรงกับฝ่ายค้านในปัญหาเหล่านี้ แต่ว่าเจตนาปรารถนาคงว่านั่นเป็นเจตนา
 17. ปรารถนาเป็นคำสั่งลอบ ๆ ไม่เป็นตัวบทกฎหมาย ไม่มีใครสามารถจะบังคับได้ เพราะฉะนั้นถ้า
 18. เราตราเป็นกฎหมายเช่นนั้นแล้ว ไอ้เจตนาปรารถนาของอธิบดีตำรวจจะเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ขึ้น เพราะ
 19. ฉะนั้นเจตนาปรารถนาตรงกันเช่นนั้นแล้ว โฉนรัฐบาลนี้จึงจะคัดค้านไม่ยอมรับหลักการกฎหมายนี้ จึงขอ
 20. ให้รัฐบาลนี้ได้โปรดวินิจฉัยให้รณทอบอีกสักครั้งหนึ่ง

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ที่จริงก็ได้อ้างถึงชื่อมหาเศรษฐีที่ขอขอบพระคุณ ใครที่จะขอประทานเสนอความคิดความเห็นบางประการเกี่ยวกับพระราชนิติบัญญัติฉบับนี้ ก็ว่าประเทศของเราที่มีต่างประเทศที่ท่านอ้างมา อย่างสหรัฐอเมริกาหรือประเทศอังกฤษนั้น ความจริงนั้นในฐานะเกี่ยวกับ การเศรษฐกิจ เฉพาะอย่างยิ่งการเป็นพ่อค้ากันมันต่างกันไกล เพราะว่าในประเทศของเรานั้นท่านจะกรุณาเห็นได้ว่าในสมัยโบราณมานั้น คนไทยเราไม่ได้มีความรู้ ไม่ได้ประกอบ การเป็นพ่อค้ามาแต่ในสมัยโบราณ เพราะฉะนั้นเมื่อทางรัฐบาลที่ปกครองประเทศไทยนี้ ได้มีความเห็นว่าการที่คนในชาติหนึ่ง ๆ ให้คนต่างชาติเข้ามาประกอบการค้ามันย่อมเป็นผลเสียหายในทางเศรษฐกิจ โดยที่พ่อค้ามันอาจจะคุมทั้งในการเงิน การแลกเปลี่ยนเงิน การส่งสินค้าไปมา เหล่านี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นทางรัฐบาลที่แล้ว ๆ มา แม้แต่ในสมัย สมบูรณาญาสิทธิราชย์ ท่านจะเห็นได้ว่าได้มีการที่จะ เริ่มเพื่อให้คนไทยได้เข้าไปประกอบ การค้าขาย นี่ก็เป็นเรื่องที่เราจะก่อสร้างสร้างตัว ในการที่เราก่อสร้างสร้างตัวกับใน สมัยที่มีสร้างตัวได้แล้ว อย่างในประเทศอื่นมันปิดกัน เพราะฉะนั้นท่านจะเห็นได้ว่า อย่างในสมัยรัชกาลที่ ๖ ในสมัยนั้นท่านได้เอาใจใส่เกี่ยวกับตั้งบริษัททุนนิเมนต์ขึ้นที่บางชื่อ ท่านจะเห็นได้ว่า ได้มีทุนของพระคลังข้างที่เกือบจะถึง ๕๐ - ๕๐ เพอร์เซ็นต์ ทั้งนี้ก็ เพราะเหตุใด ก็เพราะเหตุที่ว่า ท่านต้องการที่จะ เริ่มแนะนำช่วยเหลือ สริมชักชวนให้ ประชาชนคนไทยเรานั้นได้เข้าไปประกอบภาระกิจในการเศรษฐกิจ เฉพาะอย่างยิ่งการผลิต และการค้าการขายบ้าง เพราะฉะนั้นรัฐบาลนี้หรือรัฐบาลที่ข้าพเจ้าได้เป็นหัวหน้าอยู่จึง ได้ถือในเรื่องหลักอย่างนี้ว่า เมื่อเราได้ว่าถึงส่วนรวม อย่างว่าถึงส่วนรายบุคคล ในส่วน รวมทั้งชาติและทุกๆ คนย่อมจะมีความเห็นร่วมกันโดยทั่วไปว่า การค้าการขายที่ดี การเงิน ก็ดี ในสมัยที่ล่วงมาประมาณ ๒๐ ปีนั้น อยู่ในมือของคนต่างประเทศเกือบจะทั้งสิ้น แม้แต่ ในสมัยเมื่อ ๒๕ ปี ข้าพเจ้าจะไปต่างประเทศ แม้แต่จะไปขอเงิน แลกเงินนิด ๆ

น้อย ๆ เหล่านี้ เราถึงไม่มีธนาคารของคนไทยที่จะกระทำเช่นนั้น ซึ่งผิดกว่าในสมัยนี้
 เป็นอันมาก ซึ่งมีธนาคารของคนไทยได้ดำเนินการในเรื่องเกี่ยวกับธนาคารอยู่มากมาย
 แพร่หลายในขณะนี้ เมื่อเป็นเช่นนี้ทางรัฐบาลจึงได้มีนโยบายว่า เราแบ่งออกเป็นระยะ ๆ
 ดังนี้ ในระยะที่หนึ่งนั้น เราดำเนินการรายนของรัฐบาลที่แล้มาแล้ว โดยถือว่าคนไทยยังไม่มี
 ความสามารถประกอบการค้าขาย ประกอบเกี่ยวกับการธนาคารเหล่านี้ ทางรัฐบาลก็จะได้
 พยายามเช่าหุ้นเข้าส่วน และบางที่รัฐบาลตั้งองค์การ ตั้งบริษัทขึ้น บางทีก็ถือหุ้นเสียตั้ง
 ๕๐ - ๖๐ เปอร์เซ็นต์ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ หรือบางทีก็ถือหุ้นทั้งหมด แล้วก็ชักชวนพี่น้อง
 ประชาชนชาวไทยให้เข้ามาร่วมด้วย โดยอาศัยผู้มีความรู้ซึ่งรับราชการอยู่ในหน่วยราชการ
 นั้นเข้ามาเป็นหัวเรี่ยวหัวแรงจัดระเบียบการดำเนินการเหล่านี้ เมื่อเราทำได้ทำอย่างนี้
 ท่านที่เคารพทั้งหลายจะเห็นได้ว่าประเทศไทยเรา เมื่อคิดถึงส่วนรวม เมื่อ ๒๐ หรือ ๓๐
 ปีมาแล้วกับในสมัยนี้หน้าตาจะเป็นอย่างไร ว่าถึงเรื่องการธนาคารซึ่งเป็นต้นทุนอันสำคัญ
 ท่านจะเห็นได้ว่าในสมัยก่อนมีแต่สิ่งกงแบงก์ เมอร์คิสไดส์แบงก์ ซาเตอร์แบงก์ ชาว
 ต่างประเทศทั้งนั้น ซึ่งแบงก์ของไทยเองก็ดูเหมือนจะมีธนาคาร สยามกับมาจลนครการ
 เกียวเท่านั้น แต่มาในสมัยนี้ด้วยเหตุที่เราได้เริ่มปฏิบัติการตั้งได้กล่าวมาแล้ว ท่าน
 จะเห็นได้ว่าธนาคารของคนไทยนั้นมีจำนวนมากในขณะนี้ ตลอดจนกระทั่งมีธนาคารแห่งประ
 เทศไทย เราไม่ใช่ที่จะยอมรับหรือให้คนไทยเรามีแต่เพียงจัดตั้งธนาคารดำเนินการธนาคาร
 เท่านั้น ในขณะนี้จะสังเกตเห็นได้ว่าเมื่อประเทศไทยนี้ รัฐบาลคือคนไทยนั้นคุมการเงินทั้งประ
 เทศ จะเห็นได้ว่าธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นแม่ของธนาคารทั้งหลาย ไม่ใช่เหมือนเมื่อ
 ก่อนเราต้องไปขึ้นกับธนาคารต่างประเทศ เคียงนี้ธนาคารต่างประเทศต้องมาขึ้นกับธนาคาร
 ไทย ไม่ใช่ว่าเราทำเท่านั้น ยังต้องมาขึ้นกับเรานี้ด้วย การเงินของต่างประเทศอยู่ในมือ
 คนไทยโดยแน่นอนในขณะนี้ นี้ก็เป็นเรื่องหนึ่งผลจากการที่รัฐบาลดำเนินการมาตั้งแต่สมัยก่อน
 ได้ทำเสียเอง แล้วก็ส่วนคนไทยนั้นไม่ใช่เราขาดประโยชน์ ก็ทำในอันดีบรณ ๆ ก็คือช่วยกัน

และกันก็มีผลควบประการฉะนี้ ก็เพราะเหตุที่คนไทยรัฐบาลไทยได้ทำมาเวลานี้ ซอย้าอีก
ครั้งหนึ่งว่า การเงินของประเทศนั้น การธนาคารอยู่ในมือคนไทย และธนาคารชาวต่างประเทศ
นั้นต้องอาศัยธนาคารชาติของเราเป็นแม่ ไม่ใช่เราเป็นลูกอย่างสมัยก่อน หรือต้องไปพึ่ง
เขา นี่ก็เพราะผลที่เราได้ทำการมาตั้ง ได้กล่าวมาแล้วก็ไม่เสียผล ต่อมาอีกก็เห็นท่านจะเห็น
ได้ว่าทางรัฐบาลได้ประกาศนโยบายอยู่เสมอ ๆ ว่า เราต้องการในสมัยนี้เราต้องการให้ประ
ชาชนที่จะประกอบภาระกิจของตนเอง นี้ก็เป็นนโยบายขั้นที่สองที่เราจะดำเนินการต่อไป

เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่า ในขณะนี้รัฐบาลพยายามที่จะปลุกปล้ำให้ประชาชนตัวเอง ส่วน รัฐบาลนั้นจะหยุดแค่เพียงข้อนี้เราโคลงนิตในขณะรัฐมนตรีกันแล้วว่า ในการตั้งองค์การก็ ปรึกษากัน โดยรัฐบาลนั้นถ้าไม่ใหญ่โตเหลือเกิน หมายความว่าประชาชนทำได้ไม่สุดวิสัย ของประชาชน-แล้วรัฐบาลจะไม่เข้าไปเกี่ยวของอะไรเลยเป็นอันขาด นอกจากเป็นบริษัทที่จะ ตั้งทำการใหญ่ ๆ โต ๆ หรือการอุตสาหกรรมใหญ่โตเหล่านี้ต้องมีทุนมาก ต้องมีคนที่มีอำนาจ การจัดการ เราถึงจะเริ่ม นี่ก็เป็นอีกขั้นหนึ่ง ที่เรากำหนดทำอยู่ในขณะนี้ เพราะฉะนั้นเมื่อ ข้าพเจ้าได้กลับมาในต่างประเทศนั้นก็ไปศึกษาสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มา ซึ่งความจริงก็มีความ รู้สึกพิจารณาในขณะรัฐมนตรียุ่แล้วและประกอบกับ เห็นว่างานที่จะ โกลนหมดเพราะกาลอยู่ใกล้ กับ ทั้งที่ข้าพเจ้าได้ทราบเรียบต่อที่ประชุมนี้มาหลายหนแล้ว เพราะฉะนั้นเราก็พยายามที่จะ ปรับปรุง เพราะว่าไปโต ประชาชนชาวไทยสามารถที่จะทำดีของตัวเองได้โดยไม่ต้องพึ่งรัฐบาล แล้วเราก็จะปลี่ยนไปประชาชนทำทั้งในการเงิน ธนาคาร เราจะคุมแค่เพียงธนาคารชาติซึ่ง ะพยายามให้เป็นแม่ของธนาคารทั้งหลาย ส่วนในการประกอบกิจการอื่น ๆ ก็จะปลี่ยนไปประชา- หนักำตามลำดับ ตั้งแต่ที่งานที่เราจะ เห็นอยู่ในขณะนี้ ท่านจะไม่เห็นต่อไปว่ารัฐบาลจะประกาศ ศีลของฝ่ายการ ของรัฐบาล เพื่อประกอบการค้าหรือทำการอย่างอื่นขึ้น นอกจากจะเป็นเหตุซึ่ง แล่ง ให้เห็นว่าประชาชนไม่สามารถที่จะจัดการได้จริง ๆ เราจึงจะทำในสิ่งเหล่านี้เพื่อเป็น ผลิตส่วนรวมของประเทศชาติ มาในตอนนี้อยู่ที่วิธีการปฏิบัติอีก ศเพราะว่าประชาชนได้ไปเริ่ม ทำกิจการ ใหญ่โต ไม่ใช่ไปตั้งโรงงานขนานน้ำแข็งหรือไปตั้งธนาคาร เพราะการสมัยนี้มันทำกันเป็น การ ใหญ่โตไม่เหมือนสมัยก่อนไหน เพราะบ้านเมืองของเราความจริงขึ้น เราก็ต้องการ ประกอบกิจการก็เป็นจำนวนมากใหญ่โตขึ้น เพราะฉะนั้นในการที่จะทำในขั้นนี้ มันก็อีกท่านเองเห็นว ติ เราต้องการของแรง ไม่ใช่ไปแสวงสิทธิหรืออภิสิทธิแต่ประการใด เราก็ขอแรงท่าน รัฐมนตรีบ้าง เราก็ขอแรงข้าราชการที่มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องนี้บ้าง เพราะเหตุว่า เราไม่สามารถจะทำได้ ในหมู่ประชาชน หรือมีฉะนั้นเราก็ต้องขอแรงชาวต่างประเทศบ้าง

เขามาช่วย เพราะฉะนั้นท่านรัฐมนตรีก็ ท่านข้าราชการผู้ใหญ่ก็ จึงได้สี่สี่สี่เสียบสอง
 ความจริงดูไปคนละแง่ ทางเราดูว่าท่านเสียบสองเพื่อไปร่วมกับประชาชนก่อตั้งบริษัท เอกชน
 ขึ้น ก่อตั้ง โรงงานของเอกชนขึ้น แล้วก็ให้เอกชนมาเข้าหุ้นเข้าส่วนด้วย มันก็เป็นการขอแรง
 แล้วว่าในแง่ของทางอื่นนั้นอาจจะมองไปได้ว่าท่านเหล่านี้ไปคอย โทษ เอาซึ่งเงินทองที่รวบรวมไป
 ฝากอยู่ที่ต่างประเทศกันบ้างอะไรกันบ้าง ข้าพเจ้าคิดว่าเป็นผู้ขอเท็จจริงซึ่งเราขัง ไม่ได้ไปเป็น
 อยู่ ฉะนั้นท่าศาลสถิตยปฏิบัติธรรมว่า เราทำผิดเช่นนี้หรือเปล่า เอาแต่เพียงพูดกันไปพูดกันมา ๆ
 บางคนบอกว่าคณะรัฐมนตรีของข้าพเจ้าบางท่านมีเงินฝากแบ่งทั้งสิ้น ๕๐ ล้าน ร้อยล้าน พันล้าน
 หมื่นล้าน ในที่สุดเหล่านี้เป็นกัน เราก็เพียงแต่พูดกันไป เพราะว่าในการพูดเช่นนี้มันอาจจะ
 เป็นการเสียหายขึ้นได้แก่เมืองไทยเราเอง ความจริงนั้นเราก็ไม่ขอเท็จจริงลงไปรอบเปอร์เซ็นต์
 ซึ่งศาลตัดสินว่าท่านนั้นมี เงินหรือไม่เงิน หรือเราไปตั้งกรมการพิสูจน์ว่า เขามีหรือเปล่าหรือไม่มี
 มีหรือเปล่า เหล่านี้เป็นกัน ซึ่งข้าพเจ้าก็ใคร่ขอสองดูเหมือนกันในขณะรัฐบาลของข้าพเจ้า
 ใครมีเงินบ้างถึงร้อยล้านพันล้านห้าสิบล้านบ้างตามที่เสียบข่าวสื่อ ก็ปรากฏว่าไม่มีใครที่จะมีถึง
 เช่นนั้น ใครคงไม่มีที่จะเอาเงิน ขอโทษ ขออดทนค่าเสีย ใครคงที่จะไม่คิดกระทำในการที่จะ
 เอาเงินไป เก็บไว้ที่บ้านเป็นจำนวนร้อย ๆ ล้าน เอาไม่ใส่ไว้ที่ไหนอย่าง ยึดแทนทุนบ้าง ใส่
 กระสอบบ้าง ใส่ถังก็ อะไรบ้าง ซึ่งข้าพเจ้าได้เป็น ผู้ที่ข้าพเจ้าคิดว่าหรือว่าทุกคนมันจะมากไป
 เพราะฉะนั้น ในกาลสมัยนี้จึงอยู่ในสมัยที่รัฐมนตรีก็ ข้าราชการ ก็ดี ออกไปทำเพื่อที่จะรวบรวม
 ตั้งบริษัทเอกชนขึ้น เพราะเราจะเลิกของรัฐบาลโดยรอบเปอร์เซ็นต์อย่างที่แล้วมา เพราะฉะนั้น
 เราก็ขอแรงท่านเหล่านี้ออกไปอย่าลืม ท่านที่เคารพทั้งหลาย ซึ่งแก่กว่ารัฐมนตรี ข้าราชการ
 ผู้ใหญ่ที่ดี ที่ออกไปทำทุกวันนี้ไม่ได้ไปตั้งร้านชำขึ้นแข่งกับราษฎรทำการค้าในชั้นลำดับนั้น ไม่ได้
 ไปตั้งร้านเล็ก ๆ น้อย ๆ อะไรเลย โดยมากเราออกไปทำงานใหญ่ ๆ ซึ่งที่ใคร่ทราบเรียบมา
 แล้ว ก็มีปัญหาริชิตส่งเสริมเศรษฐกิจแห่งชาติ ซึ่งเป็นบริษัทใหญ่ ๆ มีทุนตั้งเกือบ ๒ - ๓ ร้อย

ด้านอย่างนี้ที่ไทยยามที่จะได้ตั้งรับบรรดาชาวโรฮิงญาที่โรงงานแล้วก็ได้เรียกทุนเรียกส่วน
 หนึ่ง ที่ทุกคนบอกว่าขณะนี้ว่า ๒ - ๓ ร้อยล้านบาทไม่มีเงินทุนจากพี่น้องชาวไทยเราเอง เพราะ
 ฉะนั้นเราก็ต้องเอาคนของรัฐบาลเราไปช่วย คนที่ต่างประเทศเขาเชื่อถือ เพื่อไปเจรจาเขา
 แล้วเขาจะได้เงินมาได้ ดังนั้นเป็นต้น เพราะฉะนั้นในที่นี้เราจึงได้มอบให้ท่านรองนายก ฯ
 นี้ไปเป็นผู้ดำเนินการ ในเรื่องนี้ว่าให้ท่านมอบ การกู้เงินที่ให้รัฐมนตรีแล้ว ฯ ไปกู้เงินจากธนาคาร
 เขามาเป็นเรื่องส่วนตัวทั้งนั้น แต่ว่ามันแหละ เราจะช่วยในเรื่องเหล่านี้ มันก็ไม่ใช่ว่าเป็นเรื่อง
 เอกชนโดยเฉาะ น้ำตาลมันเป็นของสาธารณะ เพราะว่าใครจะมาตั้งโรงงานน้ำตาลเหมือน
 อย่างท่านราชายกด้วยเคียวระ มันไม่ได้ ไร่โรงงานอุตสาหกรรมน้ำตาล มันก็จะต้องมีโรงหนึ่ง
 สองโรงสามโรง พอแก่การไหลล้นในประเทศไทย ท่านจะเห็นได้ว่าเมื่อก่อนนี้เราตั้งชื่อ
 น้ำตาล เขามาเกิน ก็เลยจะทั้งนั้น แต่ก็ไม่ใช่ช่วยอาศัยช่วยวิธีการที่รัฐบาลไปตั้ง โรงงานขึ้นที่
 ล่างปางหรือไปตั้ง โรงงานขึ้นที่อุตรดิตถ์หรือในที่ลุ่มก็เป็นหลักฐานให้เรามีสองเข้าไปถึงคนไทย
 ตั้งสองพันไปแล้วเรียกกันไป ตั้งแค่ตั้งกระทั่งจำจนกระทั่งเวลานี้รับรองได้ว่าการค้าน้ำตาล การ
 ทำอุตสาหกรรมน้ำตาล โรงงานใหญ่ ๆ คนไทยเราทำได้ อำนวยการได้ จัดการได้ และโรงงาน
 เหล่านี้เมื่อเป็นการค้าน้ำตาลขึ้นมา แล้วมันก็ด้วยการที่จะออกไป ไม่ต้องสั่งซื้อจากต่าง
 ประเทศ และเราเชื่อเหลือเกินว่าทุนนั้น เงินจะถูก และราคาน้ำตาลก็จะมีวันที่จะมีโอกาส
 ที่จะถูกลงไป เป็นตลาดค้าครองชีพไปในตัว นี่ขอยกตัวอย่าง นี่ก็เป็นอีกขั้นหนึ่ง ที่มันคือไป
 นั้นทางรัฐบาลจะเลิก คือนายความว่าท่านที่ไปนี้ ถ้าเมื่อไปช่วยเขาสั่งเป็นส่วนแล้วก็ออก
 คือนายความว่าไม่เป็นผู้กรรมการ ไม่เป็นอะไรก็ปล่อยให้คนอื่นทำไป เพราะท่านต้องดู
 เห็นใจว่ารัฐบาลนั้นมีส่วนเช่นหนังสือจนกระทั่งกลางคืน มีงานอยู่มาก เพราะฉะนั้นควรจะได้
 อนุโมทนาบ้าง อย่างผู้หลักผู้ใหญ่ไปช่วยเช่นนี้เป็นภาระเสียสละความหนักหน่วง นอกจากหน้าที่
 ราชการ ที่น้อยมากจะทราบเรียกอีกขั้นหนึ่ง ที่บอกว่าคนที่ไปตั้งบริษัทไปหุ้นไปส่วนน้อยโดยเงิน
 ของเอาเขา ข้าพเจ้าคิดว่าท่านที่เคารพทั้งหลายรู้จักว่าบริษัททางหุ้นส่วนนั้น เขามีกฎหมาย

ควบคุม กฎหมายแห่งชาติเป็นการควบคุมแล้วใครจะไปโดยเอามาได้ สมมติว่าโรงงานน้ำตาล
 ใดก็ตาม สมมติว่า ~~๑๗/๒๕๕๕~~ ครอบงำแล้วที่ท่ารถนายถ ๗ บอกว่า เอาเงินมาให้ฉัน
 ๕๐ ล้าน มันจะเป็นไปได้อย่างไร เพราะมันมีผู้จัดการ มีประธานกรรมการ มีกรรมการและมี
 คนอื่น ๆ เข้าทุนเข้าส่วนอีก ใครเขาจะไปเอามาได้ยังไง เพราะฉะนั้นแล้วที่ควบคุมใหญ่ไป
 จำนวนการ ในบริษัทนี้ มันก็ไปเข้ากฎหมาย มันก็ไปเข้าอยู่ใต้อำนาจของกรมการอำนาจการ
 ของกรมการจัดการเหล่านี้ จะไปเอาเงินมาได้ยังไง นอกจากได้เงินเดือน เงินค่าสมนาคุณ
 ที่โบนัส ซึ่ง ~~๑๗/๒๕๕๕~~ ประธานคณะกรรมการนั้นเขาไหวคณของคุงให้ ซึ่งเข้าเจ้าอาจะรับของ
 ได้ว่า ที่พวกเราได้นำเหล่านี้ ไม่ใช่ว่าจะทุกสิ่งในนี้โดยมากเราก็ไม่ได้เอาเงินเก็บ ท่านจะ
 เห็นได้ว่าเราก็เอาไม่ทันบุญ เข้มงวดสามัคคีของท่านรถนายถ ๗ ที่ภาคอีสาน ท่านไปอยู่ใน
 ภาคอีสาน สร้างโรงเรือน สร้างโรงพยาบาล สร้างอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ นี่ที่ท่านได้นำของ
 รัฐ ~~๑๗/๒๕๕๕~~ ให้นำ ๗ นี่ไม่ใครรางวัลทองคำ ท่านก็เห็นเอาไปสร้างโรงเรือน ๒ แสน
 เอาไปให้ตำรวจเป็นทุนบริการ แล้วตัวเองไม่ทำอะไร ที่นี้เอาไปคิดว่า อ้อเราได้นำ ๒ ล้าน
 รัฐมนตรีให้นำ ๗ รวย แล้วทำไมดูรายจ่ายว่ามันเป็นอย่างไร หรือว่าทนายสามัคคีบอกได้ว่าไม่ได้
 มา เขาได้นำมาเป็นเงินโบนัส สมมติว่าสักสามบาท เราก็ไปบอกว่ารายได้อันนั้น แต่รายจ่าย
 ไปสร้างโรงเรือน ไปสร้างสุภศาลา ไปสร้างอะไร

1162

ไปสร้างถนนหนทางเราไม่ได้คิด ข้าพเจ้าขอรับรองในคณะรัฐมนตรี จริงอาจจะเห็นตัวเลขดูว่าได้
 มาหนี้ได้มา แต่อาจจ่ายไม่ทันก็จ่ายไปจนหมด มันไม่ได้เอาเข้าพกเข้าห่อ นอกจากเห็นไปตามวิสัย
 ของบุคคลซึ่งมักเกิดอาการที่จะได้รับความสุขความสบายเท่าที่ควรจะเป็น และนอกจากนี้ข้าพเจ้าก็
 คิดว่าเมื่อถึงเวลาสักประมาณหนึ่งสัปดาห์ซึ่งเมื่อประมาณจะรับเอาไปแล้วพวกเราก็สบาย เราถูก
 มานจนเพราะว่าไหน ๆ กฎหมายทุกฉบับที่เราไม่ได้ห้ามไม่ให้เราถือหุ้น เพราะฉะนั้นก็เราอนุญาต
 กับบ้านเรามีหุ้นอยู่ในบริษัทต่าง ๆ เราได้เงินผลกำไรแบ่งมันก็เป็นกำไรไม่ต้องเห็นใจเห็นใจ แต่ที่
 ท่านที่เคารพ อยากจะทราบเรียนว่าด้วยแรงศรัทธาของรัฐบาลประมุขก็มีในสภาเศรษฐกิจ ประมุขก็มีหลาย
 แห่งหลายครั้งแล้ว จริงๆเราเข้าใจที่จะให้ประธานทำ สำหรับงานเล็ก ๆ บริษัทจังหวัดใช้เวลา
 รัฐบาลไม่ได้เข้าไปยุ่ง ไม่ได้พูดถึงอะไรเลย เมื่อก่อนนี้เราต้องพูดถึงเสมอ ข้าพเจ้าเป็นนายก
 ต้องคิด ต้องทำ ต้องช่วยดูแล ถึงกระนั้นยังมีไม่ แต่ว่าที่ท่านผู้หนึ่งบอกว่าล้มละลายจากไปหมด
 ไม่จริงหรอก เวลานั้นยังเหลืออีก ๒๒ บริษัทจังหวัดมีศรีวิชัยเจริญรุ่งเรืองและเป็นรากฐานในการที่
 ขยายบริษัทจังหวัดออกไปต่อไปอีกจะทั่ว ๆ ทุกจังหวัด ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าคิดว่ากฎหมายที่มีอยู่
 นั้นเขาบอกว่าเป็นการที่แก้ไขได้ เป็นตัวแทนเป็นส่วนเป็นกรรมการนั้นเห็นได้ แต่ว่าเขาถือ
 ยึดจับอยู่แล้ว มันฟล็กซิเบิล (Flexible) คือหมายความว่าถ้าเสียหลายราชการก็อาจที่จะ
 แก้ไขได้ให้เป็นกรรมการได้ ให้เงินกู้ยืมผู้อื่น ฉะนั้นนี่ก็จะเห็นส่งเสริม เปิดโอกาสให้รัฐบาลได้
 ใช้นองพระเครื่องพระคณาจารย์บ้างในการที่จะเดินไปช่วยเราตั้งบริษัท ๆ ในบางบริษัทบ้าง พอ
 เขาล้างเสร็จแล้ว เขาล้างตัวได้เราก็เลิก นี่เป็นเจตนาของรัฐบาลนี้และก็ขอคัดค้านหนึ่งว่าไปเอาเงิน
 ของเขามาไม่ได้ในเมื่อที่เป็นบริษัททุกคนเขาคงอยู่จะไปเอาอย่างไรได้ มันเป็นไปไม่ได้ แต่
 อาจที่จะไปเป็นกรรมการบริษัทเขา ๆ ให้คนตามค้ำหลังซึ่งสมัยนั้นไม่ได้สมัยที่จะโจมตีกันด้วย
 วิต เพราะว่ามันมีคนชรัดกันไม่ว่าใคร ๆ ก็ชรัด เมื่อข้าพเจ้าเป็นเด็ก ๆ ต้องพระเจ้าแผ่นดินถึง
 ชรัดคนได้ เคียนใคร ๆ ก็ชรัด มันคนละเรื่อง เมื่อก่อนนี้เมื่อสมัยรัชกาลที่ ๕ ข้าพเจ้าได้วาจา
 นายชรัดจักรยาน ๒ ล้อได้ แต่เคียนมันไม่ใช่เรื่องอย่างนั้น มันเป็นเรื่องทุกคนชรัดโรดล้อยศ

ได้ เพราะฉะนั้นในการที่จะไปตั้งเรื่อง อ้อ ไปเป็นกรรมการ ใด หนึ่งคนมานะ เป็นกรรมการแล้วก็
 เหม่สุดสาหัสไปกินข้าวราชวงศ์ทุกวัน มีการเลี้ยง อย่างนี้หมายความว่า เป็นเรื่องธรรมดา ข้าพเจ้าไปบอก
 ข้าพเจ้าก็เห็นเขาก็เลี้ยง ก็อย่างนี้ทุกวัน หนึ่งคนก็ออกเค็มบ้านเค็มเมือง ใด ๆ ก็ใช้โตสิ่งเหล่านี้
 แต่ละบุคคลละสมัยจะถือว่า ชั้ว หนึ่งคนแล้ว ไปโกง เขามานักก็แย่งเพิ่มกัน เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่า
 หนึ่งคนกับแพ่ง ชาวบ้านทุกคนทุกแห่ง ก็ชั้วกันได้ คอยประการ เช่นนี้ ข้าพเจ้าจึงเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้
 กรรมการนี้ไปเป็นได้ แต่ทว่าเมื่อรัฐบาลเห็นว่าจะเป็นการเสียหายก็จะไปสั่งห้าม ถ้าจะเป็นทางที่
 ข้าพเจ้าขอความร่วมมือกับท่านที่เสนอว่าท่านเห็นว่าการ รัฐมนตรี รัฐมนตรี หรือข้าราชการคนไหน ไป
 เป็นกรรมการของบริษัทไหน ๆ ตั้งกล่าวมาแล้ว ได้ไปกระทำความเสียหายให้แก่บริษัทนี้ก็ได้ ไม่ยอม
 โกงไปโกง ก็ดีหรือมีการทุจริตอย่างใดก็ดี เอาอำนาจราชการ เอาไปใช้ก็ได้ ข้าพเจ้าขอประทานให้
 เสนอว่าข้าพเจ้าจะได้ไปสอบสวนและสั่งให้ ไม่เป็นกรรมการตามกฎหมายฉบับนี้ หรือท่านจะไม่เสนอมา
 เป็นส่วนตัวตั้ง กระทำได้แล้วจะรับ เอา ไปพิจารณา ข้าพเจ้าคิดว่าตั้งนั้นก็จะเป็นการสมประสงค์ของท่าน
 ที่เคารพที่เสนอกฎหมายและก็เป็นไปด้วยโอกาสไปต่อไปให้รัฐบาล ได้ช่วยราชการร่วมกับข้าราชการสำหรับ
 ราชการค้าขายชนิดที่ใหญ่ ไม่ใช่ว่าจะกระทำอย่างนี้ ข้าพเจ้าคิดว่ามันก็จะสำเร็จ ไม่ได้ในไม่ช้า
 ภายแล้วและข้าพเจ้าขอรับรองว่าจะไม่ให้องค์นายของข้าพเจ้าทุกคน รัฐมนตรี ข้าราชการ ไปตั้งรับ
 ภายนั้นซึ่ง ตั้งรับขายกวยเดียว แต่ทว่าขอไว้แต่เพียงว่าให้ใหญ่ ๆ หนึ่งตั้ง ๕๗ ๕๗ ล้านตั้ง ๑๐
 ล้านอยู่ เหล่านี้ข้าพเจ้าก็คิดว่ายังจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งที่จะช่วย เหลือประชาชนอยู่

๒๒.๐๔ น. นายแดง จีราภรณ์ (พิจิตร) : ข้าพเจ้าขอสนับสนุนร่างกฎหมายฉบับนี้ ข้าพเจ้าได้ฟัง
 การอภิปรายในวันตั้งแต่ต้นแล้วก็เห็นว่าประเด็นที่ ๒ ประการ ประการที่ ๑ ก็คือว่า
 พระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือนมาตรา ๘๘ นี้ได้ถึงความถึงเรื่องผู้ที่ย้ายคนได้ เสนอกฎหมายมา
 หรือไม่หรือจะเป็นการ เสนอกฎหมายใหม่แล้ว ๆ ก็ทั้ง ๆ ที่ข้อความเดิมคุ้มครองชัดแจ้งอยู่แล้ว
 ก็ประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งก็ว่าโตเพียงนี้ในปัญหา เรื่องว่ากฎหมายฉบับนี้จะเป็นการ รณสิทธิ์
 หรือจะเป็นการตัดขวางนโยบายที่ทุกฝ่ายมีความเห็นร่วมกันว่าควร จะสนับสนุนคนไทยให้ค้าขาย นี้เป็น

ประเด็นสำคัญที่โต้แย้งกันอยู่ในขณะนี้ ประเด็นนี้ในเรื่องความหมาย ในเรื่องระเบียบวินัย
 การลาออกพลเรือนมาตรา ๑๕ นั้น ความมุ่งหมายดีเพื่อจะห้ามมิให้ไปเป็นข้าราชการนั้นแหละเป็น
 หลักสำคัญที่สุด เป็นตัวกระทำกร ที่มีความหมายของคำเป็นตัวกระทำกร เท่าที่มีบัญญัติในกฎหมาย
 การไปเป็นผู้จัดการหรือหุ้นส่วนผู้จัดการ การไปเป็นผู้ถือหุ้นหรือกรรมการ เท่าที่นั้นเราไม่ได้มีความ
 หมายว่าไม่เป็นผู้กระทำกร เพราะฉะนั้นกฎหมายพระราชบัญญัติการลาออกพลเรือนฉบับนี้จึงมีความหมาย
 ไม่คลุมถึง การไปเป็นกรรมการด้วย ฝ่ายความเสนอกฎหมายมานี้ก็เพื่อจะไขข้อข้องใจความสงสัยกันว่าแม่
 การไปเป็นกรรมการก็ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของ การที่จะทำให้เกิดการลาออก เสียหายหรือเสียความ
 มุ่งหมายของมาตรา ๑๕ ที่ว่าราชการการจะคงอยู่ตลอดเวลาและเสียสละเวลาให้แก่ราชการจึงเป็นที่ยอมรับ
 กับกันอยู่ว่าการไปเป็นกรรมการนี้จะปฏิเสธว่าไม่เสียเวลาราชการทั้งเข้าเข้าใจว่าไม่มีใคร
 ปฏิเสธเช่นนั้น เพราะการประกอบกรรมการบริษัทต่าง ๆ นั้นก็ทำกันในเวลากลางวันทั้งสิ้นคงไม่ใช่
 หมดเวลาราชการแล้วจึงประกอบกันเวลากลางคืนบ้าง เวลาตอนเช้าบ้าง เวลาเย็นบ้าง โดยมากก็ประ
 มitted กลางวัน กรรมการบางหน่วยเป็นกรรมการบริหารจึงจะต้องเสียเวลาไปมาคอยกายกองเหลือ
 ๕-๖ ชั่วโมง ฝ่ายผู้เสนอกฎหมายเข้าเห็นว่าไม่ใช่ว่าเป็นกฎหมายที่ไม่ได้ห้ามกฎหมายเดิมของพระราช
 บัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนหาได้มีความหรือมุ่งหมายถึงในเรื่องที่เกี่ยวกันเป็นกรรมการไม่
 ทีเดียวในเรื่องเกี่ยวกับกฎหมายมาตรานี้ ทางฝ่ายรัฐบาลก็พยายามโต้แย้งมาว่า ในวรรคต้นว่า การ
 ไปดำรงตำแหน่งใด ๆ ในบริษัทนั้นจะทำความเสียหายให้แก่ทางราชการแล้วก็จะสั่งห้ามก็ได้ ใครจะ
 สั่งห้าม ใคร ท่านประธานที่เคารพ ก็ในเรื่องตัวคนที่สั่งห้ามไปเป็นกรรมการ เสียแล้ว/ใครจะเป็น
 สั่งห้าม ผลของกฎหมายนี้ประโยชน์แต่เฉพาะว่าราชการอื่น ๆ จะไปทำแล้วรัฐบาลไม่เห็นชอบ
 ภัยก็จะสั่งห้าม แต่ที่รัฐบาลเองไม่ห้ามเสียเอง ไม่เป็นกรรมการเสียเองใครจะเป็นผู้สั่งห้าม น
 หนักนั้นไม่มีผลอะไรทั้งนั้นในรูปอย่างนั้น ถ้าออกกฎหมายใหม่แล้วกฎหมายเป็นผู้สั่งห้าม แม้แต่ตัวรัฐบาล
 แลงหรือข้าราชการก็ไม่กระทำกรในตำแหน่งใด ๆ ที่ใดกล่าวแล้วนี้ไม่ได้ หมายความว่าให้เต็มชดเชย
 ฝั่งของ ในกฎหมายฉบับนี้เดิมและกฎหมายฉบับใหม่มีความสอดคล้องกันออกไป เพราะฉะนั้นการที่
 ตรีบัญญัติกฎหมายนี้เข้าไม่เป็นการขัดกันแต่ประการใด ทั้งนี้ประเด็นที่ ๒ ในเรื่องว่ากฎหมายนี้ขัดออกไป

แล้วจะเป็นการวิตรอนสิทธิเสรีภาพของข้าราชการทางการเมืองและข้าราชการประจำในการที่จะประกาศการลาเพื่อขอย้ายได้โดยทันที หรือว่าเป็นการที่จะตัดทอนหรือสกัดขวางนโยบายของทุกฝ่ายที่เป็นของ ไทยว่าสมควรจะสนับสนุนการลาของชนไทยแท้

ในเรื่องเหล่านี้เท่าที่ฟังการโต้แย้งกันมารวมทั้งท่านนายกรัฐมนตรีและท่านอธิบดีก็เข้าใจว่าเป็นเรื่องพูดกันคลาดเคลื่อนมองคนละแง่คนละมุมกัน ซึ่งไม่ตรงกับประเด็นที่จะโต้เถียงกันในวันนี้ ซึ่งข้าพเจ้าจะโคซึ่ต่อไปในประเด็นที่ว่าคนไทยทุกคนควรจะสนับสนุนให้ข้าราชการหรือคนไทยทั่วไปทำเนียบกิจการค้า นั่นอันนี้เห็นจะไม่เป็นข้อเดียวกัน ข้อที่เถียงกันว่าการทำเนียบกิจการค้าจะจะไปเกี่ยวข้องทำอะไรว่าจะเพียงแต่ไปลงทุนหรือสนับสนุนอยู่เบื้องหลังเท่านั้น ความที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้กล่าวถึงนโยบายของบริษัทส่งเสริมเศรษฐกิจดี นโยบายของทหารสามัคคีที่ดี อันนี้เห็นจะไม่ค่อยมีใครหักท้วงประการหนึ่งประการใดมากมายนักในเมื่อมีวัตถุประสงค์เช่นนั้น แต่ข้อที่เขาคงใจก็คือว่าทำไมป่าดง ๓ จะต้องไปเป็นประธานกรรมการด้วย ส่งนายเลื่อน บัวสุวรรณไปเป็นประธานกรรมการ ไม่นับหรือ ท่านอธิบดีก็บอกว่าไปเข้าหุ้นแล้วมันก็ต้องไปตามไปเป็นกรรมการคุม ความจริงการคุมก็อาจจะใช้คนอื่นคุมก็ได้ ไม่จำเป็นต้องตัวไปเองก็ได้ ข้าพเจ้าไม่ชอบให้คณะรัฐบาลนี้รวมทั้งข้าราชการผู้ใหญ่ต้องไปเกี่ยวข้อง การที่จะลงทุนไปส่งเสริมการเศรษฐกิจใหญ่ ๆ อะไรต่าง ๆ นั้นไม่มีใครคัดค้านเท่าไรหรอก แต่ข้อสำคัญอย่าเอาตัวไปหัวพันด้วย การที่เอาตัวไปหัวพันด้วยทำให้คนอื่นระวางสงสัยรวมทั้งคนไทยเองด้วยกันว่าบริษัทนี้จะเป็นบริษัทอภิสิทธิ์บ้าง มีอภิสิทธิ์บ้าง ย่อมจะเกรงอกเกรงใจผู้ใหญ่ ข้าพเจ้าทนายใจรัฐบาลนี้ดูว่าการที่ยอมเข้าไปเป็นกรรมการหรือเป็นอะไรต่าง ๆ นั้นเพื่อให้คนอื่นกลัว เกรงใจ เวลาจะไปขออะไรที่ไหนก็เป็นอันว่าเขาก็คงจะไม่ชักขวางไม่กล้าหึง ๆ ที่ความจริงท่านอยู่กับบ้านเฉย ๆ ผู้จัดการหรือว่าเจ้าหน้าที่เอาชื่อท่านขายเรื่อย ๆ ไปเพื่อให้เกิด *influence* ในทางการค้าขายอะไรต่าง ๆ พวกนี้ ซึ่งผลเหล่านี้มันเป็นที่ประจักษ์แจ้งอยู่ในปัจจุบันซึ่งเราเห็นกันอยู่แล้ว ความที่ท่านนายกรัฐมนตรีบอกว่ารัฐบาลนี้ความจริงก็ดำเนินนโยบายในการแทรกซึมการค้านี้ เช่นเดียวกับรัฐบาลก่อน ๆ ข้าพเจ้าร่วมรัฐบาลกับท่านในคราวที่แล้วขอปฏิเสธว่ารัฐมนตรีต่าง ๆ ไม่ได้เป็นกรรมการช่วยขายของเหมือนอย่างรัฐบาลนี้เลย ท่านมีนโยบายใหม่ไม่ใหม่ นโยบายเก่าชรอกแต่เดิมมาในสมัยที่แล้วนี้ ไม่ใช่เช่นนั้น ตอนที่เปลี่ยนแปลงไป ท่านอย่ายืนยันว่าเป็นไปตามรูปเดิมเลย ก็จะให้เห็นว่าการดำเนินนโยบายของท่านซึ่งเนื่องมาไม่เปลี่ยนแปลง จึงเป็นเรื่องเปลี่ยนแปลง

เปลี่ยนแปลงใหม่ที่เกี่ยวข้องในเรื่องที่ให้ข้าราชการผู้ใหญ่หรือว่าบรรดาท่านรัฐมนตรีต่าง ๆ ไปร่วม
 ในกรรมการร่วมในเรื่องนี้ด้วย ในเรื่องการที่ชาวอุบลแล้วอะไรต่าง ๆ ที่ว่าทุกคนว่า
 รัฐมนตรีว่าอะไรต่าง ๆ มากมายก่ายกองซึ่งท่านเห็นว่า เป็นเรื่องข้อเสียหาย ซึ่งความจริง
 ก็ไม่เป็นความจริง นี่ความจริงอย่าไปโทษใครเลย ข้าพเจ้าก็ปลงตกเหมือนกันละ ชักขอบวิสัยสม
 ของคุณเสวตรฯ เหมือนกัน ก็คือไม่มีอะไรหรอก ตอนนั้น ๆ ท่านไปบอกเขาไม่ให้พูดมาก คนเรา
 ไม่ให้พูดมาก ๆ เขาพูดแล้วมันก็มีโอกาสพูดกันพูดมาก ซึ่งความจริงถ้าให้เขาพูดเรื่อย ๆ เสีย
 มันเหมือนแล้วมันก็ไม่พูดมากอย่างนี้ ถ้าปีสนามหลวงมาเสียหายมาแล้วเรื่องจะมาพูดกันใหญ่โต
 จนถึงกับบดขยี้ตายเลย อายนี่คงไม่เกิดขึ้น ^{๑๐} อย่างที่ท่านอีกไว้นาน ๆ คนเราอีกไว้นาน ๆ เขามัน
 ก็ระเบิด ก็พูดอย่างที่ปรากฏอย่างที่ท่านเห็นอยู่ในขณะนี้ เพราะฉะนั้นต่อไปก็ขอฝากข้อสังเกตไว้
 ว่าจะให้เขาพูดไปเรื่อย ๆ เอะ คนเรานั้นมีแรงกำลังอยู่ในวงจำกัดเหมือนกัน พูดมาก ๆ เขามัน
 ก็หมดแรงไป มีอะไรมันก็พูด พูดแล้วก็หายกลักรู้ใจ คนเรากลับใจก็พูดบ้าง อย่างนี้ก็ต้องขออภัย
 โดยระบบประชาธิปไตยเป็นอย่างนี้ ในเรื่องการลงหุ้นลงส่วนอะไรต่าง ๆ นี้ทางฝ่ายค้าน
 เหมือนจะไม่ได้ชักของอะไรเลย ท่านจะลงทุนไปสัก ๕๐ - ๕๐ ล้านไปประกอบการเศรษฐกิจใด ๆ
 ก็ท่านคุมอยู่ข้างหลัง ใต้เจ้าหน้าที่ให้ลูกน้องหรือคนที่มีความสามารถไปทำอันนี้การควบคุมแล้ว
 จะไม่เกิดผลเสียหายอย่างไร การที่เขาไปคุมเองมันทำให้เกิดความหวาดระแวงสงสัย
 และเกิดเสียงที่ไม่ดีแก่รัฐบาล ทำให้เขาขาดความเชื่อถือในรัฐบาล นี่เป็นเรื่องสำคัญ เพราะ
 ฉะนั้นในเรื่องกฎหมายฉบับนี้ โดยรูปกฎหมายในประเด็นที่ ๑ ก็คือว่ากฎหมายฉบับนี้ไม่ใช่เป็นการ
 คุกคามกับกฎหมายที่มีอยู่แล้ว เป็นการบัญญัติขึ้นใหม่ให้ชัดเจน และกฎหมายฉบับนี้ข้าพเจ้าว่าตรง
 กับนโยบายของรัฐบาล ทุกอย่าง ๆ เอะว่าฝ่ายค้านก็ควรจะเสนอกฎหมายอะไรซ้ำเลื่องรัฐบาล
 เหมือนกัน ถ้ารัฐบาลจะไปทางไหนในทางที่ที่ขอตรงใจแล้วส่งทุกเลย ส่งไปเลย แล้วอีกอย่าง
 ก็คือทั้งสองขั้วกลางว่าที่พูดจะอย่างนั้นอย่างนี้จริงหรือไม่ ก็อย่างนั้นถ้าปฏิเสธกฎหมายฝ่ายค้านที่
 กันใน Press conference หรืออะไร ก็ไม่จริง นี่เรื่องเป็นอย่างนี้ นี่

เป็นการทดสอบของพวกข้าพเจ้าว่า นโยบายของรัฐบาลที่ข้าพเจ้าตั้งใจสนับสนุนนั้นเป็นจริงหรือไม่ เป็นการทดสอบ แต่ท่านปฏิเสธมาเรื่อยเลยทำให้ข้าพเจ้าเชื่อว่าที่ท่านให้สัมภาษณ์ไปก็เท็จหรือวางแผนนโยบายใหญ่ๆ ที่จะไม่ค่อยเชื่อว่าจะจะเป็นจริง ก็จะทดสอบเรื่อย ๆ ไปอย่างนั้นจนกว่าจะแน่ใจแล้วกับนโยบายที่อาจจะร่วมกันในการทำงานเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศชาติได้ ท่านประธาน ๆ ที่เคารพ ในเรื่องเหตุผลในกฎหมายฉบับนี้ข้าพเจ้าว่า ไม่มีอะไรที่จะชักท้วงหรือชักแย้งเพราะตรงกับนโยบายรัฐบาล เว้นแต่รัฐบาลจะมีนโยบายที่ไม่ได้เกิดจากใจจริง ความจริงท่านสั่งการไปตามกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ นี้ตรงกับความมุ่งหมายในกฎหมายใหม่ทั้งหมด แล้วท่านอธิบายก็อ้างว่าท่านยังสั่งบังคับไปว่านั่นอีก โดยไม่ให้ไปเป็นกรรมการ ไม่ให้ไปเกี่ยวข้องกับตั้งแต่ในโซ่จนวาทันก็ไม่ให้ตำรวจไปเกี่ยวข้องกับอะไรต่าง ๆ ทั้ง ๆ ที่ก็ไม่ใช้ผู้ถือหุ้น ไม่ใช้กรรมการ ไม่ใช้อะไรต่าง ๆ ท่านยังไกลไปจากที่ข้าพเจ้าคาดหมายด้วยซ้ำ นี่ข้าพเจ้าขอเพียง ๒๐ - ๓๐ เปอร์เซ็นต์ แบ่งเปอร์เซ็นต์อีกแล้ว อย่างนี้แล้วท่านจะไม่ให้ใครทำอะไร นี่ กฎหมายฉบับนี้มันนอกจากจะศึกษาข้อเท็จจริงในใจของท่านแล้ว ก็ถือเป็นมรยาตในทางการ เมืองที่กฎหมายฝ่ายค้านจะรับไม่ได้มันเอง ข้าพเจ้ารู้สึกผิดหวังใจอย่างนี้มากกว่า ซึ่งอันนี้จะต้องทำความเข้าใจกับท่านนายกรัฐมนตรีที่ตลอดไปจนกว่าจะหมดอายุสมัยสภาผู้แทนราษฎร ในเรื่องว่ากฎหมายของฝ่ายค้านเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ ท่านประธาน ๆ ที่เคารพข้าพเจ้าและพรรคพวกมีความยินดีที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้ลงมา ได้ในเรื่องกฎหมายบ่อยครั้งในระบบนี้ แต่เดิมมาพูดถึงท่านแล้วถึงท่านเล่า ท่านก็นิ่งเฉยอยู่เรื่อย ตอนนั้นท่านก็เป็นหัวหน้าพรรคการเมืองก็เป็นสิ่งที่ถูกต้องที่จะต้องออกมาได้มาเถียงเพื่อให้เห็นนโยบายและโฉมหน้าของท่าน การนิ่งอยู่เฉย ๆ นี้ไม่สู้ หายใจไม่ถูก ไม่สู้จะไปทางไหนมาอย่างไหน แต่อย่างไรก็ตามกฎหมายฉบับนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าด้วยเหตุผลในเรื่องหลักการ ของกฎหมายฉบับนี้และข้อเท็จจริงและนโยบายแล้ว เป็นสิ่งที่ควรที่จะรับหลักการกฎหมายนี้ไว้เพื่อพิจารณาออกกฎหมายต่อไป

๑๒,๐๔ ๒.

จอมพล ดิน ชูพระวัน รองนายกรัฐมนตรี : วันนี้ข้าพเจ้ารู้สึกยินดีเป็นอย่างมาก
 ที่ได้เห็นทั้งฝ่ายสนับสนุนและฝ่ายค้านได้โต้เถียงในเรื่องการค้าซึ่งนับว่าเป็นหัวใจสำคัญและ
 เศรษฐกิจของชาติเป็นอย่างยิ่ง ข้าพเจ้าได้คิดมาตั้งแต่หนุ่มจนป่านนี้ว่าประเทศไทยเรานั้นมีการ
 แยกตร กสิกรรม ๔๕ เปอร์เซ็นต์ แล้วมีการค้า ๑๕ เปอร์เซ็นต์ ในจำนวน ๑๕ เปอร์เซ็นต์
 นั้นมีคนไทยเท่าไร ดูเหมือนจุดไม่ถึงก้วย จุดแล้วเท่าไรอีกเปอร์เซ็นต์ที่เป็นมาแล้ว ก้วยเหลืออย่าง
 นี้ข้าพเจ้าคิดว่าฐานะของประเทศชาติของเราอาจจะไปไม่รอด แม้ที่ว่าข้าพเจ้าไม่ได้ไปศึกษา
 ทางประเทศ ไม่ได้ไปดูกิจการต่างประเทศ จะไปบ้างก็เป็น เชียงตุง แล้วเชียงตุงก็ล้วนแต่อะไร
 หมดที่ทราบแล้ว ถึงแม้กระนั้นข้าพเจ้าก็มักคิดว่าที่ประเทศต่างๆ เขามาทำการค้าในประเทศไทย
 เราจะเป็นเครื่องยนต์ เครื่องกล เครื่องจักร หรือค้าขายผัก อะไรต่าง ๆ มีก็แล้วแต่ มันไม่ใช่
 คนไทย เป็นชาวต่างประเทศ แม้แต่การทำสวน บางเขน บางซ้อ บางกรวย บางบัวทอง อะไร
 ที่ล่านั้น แล้วเราก็บอกว่า ผักไม่มีบ้าง ผักแพงบ้าง มันส่วนใหญ่จะว่าสอง เขาทั้งนั้น ส่วนที่เมือง
 ไทยเรานั้นหลักที่สำคัญอะไร ทำข้าว ทำผ้า ทำไม้สัก ล้วนแต่คนที่จะลำบากยากเย็นกว่าคนกรวดนั้น
 ไร่ไร้วัยประ การทั้งปวง แต่การ เสวยเงิน เสวยอำนาจเสวยเงินทองมันมีศรีสุข ใคร ที่นี้พอไทย
 ไร่จะ ไปดูขึ้นสักคนสองคน ที่เมืองเราก็บอกว่าอันนั้นมันมีเสียแล้ว เขามันเสียเดอมันจะฉิบหาย
 ภายหลัง ส่วนต่างข้าวเขามันมีศรีสุขเป็นกำเป็นกองเราไม่ไถ่ไม่ไถ่เงิน คึกคักขึ้น เข็มขึ้น
 ฝักขึ้น ถั่วขึ้น เขามันมีความสุข เราไม่ได้คิด พอไทยเราจะไปอะไรสักคนก็มีเรื่องอิจฉา เพราะ
 ะนั้นข้าพเจ้าเมื่ออยู่ที่สวนภูมิภาคนอกอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ข้าพเจ้าแสนที่จะสงสารพี่น้องทาง
 ะวันออกเฉียงเหนือ ในสมัยนั้นข้าวในราคากรุงเทพ ฯ ในสมัยนั้นเกี่ยวนละ ๑๐๐ บาท แต่พี่น้อง
 ักเขาขายข้าวเพียงเกี่ยวนละ ๑๕ บาท ข้าพเจ้าว่าทำไมถึงขายอย่างนี้ แยกบอกว่า ไร่ ๓๓ จะ
 ืออะไรกิน ๓๓ ขาวนา ไม่ขายข้าวกิน ๓๓ จะเอาอะไรกิน ๓๓ ก็อกตาย ข้าวมาถึงสถานีแล้ว
 ึ่งป่าช้าแล้ว เขาก็ต้องขาย นี่แหละข้าพเจ้าระทมใจมานานมานานกาเลแล้ว เมื่อครั้งข้าพเจ้าออก
 ักการทหาร

ก็ไปบรรยายที่มากก็กลุ่มออกกลุ่มใดไม่รู้จะทำอย่างไร ก็ขึ้นมาเล่นการค้ำบ้าง ก็ทศสองเล็ก ๆ
 น้อย ๆ ในขณะที่ข้าพเจ้าเป็นพลโทแล้ว ออกจากราชการก็ไปติดต่อกับกระทรวงต่าง ๆ
 ขอโอนในสายบ้าง ขอโอนในสายบ้าง ไม่มีใครเรียกข้าพเจ้า เก้าอี้ก็ไม่ให้ข้าพเจ้านั่ง นี่เป็นถึงนี่
 เป็นพลโทที่มีศรี เป็นพลโท ดิน ขุนพระวิชัย เขามอกไม่เซซีใจ ไม่ดี จะขอเมเล็ก ๒ ที่ป ๓
 (มอก) (พริ้ง)
 ที่มอกนั้นไปสายที่บริษัทโคราช บอกไม่ได้ คนอื่นเขาเอาไปหมดแล้ว ขอเมศรี ข้าพเจ้าบอก
 ว่าขอเมศรีข้าพเจ้าจะสามารถขายได้โดยทั่วถึง และประชาชนกำลังนิยม เพราะท่านนายกรัชมณศรี
 ท่านปลุกข้าพเจ้าในขณะนั้นว่าให้คนไทยเริ่มการค้า ก็น่าไป เขาก็บอกว่าคนอื่นเขาเอาไปเสียแล้ว
 คนอื่นเขาไป โคร คนต่างต่าง แล้วข้าพเจ้าบอกว่าจะช่วยคนไทยบ้างสิ นั่นคนต่างต่าง เขา
 ก็บอกคุณข้าพเจ้าเล็กกัน นี่เป็นถึงนี่ ข้าพเจ้าจากลิมาบุรี ราชการครั้งนี้อยู่กับท่านนายกรัชมณศรี
 (พริ้ง) (พริ้ง)
 จึงได้เสนอขอความต่าง ๆ ว่าควรที่คนไทยเราจะได้เริ่มค้าขายการค้าบ้าง เพราะเหตุว่าตัว
 ที่เราผลิตได้นั้น ๕๕ เปอร์เซ็นต์เป็นของคนไทย บังคนไทยผลิตตัวออกมาเท่าไรเขาก็เสนอรับ
 มารมสุขเท่านั้น ท่านจะเห็นได้ นิคมสร้างตนเองที่สระบุรี ข้าพเจ้าไปตรวจมาแล้ว พวกเขา
 ะมักเขม้น พยายามได้สร้างนิคมสร้างตนเองไว้ แต่ว่ารายได้ประชาชนก็ขึ้นจะสมมติว่าได้มีละ
 ๒๐๐ บาท ได้ ๒๐๐๐ บาทเขา/ๆ ไม่แล้ว หากความสุขให้พวกเขา เอาข่าวสารไปถึงบ้าน
 ข่าวสารกระสอบหนึ่งเขาบอกว่าไม่เอาละ มันหนักหน่อข่าวสารกระสอบเดียวขอตัว ๓๐ ถึง
 (พริ้ง)
 เท่านั้น นี่ข่าวสารกระสอบหนึ่งอย่างเดียวขอตัว ๓๐ ถึงเท่านั้น ตัว ๓๐ ถึง ๆ ละเท่า
 (พริ้ง)
 ไร / ในขณะนั้นถึงละ ๒๐ บาท ก็รวมความว่าข่าวสารหนึ่งกระสอบเขาไปขายได้ราคา ๒๐๐
 บาท นี่ข้าพเจ้าก็คิดอย่างนี้มานานแล้ว จึงได้ริเริ่มปลุกปั่นขึ้นให้พี่น้องชาวไทยเรา โดย
 เฉพาะอย่างยิ่งจะปลุกปั่นพี่น้องของเราทางตะวันออกเฉียงเหนือ เพราะพื้นที่ของมณฑลทางตะวันออก
 ออกเฉียงเหนือมีอะไรมาเนนานกาลแล้ว ข้าพเจ้าไปทุกตำบลได้เห็นความยากลำบากแสนสาหัส
 ของเขา บางคนมีบ้านงูขึ้นเดียว มีชาวมาขึ้นเดียวอยู่ตลอดชาติ หน้าหนาวทำอะไร หน้าหนาว
 มีไฟ พอน้ำร้อนสบายใจ จึงได้ริเริ่มที่จะจัดตั้งให้เป็นบริษัทขึ้นต่าง ๆ นา ๆ แต่การที่จะ

11/3

กลาง ให้เห็นแรกเราไม่รู้จะพูดอะไร พยายามจับให้เขา ^{พูด} ~~คิด~~ อย่างข้าพเจ้าทางภาคตะวันออก
ออกเสียงเพื่อให้ราษฎรแก่โทษ ให้แก่ทางอื่น เวลาที่คณะกรรมการกลางคอมมิวนิสต์หาที่แท้ไม่
ทัน นี่แปลว่าอีกซ่อมใหม่ของเราไทยเรารู้สึกในเรื่องการก้าว ไหวที่สุดในเรื่องการเศรษฐกิจเรา
รู้สึกถึงความมั่งคั่งของราษฎรมันเป็นอย่างไร มิฉะนั้นนางสาวสวนก็ไม่รู้เรื่องอะไร แล้วเรา
คำกันแต่ทดลอง เคยคนไทยเรา ~~แต่~~ ^{แต่} คัดค้านบรรพ ช่างเจ้าสอยมา คำเอาสินค้าจากหัวเมือง
ต่าง ๆ มากก็เพียงทดลองเคย แล้วฉวยโอกาส เอากำไรมีศรีสุข เอากำไรมากก็คนอื่น คน
ต่างต่าง ที่เราไม่เป็นอย่างนั้น ช่างเจ้าปลุก ^{คนไทย} ~~คนไทย~~ บอกว่า ^{คน} ~~คน~~ ไปหาผลประโยชน์ของตัว
อย่างง่าย ๆ เอาใกล้ ๆ ก่อน ของกง สิงคโปร์ พิตลิปิน ฮ่องกง แล้วค่อย ๆ ไล่จากเจ้าไม่
ปฏิเสธ ข้าราชการในกระทรวงเกษตรของช่างเจ้า ช่างเจ้าให้เป็นทุกแห่ง เช่นอย่าง
อธิบดีกรมปลุก ^{ให้} ~~ให้~~ ^{ไป} ~~ไป~~ เป็นกรรมการส่งเสริมปลุก ^{ของ} ~~ของ~~ ^{ชาติ} ~~ชาติ~~ เพราะเหตุว่าหาเงิน เป็นปลุก
แล้วการปลุกนั้นถ้ามันปลุกมากมาจะทำอย่างไร มันต้องมี ^{ปลุก} ~~ปลุก~~ ^{ใส่} ~~ใส่~~ ^{กัน} ~~กัน~~ เมื่อปลุกมากก็ขายไป
ต่างประเทศ ^(แล้ว) ~~(แล้ว)~~ ^{อธิบดี} ~~อธิบดี~~ ^{กรม} ~~กรม ^{ปลุก} ~~ปลุก~~ ^{ต้อง} ~~ต้อง~~ ^{ขึ้น} ~~ขึ้น~~ ^{เครื่อง} ~~เครื่อง~~ ^{นี้} ~~นี้~~ ^{ตั้ง} ~~ตั้ง~~ ^{๒๐} ~~๒๐~~ ^{ครั้ง} ~~ครั้ง~~ แล้วไปติดต่อกับนายแพทย์
เขาที่ฮ่องกง มลายู เพราะว่านายแพทย์เขาก็ไม่ไรเล่น การที่ ^{เรา} ~~เรา~~ ^{ได้} ~~ได้ ^{ปลุก} ~~ปลุก~~ ^{เข้า} ~~เข้า~~ ^{ประเทศ} ~~ประเทศ~~ ^{เขา} ~~เขา~~ ^{นั้น} ~~นั้น~~
เขา ^{ก็} ~~ก็ ^{ต้อง} ~~ต้อง~~ ^{มีการ} ~~มีการ ^{ตรวจ} ~~ตรวจ~~ ^{ตรา} ~~ตรา~~ ^{เรียบร้อย} ~~เรียบร้อย ถึงแม้กระนั้นก็ยังไม่ค่อยตรวจโรคติดกับสัตว์เสีย
แล้ว คือเศรษฐกิจการปล่อยอนุญาตให้ไป ^{นี้} ~~นี้~~ ^{กำลัง} ~~กำลัง ^{เป็น} ~~เป็น ^{เรื่อง} ~~เรื่อง~~ ^{ใหม่} ~~ใหม่~~ ^{มลายู} ~~มลายู~~ เขาไม่ให้สัตว์เข้า แล้วต่อไป
เขาคงจะไม่ให้สัตว์ของประเทศไทย นี้มัน เป็นดังได้ ท่านจะไม่ให้ข้าราชการ ไปหัวพันอย่างไรได้
หรือบริษัทยัง เสริมอุตสาหกรรม ช่างเจ้าปล่อยให้อธิบดีกรมชลประทาน อธิบดีกรมกสิกรรมไป
ร่วมกับบริษัทยักษ์ เพราะเหตุว่าราษฎรของเราจะทำกิน ปลุกย่อยแก่ไม่รู้ที่ไหนอีกเห็น เมื่อมี
พื้นแผ่นดินว่างที่ไหนแก่ปลุกส่งเขาเข้าไป ซึ่งปรากฏว่าที่ถมกว่าปีทำอ้อยได้ไร่ละ ๕ ตัน~~~~~~~~~~~~~~

ลงจริงนวัคชลบุรีที่เขาทำไ้ไรละ ๑๒ คั้น น้มีนก็เห็นว่าผิดกันมากมายก่ายกองถึง ๔ คั้นเขนนี้
 เราจึงให้กรมกสิกรรมนั้นไปแนะนำชี้แจงให้ราษฎรนั้นได้เข้าใจ มันจะไ้ผลดีขึ้น หรือการชล-
 ประทานก็ฟูใ้ฟูใ้เช่นส่เดียวกัน อ้อมันก็ต้องการน้ำ ชลประทานจะต้งไปช่วยว่าไ้อ้อยค้ำบล
 ไ้นอ้อยจะเอาน้ำมาอย่างไร เราจะไ้ร่วมมือกันเพื่อรายไ้ของราษฎรมีมากขึ้น แล้วนอกจาก
 นั้นเมื่อค้ง เป็นบริษัทแล้วทำให้เงินงบประมาณของรัฐบาลหย่อนไปมาก ถ้าบริษัทของราษฎรเรามี
 มากขึ้นรัฐบาลจะไ้ลดงบประมาณลงอีก เป็นค่นว่าบริษัทอุตสาหกรรมน้ำศาลไทยเมื่อปีใ้แล้วเรา
 ไ้ทำไ้ไร ๑๕ ล้าน จำนวน ๑๕ ล้านเราก็ปรึกษาคณะกรรมการบอกว่เอาถันเลยในขณะใ้
 เพราะพื้นองชาวไร้อ้อยของเราอึดคักซัดสนมาก เพราะฉะนั้น ๑๐ ล้านใ้คณะกรรมการใ้พิพิค
 กลางขอว่ให้ไปบ่รุงไร้อ้อยเถิด แล้วนอกจากนั้นก็แบ่งผลกำไรกัน ๕ ล้านเท่านั้น ปีคต๑๙๖๖/๖๗
 กรรมการยื่นขึ้น จึงปรากฏว่ถ้าพื้นองทั้งหลาย ท่านมีไร้อ้อยอยู่จังหวัดใด ๆ เช่นกาญจนบุรี จังหวัด
 อุดรธานี หรืออำเภวารินทร์ชำราม จังหวัดอุบลราชธานี หรือจังหวัดชลบุรี หรือค้งแต่เชียงใหม่
 อุดรคิตต์ ลำปาง ลงมาท่านไปดูเถิดว่ ไร้อ้อยเหล่านั้นราษฎรกระตือรือร้นกันน้อย่างไร ปีใ้คต
 สลค้อ้อยขึ้นอีก ๓๐ เปอร์เซนต์ และทางท่านนายกรัฐมนตรีท่านก็ล้ขว่ ๒๕๐๐ นะเราจะไม่ค้ง
 ้อต่างประเทศเลย แล้วมีประ โยชน้อย่างไร ท่านพื้นองทั้งหลายมีประ โยชนว่ พื้นองของเราถึ
 ไ้เข้าอ้อยมาขายโรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ ของเราก็จะไ้มีงานทำ ประชาชนก็จะไ้รับประทาน
 น้ำศาลไม่ขึ้น ๆ ลง ๆ แปลว่ระดับค้งที่ เมื่อก่อน ๆ ค้งจะเห็นว่าบางคราวก็โลละ ๕ บาท
 บางคราวขึ้นไป ๑๐ บาทอะไรอย่างนี้ เป็นค้วอย่างนี้แหละหรือ-นอกจากนั้น โรงงานกระสอบถึ
 เข่นเดียวกัน แต่ก่อนนี้เขาค้กระสอบ แปลว่มีหนึ่งเราใช้กระสอบ ๓๐ หรือ ๔๐ ล้านใบ ใบ
 หนึ่งเอากว่ไรนแต่เพียงบาทเดียว พื้นองทั้งหลาย เข้กระเป่าไปเทว่ไร มีคนค้งค้วเทว่ไร
 ใ้ท่านจะเห็น ใ้โรงงานหอกกระสอบถึไม่ขึ้นมากเทว่ไร มันก็ทำให้พื้นองของเราปลูกฝอใน
 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือหรือภาคกลางนี้ก็เห็นแล้วว่ โรงงานมันก็มีประ โยชน แล้วว่การที่จะ
 ใ้ไม่ให้ชาวเ้า อย่างที่คุดเคยค้ง ๆ บอกว่เอาถันให้ชาวเ้าเข้าไ้ก็ยว่ข้งให้คนอื่นเขาทำไป มัน

1175

ไม่ได้ ที่ของคนไทยข้าพเจ้าบอกกล่าวแล้ว ไม่ได้ ถ้าคุณเดือน บัวสุวรรณ ไม่เข้าไปที่ไหน
 ออกไปไม่เดือน มันเป็นอย่างนั้นคนไทย เรายังไม่รู้ อังกฤษ อเมริกา เขา ๆ เจริญ
 ไปด้วยซึ่งร้อยปีถึงพันปี ของเราไม่สิ้น ๒๔ ปี ท่านจะเอาที่เดียวกันไปสุดขอยมันเป็นไป
 ไม่ได้ ขอความกรุณาว่าทำกิจการอะไร ๆ ค่อยเป็นค่อยไป แล้วนอกจากนี้ความที่ข้าพเจ้า
 ได้ดำเนินการช่วยเหลือ เขา เช่น บริษัทค้าสัตว์กิติ อุตสาหกรรมกิติ รู้สึกว่าท่านประ โยชนไทแก้ว
 ประชาชนเป็นจำนวนล้านจำนวนแสน แต่ไม่พอใจคนอยู่ ๔ - ๕ คนไปชักชวนบาง-บาง-เขา
 ประเสวยอำนาจเป็นต้นว่านักศาลเขาจะสั่งเข้ามาแล้ว เอาทำไรเป็นต้น ๆ เขาไม่ใคร่ไป
 ชักชวนเขา แล้วชักชวนเพียง ๕ คน แต่ประ โยชนที่คนที่ไม่ได้ตั้งที่ด้านข้างแสนคนเขาไม่พูด แต่
 ๕ - ๕ คนหรือหมื่นทุกวันก็เข้เช่นเดียวกัน หมูนับล้านตลาด มันมีตั้ง ๕ ล้านตัวในประเทศไทย
 เนื้อในหัวลำโพงวันละ ๑,๐๐๐ ตัวเท่านี้ หมูนับจะหมกอย่างไร ได้ ที่นี้พอค่านางคนไปกักคุณ
 ไว้ เพราะว่าทาง ส.ป.ช. ไปจัดคิดแต่ละจังหวัด แปลว่าจังหวัดใหม่มีจำนวนหมูมากน้อย
 ไม่เข้าตัวกัน ที่นี้ผู้พูดไว้มากมายจะพอใจก็มาฟ้องกับท่านนายก ๆ ว่า หากว่าเจ้าหน้าที่
 ทางอะไรก็ตามจริงอยู่การค้านะ เท่ากับจับผู้ไล่กระตัง คงมีบ้างไอ้ความเลวของคนนะ
 มันโลกบ้างอะไรบ้าง เอาเงินไปบ้าง สะโมยไปบ้าง แต่วงราชการยังมีจิตใจ ยิ่ง
 ในพอค่านางรายใหญ่ แต่ขอสัตว์มันเสียหายมากจนล้มจมไปหรือมัน เจริญมากเท่านั้น เพราะฉะนั้น
 เรื่องนี้ข้าพเจ้าก็เห็นว่าในเรื่องเศรษฐกิจ ในเรื่องการค้าที่อภิปรายกันมาก ยิ่งอภิปรายมาก
 ได้ทำให้ผู้มี กิยรติทั้งหลายซึ่งราษฎร เขาคงพอทราบนานี้จะ ได้ทราบซึ่งว่าการ เศรษฐกิจมันสำคัญ
 อย่างไม่ และยิ่งข้าพเจ้าไปอยู่กระทรวงมหาดไทยแล้วยิ่ง เห็นอย่างยิ่งที่เห็นว่าที่นี้ของชาวนา
 ชาวไร่ ชาวลานทำ ก็ยอม เป็น ก็ยอมตามมาส่งให้ผู้อื่น เขาเสวยอำนาจ โดย เพราะอย่างนี้คนต่าง
 ทั่วแล้วเราจะเอาไปรอกอะไร แล้วก็โทษว่าชาวนาเป็นกระตูกสันหลัง แต่ชาวนาของเรา
 เสาไม้กระบอก หลังคามุงจากอยู่ ๕ - ๖ ร้อยปีมาแล้ว เราทำอย่างไรจะให้ชาวนาของเรา

11/16

ที่ศึกษานี้เรียนขึ้นมาก ปีกะหวงเกษมศรีมีเจตนาแรงกล้าอย่างนี้ เพราะฉะนั้นจึงเห็นว่ากรณีที่ท่านผูกมัดเกินไปหรืออะไรเกินไปนั้นจนรัฐบาลกระดิกไม่ไหวนั้น ต่อไปรัฐบาลจะทำอะไรไม่ได้

นายอารีย์ คันติเวชกุล (นครราชสีมา) : ความจริงร่างพระราชบัญญัตินี้ก็ไม่ได้ดีถึงกับมานาน แท้จริงเรามีเพียง ๓ มาตรา แต่ร่างแล้วรู้สึกเป็นเกียรติของผู้เสนออย่างมาก ที่โดยเฉพาะรัฐบาลปัจจุบันท่านจอมพล ๓ ท่านได้ให้เกียรติมาอภิปรายกับเราและโดยเฉพาะท่านรองนายก ฯ คนที่ ๑ ท่านได้ชี้แจงถึงมูลเหตุและทางมาแห่งทางเศรษฐกิจของประเทศไทยอย่างมากมาหลายท่าน แท้จริงแล้วเรื่องนี้พวกข้าพเจ้าซึ่งเป็นฝ่ายค้านรัฐบาลก็เห็นด้วยขมที่จะให้ท่านนั้นเป็นผู้เริ่มทางเศรษฐกิจ เพื่อให้ชาติไทยเรามีเอกราชทางเศรษฐกิจอย่างแท้จริง แต่ขอประทานทราบเรียนว่ามีหลายข้อที่เกี่ยว ซึ่งข้าพเจ้าไม่พูดมาก พูดมาทีเดียวเล็กน้อย คือ เราตั้งประเด็นเพียงว่า เราแก้ไขกฎหมายฉบับนี้เพื่อจำกัดให้มีหุ้นส่วนจัดการหรือกรรมการเพิ่มขึ้นกว่าเดิม คือจากคำว่าตัวกระทำกร แต่เราเปิดช่องว่างไว้ให้ว่า นอกจากทางราชการจะสั่งจึงขอประทานทราบเรียนเพียงเท่านี้

นายสงวน ศิริสง่าง (เชียงใหม่) : ขอเสนอให้ลงมติ

มีสมาชิกรับรอง

นายบุญคุ้ม จันทระศรีสุริยวงศ์ (อุตรธานี) : ข้าพเจ้าขอขอบใจเปิดอภิปราย ความ

จริงข้าพเจ้าไม่อยากจะพูดอะไร แต่ว่าที่อยากจะเปิดอภิปรายนี้คืออยากจะชี้ประเด็น เนื่องจากท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยหรืออธิบดีกรมตำรวจได้พูดอยู่ข้างหนึ่งว่า ในกรณีที่พวกข้าพเจ้าเสนอกฎหมายนี้มา เป็นการคัดสิทธิของข้าราชการ เขาไม่ทราบพวกข้าพเจ้านี้จริงเกิดขึ้นจริงหรือจินตนาการอันพวกข้าราชการ ไปถึงไหน นี่แหละข้าพเจ้าอยากจะขอชี้แจงว่ากรงกันข้าม ไม่ใช่เรื่องว่าจินตนาการหรือไม่ใช่เรื่องจริงเกิดขึ้นจริงข้าราชการ เป็นเรื่องที่พวกข้าพเจ้าเป็นห่วง เป็นเรื่องส่วนที่พวกข้าพเจ้าจะช่วยท่านรักษาเกียรติยศ ความจริงนะเรา

พิมพ์โดยสภาผู้แทนราษฎร

1177

เปิดโอกาสให้ท่านที่จะ ถิ่น โดยท่านไม่ต้องออกมาจากหน้าคาถา นี้เราอยากจะมีประเด็น
เรื่องนี้ให้เห็น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอเสนอให้เปิดอภิปรายต่อไป

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้เสนอให้เปิดอภิปรายลงมติ และมีผู้ขอเสนอให้

เปิดอภิปรายต่อไป ข้าพเจ้าจะขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ท่านผู้ใดเห็นสมควร ให้เปิดอภิปรายต่อไป

มีสมาชิกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นสมควร ให้เปิดอภิปรายลงมติได้แล้ว โปรด

มีมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ เป็นส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นสมควร ให้เปิดอภิปรายลงมติ

ประชุมใหม่ เชิญ

นายประสิทธิ์ จุลละเกษ (สงขลา) : ข้าพเจ้าจะขอถือโอกาสสรุปเกี่ยวกับ

คณะกรรมการวินิจฉัยฉบับนี้สักเล็กน้อย ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวความคิดเห็นในการที่จะที่ประชุมจะได้ลง

มติต่อไป สำหรับกฎหมายฉบับนี้ข้าพเจ้าได้เสนอมาขึ้น ก็คือมีท่านผู้ใหญ่ในวงราชการ รัฐบาลหลาย

ท่านได้อภิปรายแสดงความคิดเห็นอย่างหลายประการ แต่ว่าข้อสำคัญที่สุด ซึ่งข้าพเจ้าเห็นว่า

อภิปรายเป็นส่วนมากนั้นหนักไปในทางที่ว่า คนไทยเราควรจะต้องขาย ไม่ควรห้ามกัน แท้จริง

เรื่องนี้มันไม่เกี่ยวกับประเด็นที่ข้าพเจ้าเสนอมา คือว่าร่างกฎหมายฉบับนี้เป็นเรื่องว่าควม

ข้าราชการพลเรือนเท่านั้น ในขณะที่วันข้าราชการพลเรือนถึงวันข้าราชการพลเรือนรวม

ข้าราชการรวมทั้งข้าราชการการเมือง ซึ่งข้าพเจ้าได้บอกแล้วว่า ถ้าหากว่าสภาได้รับหลักการจะ

การงานที่เราร่วม

1178

ใต้พิภพแผ่นดิน

โดยพิจารณาแก้ไขว่าด้วยวิสัยเรื่องทหาร และข้าราชการตุลาการต่อไป ประเด็นในเรื่องนี้มีอยู่
 ว่า ในเรื่องวินัยข้าราชการซึ่งเริ่มต้นด้วย มาตรา ๒๘ ไปประมาณสัก ๑๒ มาตรา ดูเหมือน
 ราว ๆ สัก ๕๒ ที่ในเรื่องวินัย นี้ก็มีประเด็นอยู่ที่ วินัย ในเรื่องการอุทิศเวลาให้ราชการ
 นั้นได้มีกฎหมายกำหนดไว้แล้ว คือรวมซึ่งกฎหมายที่ใช้ในปัจจุบันนี้ด้วยว่า ข้าราชการนั้นจะ
 ก่ออุทิศเวลาให้กับราชการ เมื่อเป็นอย่างนี้แล้วละก็ กฎหมายที่ข้าพเจ้า เสนอนี้ก็เสนอลงไปด้วย
 ว่า ในเรื่องกรรมการบริษัทนั้น ถือว่านิติวินัยเหมือนกัน ถ้าหากว่าเป็น

1179

ทำไมข้าพเจ้าจึงเสนอแบบนี้ ก็เพราะเหตุว่าในกฎหมายเดิมนี้เองคือหมายความว่ากฎหมายที่
 ไซ้ปัจจุบันนี้แล้วก็อยู่แล้วว่าเป็นตัวกระทำการก็คือ เป็นการ ฝักใฝ่ อย่างสมาชิกท่านผู้มีเกียรติคน
 หนึ่งได้กล่าวว่าจะได้เห็นข้าราชการ เพราะเหตุว่าข้าราชการชั้นผู้น้อยนั้นเมื่อเวลาพ้นหน้า
 ข้าราชการ ไปแล้วหรือว่าหมดเวลาราชการแล้วก็คง ไม่รับ แต่ค้ำข้าง ไปค้าขายบ้าง สิ่งเหล่านี้มัน
 ไม่เป็นการเสียหาย เพราะเหตุว่าเวลาราชการของเรานั้นมันจำกัได้อยู่แล้ว เมื่อพ้นกำหนดไปแล้วจะ
 ไปประกอบอะไรก็ได้ ส่วนมากข้าราชการชั้นผู้น้อยที่ปฏิบัติอยู่เวลานี้เป็นอย่างนั้นและข้าพเจ้าเอง
 ก็ยังเห็นว่าข้าราชการชั้นโทคนหนึ่งออกสำห้ร ดนศโดยวิธีอื่น ใหม่ ๆ นี้เสร็จแล้วก็ไปเที่ยวค้า
 อยู่เมื่อเลิกงานแล้วคืนหนึ่งอาจจะได้ตั้งสองสามบาทอย่างนี้เป็นต้น มันแสดงให้เห็นว่าผู้เขา
 ไซ้เวลานอกราชการ ไปปฏิบัติทำกินส่วนตัว เพราะเหตุว่าข้าราชการชั้นผู้น้อยนั้นรายได้ไม่พอเพียง
 แค่ว่าถ้าจะดูเจตนารมณ์ในกฎหมายที่ข้าพเจ้าร่างมานั้นข้าพเจ้าหา ได้มุ่งหมายถึงข้าราชการชั้นผู้น้อย
 ไม่ ข้าพเจ้ามุ่ง ถึงว่าข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ นี่แหละตัวดีโดยตลอดจนรัฐมนตรีด้วย ในเรื่องการค้า
 ขายคือว่าท่านเหล่านั้นถ้าหากความถี่ ไม่ตัวดี เกี่ยวกับการค้าขายในเรื่องบริษัทแล้วงานในด้านนั้น
 จะเสียไป ข้าพเจ้าไม่ได้หมายถึงว่าบริษัทใด ๆ ทั้งรัฐบาลที่มีหุ้นส่วนอยู่นั้นหรือรัฐบาลเป็นผู้ถือหุ้น
 นั้นรัฐมนตรีและข้าราชการจะไปเกี่ยวข้องกับไม่ได้ ไม่ได้หมายความว่าความเข้มงวด คี-อีในเรื่องนี้ทางราชการ
 สั่งได้ใหม่ปฏิบัติงานในบริษัทนั้นได้ช้อย่างนี้เป็นต้น กฎหมายมีอยู่แล้ว ข้าพเจ้ามีความประสงค์อยู่อย่าง
 เกี่ยวเท่านั้นคือไม่มีความประสงค์ที่จะให้ข้าราชการตามความหมายที่ข้าพเจ้าร่างมานี้ได้ส่วนการ
 เป็นกรรมการในห้างหุ้นส่วนบริษัทด้วย ทั้งนี้ห้างหุ้นส่วนนั้น ไม่ได้เกี่ยวข้องกับองค์การออกอย่างใด ไม่ได้
 เกี่ยวกับการที่ซึ่งเกี่ยวกับรัฐบาลแต่อย่างใด รัฐบาลไม่มีหุ้นอยู่เลย ไปประกอบกิจการค้าคงหาก
 อย่างสมมติอย่างนี้ข้าพเจ้าเป็นประธานกรรมการบริษัทก่อสร้าง ถ้าหากยังเอื้อข้าพเจ้ามีอิทธิพล
 คำแนะนำอย่าง เป็นคนว่าเป็นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ก็ได้ ชั้นรัฐมนตรีก็ได้ การที่จะพิจารณาอะไรต่าง ๆ
 นี้ก็ต้องคิดถึงผู้ถึงตัวก่อนเสมอ คนเราเป็นอย่างนั้น แม้กฎหมายที่ข้าพเจ้าได้ยู่เวลานั้นชั้นผู้ใหญ่หลาย
 ท่านจะเป็นข้าราชการ หรือจะเป็นท่านรัฐมนตรีหรือเป็นใคร ก็แล้วแต่ ท่านก็อยู่เสมี่ยมหนึ่งว่าเป็นผู้
 ต้องหาในหัวเข้เหมือนกัน เพราะเหตุอย่างไร เพราะเหตุว่าท่านมีการตัวพันอยู่ ท่านจำเป็นจะต้อง

ของตัวของท่าน/ท่าน นี้ท่านจะคงพิจารณาตัวของท่านเอง เสียก่อนว่า เป็นการสมควรหรือไม่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้ประพจน์ด้วยคำทนาย ว่าต่อไป

นายประสิทธิ์ จุลละเจ็ด (สงขลา) : ประธานไทย ไม่ไร้นั้นท่านประธานฯ กระผม

ก็ปรากฏไม่ เคยสว่างนั้นเลย และก่อนอภิปรายนี้ ก็บอกแล้วว่า ไม่มีเจตนาอะไร หมายถึงว่าถ้าหาก

ถ้าท่านเห็นว่าหากว่าเรามีส่วนใด เสียอยู่ละดีในการที่แสดงความคิดเห็นบริสุทธิ์นั้น นั้นมันเป็นการ

สมควรกันคง เขาก็ตัวเสมอ นี่เป็นของธรรมดา ท่านประธานฯอย่าเข้าใจอย่างนั้นท่านประธานฯ

ถ้าเข้าใจอย่างนั้นข้าพเจ้าเสียใจเหลือเกิน ข้าพเจ้าอยู่ในสภานี้ ไม่เคยอะไร อย่างอื่นและนอกจาก

ทุกประการเดียว มันเป็นอย่างนั้นละครับ โปรดอย่าคำทนายเลย ถ้าคำทนายจะเสียใจมากในเรื่อง

ที่ทุกคน ไม่ไร้นั้นอะไร มันของจริงที่มีอยู่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือ ๆ ข้าพเจ้าก็เห็นขอให้ประพจน์ด้วยคำทนายบ้าง ท่านนี้

นายประสิทธิ์ จุลละเจ็ด (สงขลา) : ครับ ไท้ครับครับ อย่าไปนึกว่ากระผมจะมากังข้อ

ผิดไปไหน ไม่ก็สำหรับรัฐบาลหรือข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ ไม่ไร้นั้น เพราะเหตุที่เราจะเห็น

ความประกาศสำนักคณะรัฐมนตรี ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม นั้นมีความหมายชัดคือที่ท่านนายทนาย

อย่างเหลือเกิน หมายความว่าข้าพเจ้าเสนอว่ามันเป็นได้ ๒ ทาง พิสูจน์กันง่ายเหลือเกิน ถ้าจะเอาอย่าง

ใดอย่างหนึ่ง ถ้าท่านค้านกฎหมายข้าพเจ้าท่านก็ยอมรับว่าประกาศของท่าน ไม่มีความหมาย ถ้าท่านรับ

กฎหมายข้าพเจ้า ไปโดยมรรยาทแล้วท่านก็รับรอง ไม่ได้ ถ้าหากความตั้งใจจริงท่านรับรองกฎหมาย

ที่ข้าพเจ้าก็มีความมั่นใจตลอดของคงกับประกาศสำนักคณะรัฐมนตรีซึ่งท่านนายกรัฐมนตรี เป็นผู้ลงนามใน

เรื่องนั้นอย่างใดอย่างหนึ่ง เอาทางใดทางหนึ่งก็ได้ กฎหมายข้าพเจ้าได้ความเสมอ ในเรื่องนี้

ที่จริงเราจะไปทุกกันถึงว่าในเรื่องวินัยข้าราชการนั้นคือกฎหมายมาตรา ๑๔ มันก็มีบัญญัติชัด

ว่าท่านมีทางออกได้ เราจึงจำกัดเฉพาะว่าเรื่องวินัยข้าราชการ นี้ถ้าหากว่าเป็นกรณีที่ไม่ออกจากเป็น

คณะกรรมการแล้วในเรื่องกรรมการบริษัทนี้ หรือว่าเป็นผู้จัดการในห้างหุ้นส่วนก็ดี เราขอให้อันตัว

ชัดเลย นี่เป็นประโยชน์กับใคร เป็นประโยชน์กับข้าพเจ้าหรือเปล่า เปล่าเลย ไม่เห็นได้ประโยชน์

181

อะไรสักอย่างเกี่ยว ขณะนี้ข้าพเจ้าก็ไม่ได้เป็นกรรมการบริษัทที่ไหนอะไรที่ใหม่ทั้งสิ้นเลย คือไม่มี
 ใญ่ๆจะเป็นและไม่มีใคร เขารับรอง เป็นกรรมการ ได้ เพราะเหตุว่าอำนาจหน้าที่ ฐานะและความ
 เป็นคนมัน ไม่มีความสามารถ จะเป็นได้ เราจะเห็นได้ว่าข้าราชการก็ดี หรือใคร ๆ ก็ที่ เป็น
 กรรมการบริษัททุกวันนี้ที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษานั้นล้วนแต่เป็นคนที่ไม่มีสิทธิ์ทั้งนั้น ทั้งที่เข้ามา
 ข้าพเจ้าหมายอย่างนั้นและกับบริษัทเช่นนี้ เป็นบริษัทที่ไม่เกี่ยวกับรัฐบาลเลย แต่ว่าทางคณะรัฐมนตรี
 มีเองและทางรัฐบาลเองก็ทำเป็น ไม่รู้ ไม่รู้เสียว่ากรรมการบริษัทคนนั้นจะเสียหายอย่างไรบ้าง
 สมควรหรือไม่สมควรอย่างไรบ้าง ท่านนายกรัฐมนตรีบอกให้ข้าพเจ้าเสนอว่าถ้าหากว่าการ
 ปฏิบัติงานของเขาเสียหาย เสนออย่างไรได้ มันไม่มีทางออกในเรื่องนี้ คือมันรู้กันอยู่แล้ว แต่ไม่
 สามารถ จะหาทาง ไ้กว่าเขาเสียหายอย่างไรบ้าง แต่ไม่ไร้หมายความหมายว่าเราไม่เสียหาย
 มันเป็นที่รู้กันอยู่อย่างนี้ เพราะฉะนั้น(ความมุ่งหมายที่ข้าพเจ้าร่างกฎหมายฉบับนี้มาก็ไม่มีอะไรอื่น
 ผิดเลย นอกจากว่า เพื่อความแน่ใจ ความมุ่งหมายของท่านนายกรัฐมนตรีคือครั้ง ที่ซึ่งข้าพเจ้ามีความเห็น
 อยู่นานอยู่แล้วก็ว่าแล้ว คือกฎหมายฉบับนี้ออก ๆ มาตามการกระทำของบุคคล ที่มีการกระทำ
 ของบุคคลก็ปรากฏว่ามีบุคคลอื่นผู้ใหญ่ว่า เป็นกรรมการบริษัทเรื่อย ๆ มาอย่างนั้นเป็นการ เสียหาย
 ในที่สุดเราหาผู้บังคับบัญชา ไม่ได้ที่จะชี้ขาดลง ไปว่าลูกน้องตัวนั้นค้าขายหรือเปล่า ไม่มีผู้แล้ว ผู้บังคับ
 บัญชีเขาหมดแล้ว เขาคอยแล้วทุกคืน สมัยก่อนไม่มี สมัยที่ข้าพเจ้ารับราชการ อยู่ที่ตำแหน่งรัฐมนตรี เค้า
 พูดว่าครั้งนั้นยัง อยู่ศาล ข้าพเจ้ายอมรับและ เสนอออกว่ามีหนังสือเวียนของ กระทรวงยุติธรรมฉบับ
 นี้จึงบอกว่าข้าราชการผู้ใดถือหุ้นส่วนบริษัทใด ๆ ก็ให้รายงานกระทรวงยุติธรรมทราบ นี้เป็นแต่
 เพียง ถือหุ้นเท่านั้นก็ถูกง่าย ๆ สมัยก่อนเขาจะดูแลตรวจระวัง ซึ่งขนาด โทณแต่ครั้งนั้นข้าราชการชั้นผู้
 ใหญ่ชั้นผู้ใหญ่ยังไม่กล้าเข้า ไปแตะต้อง การ เป็นกรรมการบริษัทเลยนอกจากทางราชการจะสั่งอย่าง
 บริษัทหมู่วิเมนไทยอย่างนี้รัฐบาล ถือหุ้นทั้ง เยอะแยะ นี้ก็ขอจะเรียกว่าเป็นหน้าที่ราชการ โดยตรง
 ว่าสั่ง โทณบริษัทอื่น ไม่มี เกี่ยวของแต่กับคดีเดียวอย่างนี้แล้วก็ไม่ไปรวม เขาเป็นกรรมการบ้าง ถ้าหาก
 ใ้ไม่ทำงานมันก็เสียหายก่อนหน้า ถ้าหากว่าทำงานมันก็เสีย เมื่อเป็นกรรมการแล้วก็ต้องทำงาน

ประธานกรรมการ การที่เคยเซ็นเช็คจ่ายเงินยืมที่ทำงานบนที่ราชการใหญ่ คงต้องมีแน่นอน
 ผู้ถือการบริษัทหรือเสมือนพนักงานบริษัทก็ส่งมาให้เซ็นเช็คที่ทำงานนั้นแหละ เป็นการเสีย
 ราชการแล้ว ใครก็ไม่รู้ให้ที่ราชการ เมื่อเป็นอย่างนี้ประเด็นที่ข้าพเจ้าร่างกฎหมาย
 ขึ้นมาก็มีอยู่อย่างเดียวกันว่าการทำงานนั้นคง เป็นการอุทธรณ์ให้ที่ราชการจึง ใครก็ว่าเป็นข้าราชการ
 และวินัย ถ้าหากว่ามิใช่ตัวพนักงานที่งานนั้นแล้วมันก็ใครก็ว่าไม่วินัย เมื่อไม่วินัยแล้วก็ต้อง
 ไล่ออก ไม่ใช่ คือแปลว่าคงออกจากตำแหน่งนั้น ๆ ไปปฏิบัติคือหน้าที่ราชการอย่างเกี่ยว เพราะฉะนั้น
 ข้าพเจ้าจึงหวังว่าร่างกฎหมายที่ข้าพเจ้าเสนอมานี้ ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณในท่านรัฐบาลมากในการที่
 ท่านผู้ใหญ่ได้กรุณาให้ความคิดเห็น แม้ถึงว่าในที่สภาร่างจะลงรอยกันไม่ได้ก็ตามที แต่ทว่าเชื่อว่าจาก
 ความหมายของท่าน ๆ ไม่ต้องการให้ข้าราชการเข้ามาตัวพันในเรื่องการค้าโดยตรง ข้าพเจ้าหมาย
 ความอย่างนั้น ถ้าพิจารณาจากคำของท่านรองนายกรัฐมนตรี หรือท่านนายกรัฐมนตรี หมายความว่าท่าน
 จอมพล อดิศักดิ์ว่า จะมีการชกแย้งกันเล็กน้อย ที่ว่าชกแย้งนั้นคืออะไร ก็คือว่าท่านจอมพล อดิ
 ศังค์สิงว่า เราจะคงหนักไม่ในทางที่เรียกว่ามีอำนาจในเรื่องการค้าอันมีเงินจะช่วยราษฎร ได้
 ถ้าหากว่าปล่อยเสียเลยไม่มีให้ราชการ เห็นของเลยอย่างนั้นมันก็ไม่ดี ส่วนท่านนายกรัฐมนตรีอาจจะ
 มีความเห็นความประกาศของท่านว่าข้าราชการค้าขายไม่ได้ ซึ่งมีความเห็นชกแย้งกันอยู่บ้างเล็กน้อย
 ๑ อย่างนี้ แต่ข้าพเจ้าเชื่อว่ากฎหมายอันใหญ่ก็ตรงกับอยู่ว่าข้าราชการ ไม่ควรใช้อำนาจหน้า
 ได้เข้าไปทำงานหนึ่งในกรรมการบริษัทอันเป็นผลเสียหายแก่ส่วนรวมของประเทศชาติ เพราะเหตุ
 ว่าข้าราชการต้องมีหน้าที่ที่ยุติเวลาแก่ราชการ โดยตรง

- ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ฉะนั้นก่อนไปข้าพเจ้าขอจะขอให้ประชุมวินิจฉัยว่า
 ไม่ควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น
 มีสมาชิกยกมือ ๑๒ คน
- ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย คือไม่รับหลักการ โปรดยกมือขึ้น
 มีสมาชิกยกมือ ๘๖ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมได้รับหลักการแห่งร่างพร. ราชอาณาจักร

ฉบับนี้

ต่อไปพิจารณาในหมายเลข ๕ ร่างพร. ราชอาณาจักรธรรมนูญศาลทหาร พ.ศ. ๒๔...

ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาครั้งที่ ๒

(สำเนา)

ที่ ๒๒๐/๒๕๕๔

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๑๔ กันยายน ๒๕๕๔

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติสรรหากรรมการ พ.ศ. ๒๕๕๔

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติสรรหากรรมการ พ.ศ. ๒๕๕๔ พร้อมด้วย
บันทึกการประชุมของคณะกรรมการ ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
สรรหากรรมการ พ.ศ. ๒๕๕๔ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้นเสนอ) ไว้พิจารณา และตั้ง
กรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ประกอบด้วย

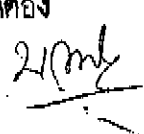
- ๑. พลตรี ไสว คงขันธ์
- ๒. พลจัตวา อัมพร จินตะกานนท์
- ๓. พันเอก พัน สุทธิสินธุ์
- ๔. พระมกุฎเทพวิมลเมธา
- ๕. นายบุญ นริศฤทธิ์
- ๖. นายประหยัด เอี่ยมพิศ
- ๗. นายสุวิทย์ พิเศษเศรษฐ
- ๘. หลวงปวีร์รทวารวิจิตร
- ๘. ร้อยโท อู๋ค โศภนสุทธิ
- ๑๐. หลวงวิวิชสุภการ
- ๑๑. นายสุภิน พูลพัฒน์

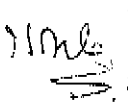
ที่ประชุมกรรมาธิการได้เลือกข้าพเจ้า เป็นประธานกรรมาธิการ และพลจัตวา อัมพร
จินตะกานนท์ เป็นเลขานุการ

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาเสร็จแล้ว
จึงกราบเรียนมาเพื่อท่านเจ้าได้พิจารณาต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเพื่อพิจารณาในวาระ
ที่ ๒ และที่ ๓ ต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) มกุฎเทพวิมลเมธา
(พระมกุฎเทพวิมลเมธา)
ประธานกรรมาธิการวิสามัญ.

สำเนาถูกต้อง

มังกร พ.

บันทึกการประชุมคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหาร พ.ศ. ๒๔...

ความที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติว่าจัดการร่างพระราชบัญญัติธรรมนูญ
ศาลทหาร พ.ศ. ๒๔... (คณะกรรมการเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และส่งให้คณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาในบัดนี้โดยถือว่าเป็นการแล้ว จึงขอเสนอผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

๑. คณะกรรมการได้เลือก พระมุนีเทพโมลีนาท เป็นประธาน และ พระเจ้า
อินพร จินตกานนท์ เป็นเลขาธิการ

๒. ผู้ที่คณะกรรมการได้มอบหมายให้ชี้แจงแทน คือ พันโท จินดา ณ สงขลา และ
ร้อยเอก ปรีชา กลิ่นสว่าง

๓. ร่างพระราชบัญญัตินี้ มีผู้แปรญัตติ ๑ คน คือ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์

๔. ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	<u>ไม่มีผู้แปรญัตติ</u>	<u>ไม่มีการแก้ไข</u>
<u>มาตรา ๑</u>	"	"
<u>มาตรา ๒ - ๔</u>	"	"
<u>ภาค ๑ ศาลทหาร (คณะ)</u>	"	"
<u>บททั่วไป</u>		
<u>มาตรา ๕</u>	"	"
<u>มาตรา ๖</u>	"	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗ - ๘</u>	"	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๙</u>	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๐</u>	"	คณะกรรมการพิจารณา ทั้งมาตรา
<u>มาตรา ๑๑</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๒ - ๑๓</u>	"	"
<u>คณะ ๒ ส่วนราชการทหาร</u>	"	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๔ - ๑๖</u>	"	"
<u>มาตรา ๑๗</u>	"	คณะกรรมการพิจารณา ทั้งมาตรา

ภาค ๒ ศาลทหารในเวลาปกติ

ลักษณะ ๑ เวลาอำนวยการ

มาตรา ๑๘ - ๑๙

ไม่มีผู้ประสูติ

ไม่มีการนัดโทษ

มาตรา ๒๐

"

"

มาตรา ๒๑ - ๒๔

"

ไม่มีการนัดโทษ

มาตรา ๒๕ - ๒๖

"

ไม่มีการนัดโทษ

ลักษณะ ๒ เวลาอำนวยการ

"

ไม่มีการนัดโทษ

มาตรา ๒๗ - ๒๘

"

ไม่มีการนัดโทษ

มาตรา ๓๐

"

"

มาตรา ๓๑

"

ไม่มีการนัดโทษ

ลักษณะ ๓ การแบ่งชั้นพิจารณาคดี

มีผู้ประสูติ

"

มาตรา ๓๒

ไม่มีผู้ประสูติ

ไม่มีการนัดโทษ

มาตรา ๓๓ - ๓๔

"

ไม่มีการนัดโทษ

มาตรา ๓๕

มีผู้ประสูติ

กรณีที่มีการพิพากษา

มาตรา ๓๖

ไม่มีผู้ประสูติ

ทั้งสองมาตรา

มาตรา ๓๗

"

ไม่มีการนัดโทษ

มาตรา ๓๘ - ๓๙

"

กรณีที่มีการพิพากษา

มาตรา ๔๐

"

๓-๓๗ และ ๓-๓๘

ภาค ๓ การพิจารณาคดีในเวลาปกติ

มีผู้ประสูติ

ไม่มีการนัดโทษ

มาตรา ๔๑

ไม่มีผู้ประสูติ

ไม่มีการนัดโทษ

มาตรา ๔๒

"

ไม่มีการนัดโทษ

มาตรา ๔๓

มีผู้ประสูติ

กรณีที่มีการพิพากษา

มาตรา ๔๔

ไม่มีผู้ประสูติ

ทั้งสองมาตรา

ภาค ๔ ศาลอาญาคู่

"

ไม่มีการนัดโทษ

มาตรา ๔๕

"

ไม่มีการนัดโทษ

มาตรา ๔๖

"

ไม่มีการนัดโทษ

มาตรา ๔๗ - ๔๘

มีผู้ประสูติ

กรณีที่มีการพิพากษา

ไม่มีผู้ประสูติ

ทั้งสองมาตรา

ไม่มีการนัดโทษ

<u>มาตรา ๕๐</u>	มีผู้แปรศรัทธา	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๑</u>	ไม่มีผู้แปรศรัทธา	ไม่มีการแก้ไข
<u>ภาค ๕ วิธีชำระหนี้ความผิด</u>		
<u>บทนำ ลักษณะ ๑ บททั่วไป</u>	"	"
<u>มาตรา ๕๒</u>	"	มีการแก้ไข
<u>ลักษณะ ๒ การควบคุม</u>	"	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๓</u>	"	มีการแก้ไข
<u>ลักษณะ ๓ การขอผ่อน</u>	กรณีที่มีการโต้แย้งขึ้นใหม่	
<u>มาตรา ๕๔</u>	ไม่มีผู้แปรศรัทธา	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๕</u>	"	ไม่มีการแก้ไข
<u>ลักษณะ ๔ การฟ้องคดีอาญา</u>	"	"
<u>และคดีแพ่งที่เกี่ยวข้องกับ</u>		
<u>คดีอาญา</u>		
<u>มาตรา ๕๖</u>	"	"
<u>มาตรา ๕๗</u>	มีผู้แปรศรัทธา	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๘</u>	ไม่มีผู้แปรศรัทธา	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๙</u>	"	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๐ - ๖๑</u>	"	ไม่มีการแก้ไข
<u>ลักษณะ ๕ การพิจารณา</u>	"	"
<u>มาตรา ๖๒ - ๖๔</u>	"	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๕ - ๖๗</u>	"	ไม่มีการแก้ไข
<u>ลักษณะ ๖ การอุทธรณ์คดี</u>	มีผู้แปรศรัทธา	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๘ - ๗๑</u>	"	"
<u>ลักษณะ ๗ การบังคับคดี</u>	ไม่มีผู้แปรศรัทธา	ไม่มีการแก้ไข
<u>ที่พาดพิง</u>		
<u>มาตรา ๗๒</u>	"	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๓</u>	มีผู้แปรศรัทธา	"
<u>บทเฉพาะกาล</u>	ไม่มีผู้แปรศรัทธา	"
<u>มาตรา ๗๓๐</u>	"	"

มาตรา ๗๖ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้
กรณีการแก้ไขร่างและแก้ไขแล้ว ขอรุณรัฐพิจารณา
มาตรา ๗๖ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้
กรณีการแก้ไขร่างและแก้ไขแล้ว ขอรุณรัฐพิจารณา

๖. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับ...

พลเอก
(ชวน หลีกภัย)
เลขาธิการ.

ร่างพระราชบัญญัติสรรบญูศาลทหาร

พ.ศ. ๒๔๖๖

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยสรรบญูศาลทหาร

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติสรรบญูศาลทหาร พ.ศ. ๒๔๖๖"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ โยบทเล็ก

- (๑) พระราชบัญญัติสรรบญูศาลทหาร พุทธศักราช ๒๔๖๖
- (๒) พระราชบัญญัติสรรบญูศาลทหาร (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๖๖
- (๓) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสรรบญูศาลทหาร

พุทธศักราช ๒๔๖๖ พุทธศักราช ๒๔๕๕ และพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสรรบญูศาลทหาร พุทธศักราช ๒๔๖๖ พุทธศักราช ๒๔๕๕ พุทธศักราช ๒๔๕๕

(๔) พระราชบัญญัติสรรบญูศาลทหาร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๕๐

(๕) พระราชบัญญัติสรรบญูศาลทหาร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๕๖

(๖) บรรดาบทกฎหมาย กฎและข้อบังคับอื่น ๆ ในส่วนที่มี抵触แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ผู้อำนวยการกองกฎหมาย กระทรวงยุติธรรมไปดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ภาค •
ศาลทหาร
ลักษณะ •
มหัศจรรย์

มาตรา ๕ ศาลทหารทั้งหลายตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สังกัดอยู่ในกระทรวง
กลาโหม

ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมเป็นผู้รับผิดชอบในงานตุลาการของศาล
ทหารให้ดำเนินไปโดยเรียบร้อย แต่การพิจารณาตัดสินคดีตลอดถึงการที่จะมีคำสั่งหรือคำพิพากษา
บังคับคดีนั้น ให้อยู่ในดุลพินิจของศาลทหารโดยเฉพาะ

โดยอนันต์รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ให้เจ้ากรมพระธรรมนูญ
ระเบียบราชการของศาลทหารและอัยการทหาร เพื่อให้กิจการของศาลทหารและอัยการ
ทหารดำเนินไปโดยเรียบร้อย

มาตรา ๖ ศาลทหารตามพระราชบัญญัตินี้แบ่งออกเป็นสามชั้น คือ

- (๑) ศาลทหารชั้นต้น
- (๒) ศาลอุทธรณ์ทหารกลาง
- (๓) ศาลทหารสูงสุด

ภายใต้บังคับมาตรา ๕๕ ในเวลาที่คณะกรรมการหรือตำรวจความหรือประกาศใช้
กฎอัยการศึก จะให้มีศาลอาญาสักก็โต

มาตรา ๗ ศาลทหารชั้นต้นได้แก่

- (๑) ศาลจังหวัดทหาร
- (๒) ศาลมณฑลทหาร
- (๓) ศาลทหารกรุงเทพ
- (๔) ศาลประจำหน่วยทหาร

มาตรา ๘ ทุกจังหวัดทหารให้มีศาลจังหวัดทหารศาลหนึ่ง เว้นแต่จังหวัด
ทหารที่ตั้งกองบัญชาการมณฑลทหาร และทุกมณฑลทหารให้มีศาลมณฑลทหารศาลหนึ่ง เว้น
แต่มณฑลทหารที่ตั้งศาลทหารกรุงเทพ

ศาลทหารเหล่านี้อาจไปนั่งพิจารณาคดี ที่ใดภายในเขตอำนาจที่ได้ความความ
จำเป็น

มาตรา ๙ เมื่อหน่วยทหารปฏิบัติหน้าที่อยู่นอกราชอาณาจักร หรือกำลังเดินทาง
เพื่อไปปฏิบัติหน้าที่นอกราชอาณาจักร แล้วมีกำลังทหารไม่น้อยกว่าหนึ่งกองพัน ๗ จะให้ตั้งศาล
ประจำหน่วยทหารนั้นก็ได้

กำลังทหารกองทัพอากาศจำนวนเท่าใด จึงจะถือว่าไม่น้อยกว่าหนึ่งกองพันนั้น
ให้เป็นไปตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนด

มาตรา ๕๕ ทรัพย์สินที่ติดต่อกับมาตรา ๕๕ ในโลกที่ไม่มีการขอร้องหรือการสงเคราะห์ในระยะเวลา
ใดยังคงมีหรือจึงไม่สิ้นสุดในทางคดีได้

มาตรา ๕๖ การแต่งตั้งและเพิกถอนอรรถนฤพการศาลทหารสูงสุด และศาลทหาร
ปกครอง ในไม่ช้าความกราบบังคมทูลเพื่อทรงแต่งตั้งและเพิกถอนอรรถนฤพการ
ส่วนการแต่งตั้งและเพิกถอนอรรถนฤพการศาลทหารอื่น ๆ ให้เป็นอันขาด

มาตรา ๕๗ ใดยังคงมีหรือจึงไม่สิ้นสุดในทางคดีได้
โดยหากมีกรณีปรากฏพระบรมราชโองการโดยมีสมเด็จพระมหากษัตริย์
เจ้าอยู่หัวทรงมีพระบรมราชโองการแต่งตั้งและเพิกถอนอรรถนฤพการ
โดยมีพระบรมราชโองการโดยมีสมเด็จพระมหากษัตริย์เจ้าอยู่หัวทรงมีพระบรมราชโองการ
แต่งตั้งและเพิกถอนอรรถนฤพการ

มาตรา ๕๘ ให้มีผู้ทำการพระธรรมนูญ อัยการทหาร นายทหารพระธรรมนูญและ
ข้าราชการ หรือผู้ช่วยตำแหน่งดังกล่าวแล้วตามจำนวนที่กระทรวงกลาโหมกำหนด
คุณสมบัติ พื้นความรู้ วิสัยทัศน์ และอำนาจหน้าที่ของบุคคลดังกล่าวในวรรคก่อน
ปฏิบัติตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนด

มาตรา ๕๙ โดยอนุมัติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ให้ผู้ที่สอบความรู้ทาง
กฎหมายโดยปริยัติศาสตร์ หรือเทียบได้ไม่ต่ำกว่าปริยัติศาสตร์ มีศักดิ์เป็นคดีในศาลทหารใด และ
แต่งตั้งในศาลทหารแล้วก็ได้ให้มีศักดิ์เป็นคดีได้ตั้งอัยการทหาร

ลักษณะ ๒

อำนาจศาลทหาร

มาตรา ๖๐ ศาลทหารมีอำนาจพิจารณาพิพากษา วางบทลงโทษผู้กระทำความผิด
กฎหมายหรือกฎหมายอื่นในทางอาญา ในคดีซึ่งผู้กระทำความผิดเป็นบุคคลที่อยู่ในอำนาจศาล
ทหารในขณะกระทำความผิด และมีอำนาจสั่งลงโทษบุคคลใด ๆ ที่กระทำความผิด ขณะละเมิดอำนาจศาล
ที่บุคคลใดไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

มาตรา ๖๑ คดีที่ไม่อยู่ในอำนาจศาลทหาร คือ
(๑) คดีที่บุคคลที่อยู่ในอำนาจศาลทหารกับบุคคลที่มีถิ่นที่อยู่ในอำนาจศาลทหารกระทำ
ร่วมกัน

- (๒) คดีที่เกี่ยวข้องกับคดีที่อยู่ในอำนาจศาลพลเรือน
- (๓) คดีที่ต้องดำเนินในศาลคดีเด็กและเยาวชน
- (๔) คดีที่ศาลทหารเห็นว่าไม่อยู่ในอำนาจศาลทหาร

มาตรา ๖๒ คดีที่ไม่อยู่ในอำนาจศาลทหาร ให้ดำเนินคดีในศาลพลเรือน
เมื่อศาลพลเรือนได้ส่งสำเนารับฟ้องไว้แล้ว แม้จะปรากฏความทางพิจารณา
ในคดีว่าเป็นคดีที่อยู่ในอำนาจศาลทหาร ก็ให้ศาลพลเรือนมีอำนาจพิจารณาพิพากษาได้

มาตรา ๖๖ ภายใต้งานบังคับของมาตรา ๖๖ ศาลทหารไม่มีอำนาจพิจารณาคดีพิพาทของคดีที่อยู่ใน
เขตอำนาจศาล และศาลทหารไม่มีอำนาจพิจารณาคดีพิพาทของคดีที่อยู่ในอำนาจศาลทหาร

ภาค ๒

ศาลทหารในเวลาปกติ

ลักษณะ ๑

เขตอำนาจศาล

มาตรา ๑๘ บุคคลที่อยู่ในอำนาจศาลทหาร คือ

- (๑) นายทหารชั้นสัญญาบัตรประจำการ
- (๒) นายทหารชั้นสัญญาบัตรนอกประจำการ เฉพาะเมื่อกระทำผิดต่อคำสั่งหรือข้อบังคับ

ประมวลกฎหมายอาญาทหาร

(๓) นายทหารประทวนและพลทหารกองประจำการหรือประจำการ หรือบุคคลที่รับราชการ

ทหาร ตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร

- (๔) นักเรียนทหารตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนด
- (๕) ทหารกองเกินที่ถูกเจ้ากองประจำการ ซึ่งเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารได้รับตัวไว้เพื่อให้

รับราชการประจำอยู่ในหน่วยทหาร

(๖) พลเรือนที่สังกัดอยู่ในราชการทหาร เมื่อกระทำความผิดในหน้าที่ราชการทหาร หรือกระทำความผิดอื่นเฉพาะในหรือบริเวณ อาคาร ที่ตั้งหน่วยทหาร ที่พักร้อน ซักแรม เรือ อาภากรยาน หรือที่แห่งใด ๆ ในความควบคุมของเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหาร

- (๗) บุคคลซึ่งต้องขังหรืออยู่ในความควบคุมของเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหาร โดยชอบด้วยกฎหมาย
- (๘) เชนลยศึกหรือชนชาติศัตรูซึ่งอยู่ในความควบคุมของเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหาร

มาตรา ๑๙ ศาลทหารชั้นต้นมีเขตอำนาจ ดังนี้

- (๑) ศาลจังหวัดทหารมีเขตอำนาจตามที่จังหวัดทหาร
 - (๒) ศาลมณฑลทหารมีเขตอำนาจตามที่มณฑลทหาร
 - (๓) ศาลทหารกรุงเทพฯมีเขตอำนาจไม่จำกัดพื้นที่ แต่โดยปกติพิจารณากระทำความผิดนั้นเกิดขึ้น
- โดยสิ้นที่มีศาลทหาร ก็ให้พิจารณาพิพากษาในศาลทหารท้องถิ่นนั้น
- (๔) ศาลประจำหน่วยทหารมีอำนาจเหนือบุคคลที่สังกัดหน่วยทหารนั้นโดยไม่จำกัดพื้นที่

มาตรา ๒๐ เมื่อมีคำร้องขอของอัยการทหารหรือผู้ต้องหา รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ใหม่มีอำนาจสั่งให้ส่งผู้ต้องหาไปดำเนินคดีในศาลทหารที่เห็นสมควรตามที่ร้องขอได้

มาตรา ๒๑ ศาลจังหวัดทหารมีอำนาจพิจารณา... คดีอาญาได้ทุกกฎหมาย
แต่คดีที่จำเลยมีศทหารชั้นสัญญาบัตร

คดีที่กฎหมายมิได้กำหนดชำระโทษอย่างต่ำ หรือกำหนดชำระโทษอย่างต่ำไว้ให้จำคุก
เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับไม่เกินกำหนดนี้ ถ้าศาลจังหวัดทหาร
พิจารณาฟ้องโทษหรือเห็นควรลงโทษจำเลยแต่ละกระทงจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกิน
สองร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับไม่เกินกำหนดนี้ ก็ให้พิพากษาได้

คดีที่ศาลจังหวัดทหารไม่มีอำนาจพิพากษา ให้ศาลจังหวัดทหารทำความเห็นส่งสำนวน
ให้ศาลสมณฑลทหารหรือศาลทหารกรุงเทพพิพากษา แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมมีอำนาจสั่งให้ตุลาการพระธรรมนูญ
ไปนั่งร่วมกับตุลาการศาลจังหวัดทหารอีกสองนายเป็นองค์คณะพิจารณาพิพากษา ในกรณี
เช่นนี้ให้ศาลจังหวัดทหารมีอำนาจและหน้าที่ดังศาลสมณฑลทหาร

มาตรา ๒๓ ศาลสมณฑลทหารและศาลประจำหน่วยทหาร มีอำนาจพิจารณาพิพากษา
อาญาได้ทุกกฎหมาย เว้นแต่คดีที่จำเลยมีศทหารชั้นนายพลหรือเทียบเท่า

มาตรา ๒๔ ศาลทหารกรุงเทพมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีอาญาได้ทุกกฎหมาย
โดยไม่จำกัดยศของจำเลย

มาตรา ๒๕ ศาลอุทธรณ์ทหารกลางมีอำนาจพิจารณาพิพากษามรณาคดีที่อุทธรณ์
พิพากษาหรือคำสั่งของศาลทหารชั้นต้น

มาตรา ๒๖ ศาลทหารสูงสุดมีอำนาจพิจารณาพิพากษามรณาคดีที่อุทธรณ์คำพิพากษา
หรือคำสั่งของศาลอุทธรณ์ทหารกลาง

คดีที่ศาลทหารสูงสุดได้พิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งแล้ว ให้เป็นขั้นถึงที่สุด

ฉบบ ๒

องค์คณะตุลาการ

มาตรา ๒๗ ในกรณาคำเป็นกระบวนการพิจารณา ตุลาการนายเดี่ยวนำอำนาจ

(๑) ออกหมายเรียก ออกหมายอาญา ออกหมายสั่งให้ส่งคนมาจากหรือไปยัง
จังหวัดอื่น

(๒) ออกคำสั่งใด ๆ ซึ่งมีโทษเป็นไปในทางวินิจฉัยชี้ขาดคดีพิพาทแห่งคดี
ถ้าตุลาการนั้นเป็นตุลาการพระธรรมนูญ ก็ให้มีอำนาจทำการใดส่วนหรือสืบพยาน

ได้ถวาย

มาตรา ๒๕ ศาลจังหวัดทหารต้องวินิจฉัยการสำนวนภายในของคณะพิจารณา
การต้องไปมีเกณฑ์ทหารซ้ำเสียดุลบัตร

มาตรา ๒๖ ศาลมณฑลทหาร ศาลทหารกรุงเทพ และศาลประจำหน่วยทหาร ต้อง
การสำนวนภายในของคณะพิจารณา คือ

- นายทหารซ้ำเสียดุลบัตรสองนาย
- คู่ศาลทหารพระบรมมณฑลหนึ่งนาย

มาตรา ๓๐ ศาลที่พิจารณารณคดีต้องวินิจฉัยการสำนวนภายในของคณะพิจารณา
คือ

- นายทหารชั้นนายพลหนึ่งหรือสองนาย
- นายทหารชั้นนายพัน นายเอก หรือนายเอกอากาศขึ้นไปหนึ่งหรือสองนาย
- คู่ศาลทหารพระบรมมณฑลที่หนึ่งหรือสองนาย

มาตรา ๓๑ ศาลทหารสูงสุดต้องวินิจฉัยการสำนวนภายในของคณะพิจารณา คือ
นายทหารชั้นนายพลสองหรือสามนาย
คู่ศาลทหารพระบรมมณฑลสองนาย

ลักษณะ ๓

การแต่งตั้งคู่ศาล

มาตรา ๓๒ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๑ ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคู่ศาล คือ

- (๑) ผู้มีอำนาจบังคับบัญชาจังหวัดทหาร เป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งนายทหารซ้ำเสียดุลบัตร
มีราชการประจำอยู่ในพื้นที่จังหวัดทหารนั้น ๆ เป็นคู่ศาลทหารศาลจังหวัดทหาร
- (๒) ผู้มีอำนาจบังคับบัญชามณฑลทหาร เป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งนายทหารซ้ำเสียดุลบัตร
มีราชการประจำอยู่ในพื้นที่มณฑลทหารนั้น ๆ เป็นคู่ศาลทหารศาลมณฑลทหาร
- (๓) ผู้มีอำนาจบังคับบัญชาหน่วยทหาร เป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งนายทหารซ้ำเสียดุลบัตร
มีราชการประจำอยู่ในหน่วยทหารนั้น ๆ เป็นคู่ศาลทหารศาลประจำหน่วยทหาร
- (๔) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมหรือผู้แทนทหารซึ่งมีตำแหน่งและอำนาจที่ได้รับมอบ
หมายเป็นรองปลัดกระทรวงกลาโหมหรือผู้แทนทหารซึ่งมีตำแหน่งและอำนาจที่ได้รับมอบ
หมายเป็นรองปลัดกระทรวงกลาโหม เป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งคู่ศาล
ทหารกรุงเทพ

ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคู่ศาลควรทำความในมาตราที่ จะแต่งตั้งนายทหารมาดประจำ
ศาลจะได้

มาตรา ๓๓ ผู้มีอำนาจบังคับบัญชาจังหวัดทหาร ผู้มีอำนาจบังคับบัญชามณฑลทหาร ผู้มีอำนาจ
บังคับบัญชาหน่วยทหาร

มาตรา ๓๔ ผู้มีอำนาจบังคับบัญชาจังหวัดทหาร ผู้มีอำนาจบังคับบัญชามณฑลทหาร ผู้มีอำนาจ
บังคับบัญชาหน่วยทหาร

มาตรา ๓๕ ตุลาการพระธรรมนูญเป็นตุลาการในศาลทหารโดยทุกศาลแต่กองมียศทหาร
ชั้นนั้นศาล ดังนี้

(๑) ศาลทหารชั้นต้น ต้องเป็นนายทหารชั้นนายร้อย นายเรือ หรือ นายเรืออากาศ

ต่อไป

(๒) ศาลทหารชั้นอุทธรณ์ ต้องเป็นนายทหารชั้นนายพัน นายนาวา หรือ นายนาวา

อีกต่อไป

(๓) ศาลทหารสูงสุด ต้องเป็นนายทหารชั้นนายพล

มาตรา ๓๖ ตุลาการซึ่งมิใช่ตุลาการพระธรรมนูญ ต้องมียศทหารสูงกว่าหรือ เท่ากับยศ

ยศทหารสูงสุด

ยศจำเลยให้ถือในขณะฟ้อง

มาตรา ๓๗ ในศาลทหารชั้นต้น ถ้าจำเลยมียศทหารชั้นนายร้อย นายพัน นายพันโท หรือ นายพันตรี
และไม่ใช่ในยศทหารที่มียศสูงกว่าหรือ เท่ากับยศของเจ้าพนักงานตุลาการ ผู้มีอำนาจตั้งตุลาการ
ที่ฟ้องทั้งนายทหารชั้นนายพัน/นายพันโท หรือ นายพันตรี และจำเลยที่มียศต่ำกว่าหรือ เท่ากับ
ยศทหารก็ไม่ได้

มาตรา ๓๘ ในศาลทหารชั้นต้น ถ้าไม่มีนายทหารที่มียศสมควรเป็นตุลาการกรของ
คณะ ผู้มีอำนาจแต่งตั้งตุลาการที่ขาดตำแหน่งดังกล่าว หรือผู้ใดที่ควรตั้ง
ก็ไม่ได้ ตามความในมาตรา ๓๖ จะแต่งตั้งนายทหารที่เห็นสมควรเป็นตุลาการก็ได้

มาตรา ๓๙ ผู้มีอำนาจแต่งตั้งตุลาการตามความในมาตรา ๓๖ จะแต่งตั้งตุลาการสำรอง
ไว้ก็ได้

ตุลาการสำรองต้องเป็นผู้มีลักษณะตามพระราชบัญญัติว่าด้วยกฎแต่งตั้งตุลาการ

เมื่อตุลาการไม่สามารถจะพิจารณาคดีของคดีนั้น ให้ตุลาการสำรองนั่งเป็นตุลาการ
เพื่อให้ครบองค์คณะและให้มีอำนาจเท่าที่ถึงตุลาการ

มาตรา ๔๐ ในตุลาการที่มีอาวุโสสูงสุดต้องเป็นประธานในการพิจารณาคดีแพ่ง

ภาค ๓

ศาลทหารในเวลาไม่ปกติ

มาตรา ๔๑ ในเวลาไม่ปกติ คือในเวลาที่มีการรบหรือการสงครามหรือประกาศใช้
กฎอัยการศึก ศาลทหารที่มีอำนาจพิจารณาคดีแพ่งภาคที่สามถูกไล่ออกบ้างปกติ แต่ถ้าผู้มีอำนาจประกาศใช้
กฎอัยการศึกได้ประกาศตามอำนาจในกฎหมายว่าด้วยกฎอัยการศึก ให้ศาลทหารที่มีอำนาจ
พิจารณาคดีแพ่งภาคที่สามถูกไล่ออก หรือองค์คณะกรรมการได้สั่งตามอำนาจในกฎหมายว่าด้วยกฎ
อัยการศึก ในคดีอาญาใดได้รับการพิจารณาคดีแพ่งภาคที่สามในศาลทหาร ก็ให้ศาลทหารที่มีอำนาจพิจารณาคดี
แพ่งภาคที่สามตามประกาศหรือคำสั่งนี้ไปโดย

เมื่อเลิกการ หรือเลิกสงครามหรือเลิกในกบฏกบฏกบฏ กบฏกบฏกบฏกบฏ
อำนาจพิจารณาพิพากษาคดีที่ค้างอยู่ในศาลหรือยังมีใ้ฟ้อง

มาตรา ๕๕ เมื่อเลิกการ หรือเลิกสงครามหรือเลิกในกบฏกบฏกบฏกบฏ
กบฏ

มาตรา ๕๖ ผู้มีอำนาจแต่งตั้งตุลาการตามความในมาตรา ๕๒ มีอำนาจแต่งตั้ง
ผู้พิพากษาศาลพลเรือนเป็นตุลาการได้ และแต่งตั้งพนักงานอัยการ จากศาลพลเรือน หรือผู้
ทรงคุณวุฒิที่เหมาะสมเป็นอัยการทหารและจำคุกทหารก็ได้

มาตรา ๕๘ ในน้ำเตษซึ่งตั้งด้วยศาลทหารในเวลาปกติภายในบังคับในศาล
ทหารในเวลาไม่ปกติโดยฉิวไฉน

ภาค ๔
ศาลอาญาพิทักษ์

มาตรา ๕๙ เมื่อหน่วยงานหรือเรือนอยู่ในเขตอาญาพิทักษ์ ซึ่งจะตั้งศาลอาญา
พิทักษ์โลกและใ้ผู้บังคับบัญชาทหารสูงสุด ๓ ที่นั่น ซึ่งมีกำลังทหารอยู่ในบังคับบัญชา
ในบังคับบัญชาในเขตอาญาพิทักษ์ หรือเป็นผู้บังคับบัญชาในเรือรบ ป้อม หรือที่มั่นอย่างใด ๆ
ที่มั่นคงทน เป็นผู้บังคับบัญชาตั้งตุลาการศาลอาญาพิทักษ์ เพื่อพิจารณาคดีที่ปรากฏที่
เกิดขึ้นเฉพาะในเขตอำนาจศาลอาญาพิทักษ์นั้นได้

ภายในบังคับมาตรา ๖๐ ใ้ผู้บังคับบัญชาทหารสูงสุด ๓ ที่นั่น ซึ่งมีกำลังทหารอยู่
ในบังคับบัญชาในเขตอาญาพิทักษ์หนึ่งกรณี หรือเป็นผู้บังคับบัญชาในเรือรบ ป้อม หรือที่มั่นอย่างใด ๆ
ของทหารหรือผู้ว่าราชการแทน เป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งตุลาการศาลอาญาพิทักษ์ เพื่อพิจารณาคดีที่
เกิดขึ้นเฉพาะในเขตอำนาจศาลอาญาพิทักษ์นั้นได้

เป็นทหารบก ทหารเรือ หรือทหารอากาศ กระทำการร่วมกัน ใ้ผู้บังคับบัญชา
ทหารสูงสุด ๓ ที่นั่น เป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งตุลาการศาลอาญาพิทักษ์

มาตรา ๕๖ เมื่อกระทรวงมหาดไทย พิจารณาเห็นว่าสมควรสมควรจะยกเว้น ให้ผู้บังคับบัญชา
ชั้นสูงสุด/๗/ที่ขึ้นเป็นผู้นับว่าบุคคลซึ่งอยู่ภายใต้การปกครองของศาลยุติธรรม เพื่อพิจารณาคดีอาญาที่เกิดขึ้นในเขตอำนาจ

มาตรา ๕๗ ผู้มีอำนาจแต่งตั้งตุลาการศาลอาญาศึกมีอำนาจส่งผู้ต้องหาไปยังศาลทหาร
เพื่อไม่ให้เป็นกรณีพิจารณาพิพากษาได้ และให้ศาลที่พิจารณาคดีอาญาคดีเช่นนี้มีอำนาจและหน้าที่
ที่ศาลอาญาศึก

มาตรา ๕๘ ศาลอาญาศึกต้องมีตุลาการสามนาย เป็นองค์คณะพิจารณาพิพากษา
การต้องเป็นนายทหารชั้นสัญญาบัตร

มาตรา ๕๙ ศาลอาญาศึกมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีอาญาทั้งปวง ซึ่งการกระทำ
ผิดเกิดขึ้นในเขตอำนาจ โดยทุกบทกฎหมายและไม่จำกัดตัวบุคคล

มาตรา ๖๐ เมื่อเลิกการรบหรือเลิกสงครามหรือเลิกใช้กฎอัยการศึก ศาลอาญา
ยังคงมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีที่ค้างอยู่ในศาล แต่ผู้ที่มีอำนาจแต่งตั้งตุลาการศาลอาญาศึก
มีอำนาจโอนคดีให้ศาลทหารแห่งอื่นพิจารณาพิพากษาได้ ส่วนคดีที่อยู่ในอำนาจศาลอาญาศึก
ยังมีใ้ฟ้องใหม่ไปฟ้องยังศาลทหารแห่งอื่น และให้ศาลที่พิจารณาคดีเช่นนี้มีอำนาจ
หน้าที่ทั้งศาลอาญาศึก

มาตรา ๕๑ ในบ้านที่มีผู้คว่ำความหาหนารในเวลาไม่ปกติใช้บังคับในศาลอาญาที่
มีโฉนด

ภาค ๕

วิธีพิจารณาคดีความอาญา

ลักษณะ ๑

บททั่วไป

มาตรา ๕๒ วิธีพิจารณาคดีความอาญาหาหนาร ในหน้ากฎหมายแต่แห่งที่
แห่งซึ่งออกกฎหมายหมายฝ่ายหาหนารมาใช้บังคับ ถ้าไม่มีกฎหมายแต่แห่งที่
อันฝ่ายหาหนารก็ให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาคดีความอาญาที่
ใช้บังคับโดยอนุโลม ถ้าวิธี
พิจารณาข้อใดซึ่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาคดีความอาญาไม่ได้บัญญัติไว้
โดยเฉพาะให้นำบทบัญญัติ
ซึ่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาคดีความอาญาใช้บังคับเท่าที่จะใช้ได้

ลักษณะ ๒

การควบคุม

มาตรา ๕๓ การควบคุมผู้ต้องหาซึ่งเป็นบุคคลที่อยู่ในอำนาจศาลหาหนาร
ไม่ว่าจะเป็นผู้ต้องหาในคดีอาญาที่อยู่ในอำนาจศาลหาหนารหรือไม่ก็ตาม ใน
บ้านซึ่งควบคุมโดยอนุโลมความอำนาจของทัณฑซึ่งในกฎหมายว่าด้วยวินัยทหาร
ในกรณีที่ถูกควบคุมโดยวินัยทหารมีโทษระบุมืออำนาจของทัณฑซึ่งหรือผู้รับทัณฑซึ่งไว้ หรือ
อำนาจของทัณฑซึ่งไว้โดยสูงไม่ถึงเก้าสิบวัน ในนายทหารซึ่งมีตำแหน่งตั้ง
ตั้งและขึ้นไปเป็นผู้มีอำนาจสั่งควบคุมหลายครั้งคิด ๆ กันได้ แต่ครั้งหนึ่งต้องไม่เกินสิบสองวันและ
รวมกันทั้งหมดต้องไม่เกินเก้าสิบวัน ถ้าไม่มีนายทหารซึ่งมีตำแหน่งตั้ง
ตั้งและขึ้นไปเป็นผู้มีอำนาจสั่งควบคุมหรือผู้ดำรงตำแหน่งตั้งและขึ้นไปเป็นผู้มีอำนาจสั่ง
ควบคุม

การควบคุมผู้ต้องหาให้ถือว่า เป็นการควบคุมตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ
อาญา

ลักษณะ ๓

การสอบสวน

มาตรา ๕๔ นายทหารหรือบรรณนายหรือผู้บังคับการทหาร มีอำนาจทำการสอบสวนคดีอาญา
ซึ่งอยู่ในอำนาจศาลหาหนาร แต่กรณีเหตุอันสมควรผู้บังคับการจะสั่งให้นายทหารชั้นสัญญาบัตร
ทำการสอบสวนก็ได้ ทั้งนี้ไม่ขัดอำนาจของพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ
อาญา

การสอบสวนดังกล่าวในวรรคก่อนให้ถือว่า เป็นการสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธี
พิจารณาความอาญาด้วย

เพื่อประโยชน์แก่การสอบสวนในผู้มีหน้าที่ทำการสอบสวนมีอำนาจออกหมายเรียกให้บุคคลมาให้ถ้อยคำ หรือส่งสิ่งใดที่จะใช้เป็นพยานหลักฐานได้

มาตรา ๕๕ อัยการทหารมีอำนาจทำการสอบสวนเพิ่มเติม หรือจะสั่งให้ผู้มีหน้าที่สอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมก็ได้

ลักษณะ ๕

การฟ้องคดีอาญาและคดีแพ่งที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญา

มาตรา ๕๖ ศาลทหารในเวลาปกติให้อัยการทหารหรือผู้เสียหายซึ่ง เป็นบุคคลที่อยู่ในศาลทหารมีอำนาจ เป็นโจทก์ฟ้องคดีอาญา แต่สำหรับผู้เสียหายมิได้เป็นบุคคลที่อยู่ในอำนาจศาลทหาร กองมณฑลให้อัยการทหารเป็นโจทก์

ศาลทหารในเวลาไม่ปกติหรือศาลอาญาศึก หรือศาลที่พิจารณาพิพากษาคดีแทนศาลอาญาศึก ^{ในความไม่} ยกเว้น มาตรา ๕๖ ให้อัยการทหารเท่านั้นมีอำนาจเป็นโจทก์ ผู้เสียหายจะเป็นบุคคลที่อยู่ในอำนาจศาลทหารหรือไม่ก็ตาม กองมณฑลให้อัยการทหาร เป็นโจทก์

มาตรา ๕๗ เมื่ออัยการทหารเห็นว่า เป็นคดีที่ไม่อยู่ในอำนาจศาลทหาร ให้ส่งสำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการ เพื่อพิจารณาว่า เป็นคดีในความประสงค์ของกฎหมายว่าด้วยการความยุติธรรมหรือไม่ พนักงานอัยการจะส่งสำนวนการสอบสวนกลับคืนไปยังอัยการทหาร เพื่อให้ดำเนินคดีนั้นได้

มาตรา ๕๘ เมื่ออัยการทหารร้องขอ ศาลทหารมีอำนาจพิพากษาให้จำเลยคืนทรัพย์สิน ไร่ ไร่ หรือใช้กำลังใหม่ทดแทนความเสียหายให้แก่รัฐบาลได้ในกรณีจำเลยกระทำความผิด

มาตรา ๕๙ ถ้าโจทก์ร้องขอให้คืนทรัพย์สินจำเลย ในผู้มีอำนาจออกคำสั่งศาลการส่งคดีนั้นไปศาลพลเรือนในท้องถิ่นที่ทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ และให้ศาลพลเรือนตั้งจัดการยึดทรัพย์สินในคดีนั้นต่อไปตามหมายโดยใบคดีฟ้องอีกส่วนหนึ่ง ส่วนหน้าที่อัยการทหารใหม่ขอให้พนักงานอัยการพิจารณาคดีในศาลพลเรือนชั้นยึดทรัพย์สินต่อไปจนกว่าจะเสร็จถึงที่สุด

มาตรา ๖๐ ผู้เสียหายจะร้องขอให้จำเลยคืนทรัพย์สิน ไร่ ไร่ หรือใช้กำลังใหม่ทดแทนความเสียหายในศาลทหารไม่ได้

มาตรา ๖๑ ในการพิพากษาคดีแพ่ง ศาลพลเรือนจำต้องถือข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏในพิพากษาคดีอาญาของศาลทหาร

ลักษณะ ๕

การพิจารณา

มาตรา ๖๒ ศาลทหารในเวลาปกติ โจทก์ซึ่งเป็นผู้เสียหายหรือจำเลยจะแถลงหมายก็ได้

หมายคือเป็นนายความตามกฎหมายว่าด้วยนายความหรือนายความที่กระทรวง
ศึกษาธิการกำหนด และเมื่อหมายได้รับอนุญาตจากศาลแล้ว ก็ให้วางค่าหรือค่าประกัน
ศาลทหารในเวลาไม่ปกติหรือศาลอาญาชั้นหรือศาลที่พิจารณาพิพากษาคดีแพ่งศาลอาญาชั้น
ที่มีความในมาตรา ๕๗ และมาตรา ๕๐ ห้ามมิให้แต่งหมาย

มาตรา ๒๓ ในคดีอุทธรณ์หรือฎีกาโทษจำคุกอย่างสูงเกินสิบปี กอมนเริ่มพิจารณาให้
ลดโทษจำเลยว่ามีโทษหรือไม่ ถ้าไม่มีและจำเลยต้องการกักโทษคดีนี้ให้

มาตรา ๒๔ เมื่อมีเหตุผิดที่อาจรับเป็นการขัดขวางหรือไม่สะดวก หรือไม่อาจดำเนิน
คดีในศาลทหารท้องถิ่นได้ ถ้าโจทก์หรือจำเลยยื่นเรื่องราวคดีศาลทหารสูงสุดขอให้โอนคดีไปยัง
ศาลทหารแห่งอื่น และศาลทหารสูงสุดอนุญาตความคั่งค้างนั้น ก็ให้ส่งโอนคดีไปยังศาลตั้งที่ศาลทหาร
สูงสุดระบุไว้

คำสั่งของศาลทหารสูงสุดนี้ให้เป็นอันถึงที่สุด

มาตรา ๒๕ ศาลทหารมีอำนาจส่งประเคนให้ศาลทหารแห่งอื่นหรือศาลพลเรือนสืบพยาน
ให้ศาลที่รับประเคนมีอำนาจและหน้าที่ดังศาลเดิม และให้มีอำนาจส่งประเคนไปยังศาลอื่นอีกต่อ
หนึ่งได้

มาตรา ๒๖ การพิจารณาและสืบพยานในศาลทหาร ถ้าจำเลยให้การรับสารภาพหรือ
ไม่คัดใจฟัง จะไม่ทำคชหน้าจำเลยนั้นก็ได้

มาตรา ๒๗ ในการพิจารณาของศาลทหาร ถ้าปรากฏว่าข้อเท็จจริงในทางพิจารณาข้าง
กับข้อเท็จจริงดังที่กล่าวในฟ้องเพียงรายละเอียด เช่น เกี่ยวกับเวลาหรือสถานที่กระทำความผิด
หรือข้างกันระหว่างการกระทำผิดฐานลักทรัพย์ ทรยศ จอใจง บกยอก รับของโจร หรือข้างกัน
ระหว่างการกระทำผิดฐานโดยเจตนาถึงประมาท มิได้ถือเอาข้างกันในข้อสาระสำคัญนั้นจะเป็นเหตุ
ให้ศาลยกฟ้อง เว้นแต่จะปรากฏแก่ศาลว่าการฟ้องผิดไปเป็นเหตุให้จำเลยหลงชดถก

ลักษณะ ๖
การอุทธรณ์และฎีกา

มาตรา ๒๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๓ คำพิพากษาของศาลทหารใน
เวลาปกติ โจทก์หรือจำเลยอุทธรณ์หรือฎีกาได้ภายในสิบห้าวัน ผู้มีอำนาจแต่งตั้งผู้กล่าวความ
ในมาตรา ๒๖ หรือผู้มีอำนาจสั่งลงโทษอุทธรณ์หรือฎีกาได้ภายในสามสิบวัน ทั้งนี้ในกรณีที่
อำนาจขอให้จำเลย

(๑) พระราชโอรสชั้นสูงแห่งราชวงศ์จักรี หรือโอรสผู้ใดซึ่งตั้งพระราชนัดดา ที่ไว้
ผู้มีอำนาจแต่งตั้งผู้สถาปนาทหารชั้นยศ เป็นผู้สำเร็จสงคราม โหรโบราณที่จำเลยของพระองค์
อันผู้ตั้งรับตราหรือไม่ว่าโดยรับตราของทหาร

(๓) พระสงฆ์ชั้นสูงแห่งพระพุทธศาสนา ให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้งผู้สถาปนา
หน่วยทหาร หรือพลอาสาสมัคร เป็นผู้สำเร็จสงคราม โหรความจำเป็นพิเศษของพระองค์ ฯ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๑๓ บรรดาที่ตั้งพระราชนัดดาหรือพลอาสาสมัครไว้พิจารณาพิเศษจากฉบับนี้
พระราชบัญญัตินี้ ให้บังคับตามกฎหมายซึ่งใช้โดยฉบับนี้ในพระราชบัญญัติฉบับก่อน ๆ จะถึงที่สุด.

.....
.....

บังอร พิเศษ
ทาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

คณะกรรมการ ไต่เข้าประจำที่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมการจะมีอะไรชี้แจงออกจากที่รายงานไว้

หรือไม่ เชิญ

พลจัตวา อัมพร จินตะกานนท์ กรรมการ : กรรมการขอเติมคำในมาตรา ๕๑

ซึ่งพิมพ์ตกไปคำหนึ่งคือคำว่า "มา" ในระหว่างคำว่า "ในเวลาไม่ปกติ" กับคำว่า "ไว้บังคับ"

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๕๑ หน้าเท่าไร

พลจัตวา อัมพร จินตะกานนท์ กรรมการ : มาตรา ๕๑ หน้า ๔ เขาพิมพ์

ตกไปคำเดียว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : บอกอีกครั้งหนึ่งครับ เติมว่าอย่างไร

พลจัตวา อัมพร จินตะกานนท์ กรรมการ : เมื่อเติมแล้วให้อ่านข้อความว่า

มาตรา ๕๑ ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยศาลทหาร ในเวลา ไม่ปกติมาไว้บังคับในศาลอาญาศึก โดย

อนุโลม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางกรรมการขอตกคำหนึ่งในมาตรา ๕๑ หน้า ๔

บรรทัดที่ระหว่างคำว่า "ปกติ" กับคำว่า "ไว้" เติมว่า "มา" ลงไป ก็เห็นจะไม่มีใครชี้ของ

ประการใด

ไม่มีสมาชิกชี้ของ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เลขาธิการฯ อ่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ร่างพระราชบัญญัติสรรบอนุศาลทหาร พ.ศ. ๒๕๕๔

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ คำปรารภ มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔

ภาค ๑ ศาลทหาร ลักษณะ ๑ หน้าที่ทั่วไป มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖ มีการ

แก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๔ ผู้ตรวจไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔ มีการแก้ไข มาตรา ๑๐
 ธรรมเนียมการคัดออกทั้งมาตรา มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มีการแก้ไข ลักษณะ ๒
 อำนาจศาลทหาร มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๗
 ธรรมเนียมการคัดออกทั้งมาตรา ภาค ๒ ศาลทหารในเวลาปกติ ลักษณะ ๑ เขตอำนาจศาล
 มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๐ มีการแก้ไข มาตรา ๒๑ มาตรา
 ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มีการแก้ไข
 ลักษณะ ๒ องค์คณะตุลาการ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ ไม่มีการแก้ไข
 มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มีการแก้ไข ลักษณะ ๑ การแต่งตั้งตุลาการ ไม่มีการแก้ไข
 มาตรา ๓๒ มีการแก้ไข มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ ธรรมเนียมการคัดออกทั้งสองมาตรา
 มาตรา ๓๕ มีการแก้ไข มาตรา ๓๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๗ ธรรมเนียมการคัดออก
 ทั้งมาตรา มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ มีการแก้ไข ภาค ๓ ศาลทหารในเวลา
 ไม่ปกติ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๑ มีการแก้ไข มาตรา ๔๒ ธรรมเนียมการคัดออกทั้ง
 มาตรา มาตรา ๔๓ มีการแก้ไข มาตรา ๔๔ ภาค ๔ ศาลอาญาศึก ไม่มีการแก้ไข
 มาตรา ๔๕ มีการแก้ไข มาตรา ๔๖ ธรรมเนียมการคัดออกทั้งมาตรา มาตรา ๔๗
 มาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๐ มีการแก้ไข มาตรา ๕๑ ภาค ๕
 วิธีพิจารณาความอาญา ลักษณะ ๑ บททั่วไป ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๒ มีการแก้ไข
 ผู้ตรวจ/๕๕ ลักษณะ ๒ การควบคุม ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๓ มีการแก้ไข ลักษณะ ๓
 การสอบสวน ธรรมเนียมการโต้แย้งขึ้นใหม่ มาตรา ๕๔ มีการแก้ไข มาตรา ๕๕ ๕
 ลักษณะ ๔ การฟ้องคดีอาญาและคดีแพ่งที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญา มาตรา ๕๖ ไม่มีการแก้ไข
 มาตรา ๕๗ มีการแก้ไข มาตรา ๕๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๙ มีการแก้ไข
 มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๑ ลักษณะ ๕ การพิจารณา ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๒

มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๔ มีการแก้ไข มาตรา ๖๕ มาตรา ๖๖ มาตรา ๖๗ ไม่มีการ
 แก้ไข ลักษณะ ๖ การอุทธรณ์ฎีกา มาตรา ๖๘ มาตรา ๖๙ มาตรา ๗๐ มีการแก้ไข
 ลักษณะ ๗ การบังคับตามคดีพิพาทฯ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗๑ มาตรา ๗๒ บทเฉพาะกาล
 มาตรา ๗๓ มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทน

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นการเสร็จการพิจารณาครั้งที่ ๒ แล้ว ต่อไปเป็นกา
 พิจารณาในวาระที่ ๓ ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้ประกาศร่างพระราชบัญญัตินี้ให้บังคับ เป็นกฎหมายให้
 โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือโดยพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นสมควรให้ประกาศร่างพระราช
 บัญญัติฉบับนี้ให้บังคับ เป็นกฎหมายให้ โดยพร้อมเพรียงกัน

ต่อไปพิจารณาในหมายเลข ๕ ร่างพระราชบัญญัติวิธีการพิจารณาของตุลาการ
 รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๔... ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณา
 วาระ
 ที่ ๒

(สำเนา)

ที่ ๒๒๑/๒๕๕๕

สำนักงานคณะกรรมการสภาผู้แทนราษฎร

๕ กันยายน ๒๕๕๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติวิธีการพิจารณาของคณะกรรมการรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๕

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติวิธีการพิจารณาของคณะกรรมการรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๕ พร้อมด้วยบันทึกการประชุมของคณะกรรมการฯ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติวิธีการพิจารณาของคณะกรรมการรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๕ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้อนุมัติ) ไว้พิจารณา และตั้งกรรมาธิการวิสามัญที่คณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ประกอบด้วย

- ๑. พระภุมเวทย์วิมลมาท
- ๒. นายเชษฐา ณ เชียงใหม่
- ๓. พลตรี ไสว คงอโณ
- ๔. นายประยูร สุวรรณศรี
- ๕. พระยาวิเศษไชยชาญ
- ๖. นายถวิล มุณีรัตน์
- ๗. นายสุวิชัย พิเศษเศรษฐ
- ๘. หลวงชำนาญอุทัย
- ๙. หลวงอรุณพิศาล
- ๑๐. นายถวิล ธีระวิวัฒน์
- ๑๑. หลวงวิจิตรวิจิตร

ที่ประชุมกรรมาธิการได้เลือกนายเจ้า เป็นประธานกรรมาธิการ และนายถวิล มุณีรัตน์ เป็นเลขานุการ

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมา เพื่อท่านรักใคร่ได้เสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร เพื่อพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ประยูร สุวรรณศรี
(นายประยูร สุวรรณศรี)
ประธานกรรมาธิการวิสามัญ

สำเนาถูกต้อง

บังอร พิทักษ์
ทนาย

(สำหรับ)

บันทึกการประชุมกรรมการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติวิธีการพิจารณาของคณะกรรมการรัฐธรรมนูญ

พ.ศ. ๒๔๖๖

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติวิธีการพิจารณาของคณะกรรมการรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๔๖๖ (คณะกรรมการเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และส่งให้คณะกรรมการวิสามัญพิจารณานั้น บันทึกข้อความการแล้ว จึงขอเสนอของคณะกรรมการดังกล่าวดังต่อไปนี้

๑. คณะกรรมการได้เลือก นายประมุข สุวรรณศรี เป็นประธานกรรมการ และนายเต็ม บุณยรัต เป็นเลขานุการกรรมการ

- ๑. ผู้ที่คณะกรรมการได้มอบหมายให้แจ้งแทน คือ นายหุศม์ แสงสุทัย
- ๒. ร่างพระราชบัญญัติที่ไม่มีผู้คัดค้าน
- ๓. ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ

"

มาตรา ๑

"

มาตรา ๒

"

มาตรา ๓

"

มาตรา ๔

มีการแก้ไข

มาตรา ๕

"

มาตรา ๖

"

มาตรา ๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๘

"

มาตรา ๙

กรรมการคัดค้านทั้งมาตรา

มาตรา ๑๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๑

"

มาตรา ๑๒

"

มาตรา ๑๓

มีการแก้ไข

๔. ใต้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๓ กับบันทึกข้อความแล้ว

(ลงชื่อ) นายเต็ม บุณยรัต

(นายเต็ม บุณยรัต)

เลขานุการ

นายถนอม กุศลทอง

๒๕๖๖

นิพนธ์ พิมพ์

๒๕๖๖

มาตรา ๖ การประชุมของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญต้องมีตุลาการรัฐธรรมนูญ
ประชุมไว้ที่ใดเกินกว่าถึงจำนวนตุลาการรัฐธรรมนูญทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม
การลงมติวินิจฉัยขอปรึกษา ให้ถือเอาเสียงข้างมากเป็นประมาณ
ตุลาการรัฐธรรมนูญคนหนึ่งย่อมมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้ามีคะแนนเสียง
เท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่ง เป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๗ ถ้าคณะตุลาการรัฐธรรมนูญประสงค์จะไต่รับคำอธิบายหรือคำชี้แจง
เพิ่มเติมความแต่ละเห็นสมควรจากศาลที่ขอให้พิจารณาวินิจฉัย หรือประสงค์จะไต่รับสำนวน
ทั้งหมดหรือบางส่วนมาประกอบการวินิจฉัย ก็ให้คำขอไปยังปลัดกระทรวงยุติธรรมหรือปลัด
กระทรวงกลาโหม แล้วแต่กรณีเพื่อดำเนินการ

มาตรา ๘ ในการพิจารณาของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ ถ้าศาลที่ขอให้พิจารณาวินิจฉัย
ประสงค์จะส่งผู้แทนไปชี้แจงข้อคดีคณะตุลาการรัฐธรรมนูญก็ย่อมทำได้

คณะตุลาการรัฐธรรมนูญจะเปิดโอกาสให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาชี้แจง เพื่อ
ประกอบการพิจารณาก็ได้

มาตรา ๙ ผู้ที่ประกอบอยู่ในศาลรัฐธรรมนูญคดีที่ตนอยู่ในศาลนั้นจะพ้นจากตำแหน่ง
ผู้ดำรงรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงรัฐธรรมนูญผู้ใดที่ศาลรัฐธรรมนูญจะถอนการประนีประนอมคดี
ได้ ที่ ศาลรัฐธรรมนูญแทนที่ต่อไป

มาตรา ๑๐ คำวินิจฉัยของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญให้ทำเป็นหนังสือ และให้
แสดงเหตุผลประกอบคำวินิจฉัยนั้นด้วย

มาตรา ๑๑ ในหนังสือแนบคำวินิจฉัยของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญไปยังปลัด
กระทรวงยุติธรรม หรือปลัดกระทรวงกลาโหม แล้วแต่กรณี เพื่อส่งต่อไปยังศาลที่ขอให้
พิจารณาวินิจฉัยนั้น

มาตรา ๑๒ ให้เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เป็นเลขาธิการของคณะตุลาการ
รัฐธรรมนูญ มีหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวกับกิจการอื่นเป็นธุรการของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๑๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
กลาโหมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีที่รัฐมนตรีทั้งสองคนไม่

.....
.....

(Handwritten signature)

นิพนธ์ กิมพี.
ธ.ท.

1187

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่
คณะกรรมการได้เข้าประจำที่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมการมีอะไรจะชี้แจงบ้าง

นายสุวิชัย พันธุ์เกษมสรณ์ กรรมการ : ~~ขอ~~กรรมการขอให้เติมคำที่ตกใน
มาตรา ๕ "เมื่อคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ" ไม่ใช่ "รัฐธรรมนูญ" ขอเติมคำว่า "บุญ" ต่อคำว่า
"ธรรม" มาตรา ๕ บรรทัดแรก "เมื่อคณะตุลาการรัฐธรรมนูญได้รับความเห็น....."

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เติมว่าอย่างไรนะ บอกอีกที

นายสุวิชัย พันธุ์เกษมสรณ์ กรรมการ : "เมื่อคณะตุลาการรัฐธรรมนูญได้รับความ
ความเห็น....."

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สำหรับในมาตรา ๕ คือคณะกรรมการขอเติมคำ
ให้เติม ที่ขาดไปเป็น "รัฐธรรมนูญ" เฉย ๆ ไม่มีบุญ เติม "บุญ" ลงไป เติมจะไม่มีใครขัดข้อง
ประการใด

ไม่มีสมาชิกขัดข้อง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เลขาธิการ ๆ ๓ ชูอ่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ร่างพระราชบัญญัติวิธีการพิจารณาของคณะตุลาการ

รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๔๘๔

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ คำปรารภ มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ มีการแก้ไข มาตรา ๗ มาตรา ๘ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๙ กรรมการคัดออกทั้งมาตรา มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ ไม่มีการ

แก้ไข มาตรา ๓๓ มีการแก้ไข

ผู้ที่ไม่ได้ผู้ใดก็ตาม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นการเสร็จการพิจารณาครั้งที่ ๒ แล้ว ต่อไป
เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้ประกาศร่างพระราชบัญญัตินี้ให้บังคับ
เป็นกฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือโดยพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้เห็นสมควรให้ประกาศร่างพระราช

บัญญัติฉบับนี้ให้บังคับเป็นกฎหมายได้โดยพร้อมเพรียงกัน

ต่อไปพิจารณาในหมายเลข ๖ ร่างพระราชบัญญัติบังคับการให้เป็นไปตามอนุสัญญา
เจนีวาเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อเชลยศึก ลงวันที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๔๘๖ พ.ศ. ๒๔๘๙ ซึ่งคณะ
กรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาครั้งที่ ๒

ใบแก้

ตัดทิ้งร่างพระราชบัญญัติบังคับการ ให้เป็นไปตามอนุสัญญาเจนีวาเกี่ยวกับการปฏิบัติ
ต่อเชลยศึก ลงวันที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๔๘๒ พ.ศ. ๒๔... ซึ่งบรรจระบุเป็นวาระประชุม
ครั้งที่ ๑๗/๒๔๘๔ (สามัญ) ชุดที่ ๑ วันพุธที่ ๒๐ กันยายน ๒๔๘๔ (วันเ็)

ก. ในบันทึกการประชุมกรรมาธิการวิสามัญ
มาตรา ๓ ความเดิม "ไม่มีการแก้ไข" แก้เป็น "มีการแก้ไข"
มาตรา ๔ ทวิ กรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่

ข. ในร่างพระราชบัญญัติ มาตรา ๓ ความเดิมดังนี้
บทบรรณ ๕ ในที่นี้คือบรรณบทบรรณบทบรรณ บท และข้อบังคับอื่น ๆ ในที่นี้คือ
ที่ซึ่งแต่ที่ใดที่ใด ในที่นี้คือที่ซึ่งแต่ที่ใดที่ใด ในที่นี้คือที่ซึ่งแต่ที่ใดที่ใด ที่ซึ่งแต่ที่ใดที่ใด
ที่ซึ่งแต่ที่ใดที่ใด

ขอแก้มาตรา ๓ เป็นดังนี้

มาตรา ๓ บรรณบทบรรณบท บรรณ และข้อบังคับอื่น ๆ ในส่วนที่มิใช่บังคับไว้แล้ว
ในพระราชบัญญัติหรืออนุสัญญา หรือแย้งหรือขัดต่อบทบัญญัติแห่งพระ รชาบัญญัติหรืออนุสัญญา
มิให้นำมาใช้บังคับแก่เชลยศึก

มาตรา ๔ ทวิ ที่กรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ดังนี้

มาตรา ๔ ทวิ ในนายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

กองกรรมาธิการ

๒๐ ก.ย. ๘๔

(สาขา)

ที่ ๒๒๖/๒๕๕๕

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๑๔ กันยายน ๒๕๕๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติบังคับการให้เข้าไปศาลอนุสัญญาเจนีวาเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อ
เชลยศึก ลงวันที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๕๒ พ.ศ. ๒๕๕๕

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติบังคับการให้เข้าไปศาลอนุสัญญาเจนีวาเกี่ยวกับการ
การปฏิบัติต่อเชลยศึก ลงวันที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๕๒ พ.ศ. ๒๕๕๕
พร้อมความมีที่กล่าว ประมวลของคณะกรรมการ ๑ ชุด

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
บังคับการให้เข้าไปศาลอนุสัญญาเจนีวาเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อเชลยศึก ลงวันที่ ๑๒
สิงหาคม ๒๕๕๒ พ.ศ. ๒๕๕๕ (คณะรัฐมนตรีใหญ่เสนอ) ไว้พิจารณา และตั้ง
กรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ประกอบด้วย

๑. พระยาอัศพัทธ์จรพรสวรรค์	๒. นายอนุช แสงอุทัย
๓. นายวิชาญ บุณยง	๔. นายวิสูตร อรรถบุคคิ
๕. พตจัตวา อัมพร จินตะกานนท์	๖. นางระพีพรรณ พรหมวีระ
๗. ทักษิณี หลวงจวบกระบวนบุษย	๘. นายบงกช พึ่งภพ
๘. นายพันตำรวจเอก พินิจ ไชยวัฒนา	
๑๐. พันโท ทอง ศิริเวชภัณฑ์	๑๑. ร้อยโท จงกต ไกรฤกษ์

ที่ประชุมกรรมาธิการได้เลือกผู้แทนเป็นประธานกรรมาธิการ และนายบงกช พึ่งภพ
เป็นเลขาธิการ

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาเสร็จแล้ว
จึงกราบเรียนมาเพื่อท่านรักได้พิจารณาที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเพื่อพิจารณาให้ความ
ที่ ๒ และที่ ๓ ต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

อัศพัทธ์จร พรสวรรค์

(พระยาอัศพัทธ์จรพรสวรรค์)

ประธานกรรมาธิการวิสามัญ.

สาขาถูกต้อง

[Handwritten signature]

บึงอร

พิง

[Handwritten signature]

ทวน

(สำเนา)

บันทึกการประชุมกรรมาธิการวิสามัญ

พิจารณาพระราชบัญญัติบังคับการให้เงินไปตามอนุสัญญาเจนีวา

เกี่ยวกับการปฏิบัติต่อเชลยศึก เมื่อวันที่ ๑๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๘๖

พ.ศ. ๒๔...

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติ
บังคับการให้เงินไปตามอนุสัญญาเจนีวา เกี่ยวกับการปฏิบัติต่อเชลยศึก เมื่อวันที่ ๑๒ สิงหาคม
พ.ศ. ๒๔๘๖ พ.ศ. ๒๔... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และตั้งกรรมาธิการ
วิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณานั้น บัดนี้ใกล้ดำเนินการแล้ว จึงขอเสนอผลของการพิจารณา
ดังต่อไปนี้

๑. คณะกรรมาธิการได้เลือก พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
เป็นประธานกรรมาธิการ และ นายยงยุทธ ติ่งพาน เป็นเลขานุการกรรมาธิการ

๒. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแทนคือ นายสุภา แสงอุทัย

๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้แปรญัตติ

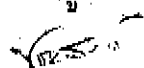
๔. ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

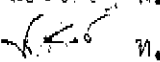
<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	<u>ไม่มีการแก้ไข</u>
<u>คำปรารภ</u>	"
<u>มาตรา ๑</u>	"
<u>มาตรา ๒</u>	"
<u>มาตรา ๓</u>	"
<u>มาตรา ๔</u>	"
<u>ส่วนที่ ๑ ความผิดที่เชลยศึกกระทำ</u>	"
<u>มาตรา ๕</u>	"
<u>มาตรา ๖</u>	"
<u>มาตรา ๗</u>	"
<u>มาตรา ๘</u>	"
<u>มาตรา ๙</u>	"
<u>มาตรา ๑๐</u>	"
<u>ส่วนที่ ๒ ความผิดที่กระทำต่อเชลยศึก</u>	"
<u>มาตรา ๑๑</u>	"
<u>มาตรา ๑๒</u>	"
<u>มาตรา ๑๓</u>	"

<u>มาตรา ๑๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๕</u>	"
<u>มาตรา ๑๖</u>	"
<u>ส่วนที่ ๓ ความผิดที่กระทำในกรณีการสู้รบกัน</u>	
<u>ที่ไม่ได้กำหนดระหว่างประเทศ</u>	"
<u>มาตรา ๑๗</u>	"
<u>มาตรา ๑๘</u>	"

๕. โทษในพระราชบัญญัติโดย ไม่มีการแก้ไข มาพร้อมกันมันก็กันด้วยแล้ว.

๑) นาย ยงยุทธ พึ่งภพ
(นาย ยงยุทธ พึ่งภพ)
เลขาธิการ

สำเนาถูกต้อง.

ประเสริฐ พ.
 พ.

ห้ามมิให้ศาลพิพากษาลงโทษและมิให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายทหาร สั่งลงทัณฑ์อย่างหนึ่งอย่างใดแก่เชลยศึก เว้นแต่จะเป็นโทษหรือทัณฑ์ที่ได้บัญญัติไว้สำหรับผู้สังกักกองทหารไทย ซึ่งได้กระทำความผิดอย่างเดียวกัน

มาตรา ๕ ให้ศาลทหารพิจารณาพิพากษาคดีอาญา เกี่ยวกับความผิดที่เชลยศึกกระทำ เว้นแต่ในกรณีที่มีกฎหมายที่ใช้อยู่เวลานั้นบัญญัติให้ศาลพลเรือนพิจารณาพิพากษาผู้สังกักกองทหารไทยได้ จึงให้ศาลพลเรือนมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีความผิดซึ่งเชลยศึกกระทำนั้น

มาตรา ๖ ห้ามมิให้ศาลพิพากษาลงโทษเชลยศึกโดยไม่ได้ให้โอกาสแก่เชลยศึกในการต่อสู้คดี หรือโดยมิให้ได้รับการช่วยเหลือตามเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในข้อ ๑๐๕ แห่งอนุสัญญา

มาตรา ๘ ทัณฑ์ทางวินัยที่จะพึงลงแก่เชลยศึกนั้น ให้มีได้เฉพาะดังต่อไปนี้

(๑) ปรับไม่เกินกว่าร้อยละห้าสิบของเงินจำบล่วงหน้าและ เงินค่าจ้างแรงงาน สำหรับระยะเวลาไม่เกินสามสิบวัน ซึ่งเชลยศึกหากจะ ได้รับ ตามข้อ ๒๐ และข้อ ๒๒ แห่งอนุสัญญา

(๒) งดเอกสิทธิ์ที่ได้รับนอกเหนือจากผลปฏิบัติที่บัญญัติไว้ในอนุสัญญา

(๓) ให้ทำงานหนักเพิ่มขึ้นไม่เกินวันละสองชั่วโมง

(๔) ชัง

มิให้ใช้การลงทัณฑ์ระบุไว้ใน (๓) แก่ นายทหาร สัญญาบัตร

การลงทัณฑ์ครั้งหนึ่ง จะต้องมีกำหนดเวลาไม่เกินสามสิบวันระยะเวลาซึ่งขณะรอการพิจารณาทัณฑ์ทางวินัยหรือคำสั่งลงทัณฑ์ทางวินัยนั้น ให้หักออกจากกำหนดเวลาในคำสั่งลงทัณฑ์เชลยศึก

กำหนดเวลาอย่างสูงสามสิบวันตามที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้จะเพิ่มขึ้นมิได้ แม้ว่าจะเชลยศึกจะต้องได้รับทัณฑ์สำหรับกรรมหลายกรรมด้วยกันในขณะที่ถูกสั่งให้ลงทัณฑ์นั้น ทั้งนี้ไม่ว่ากรรมหลายกรรมนั้นจะเกี่ยวเนื่องกันหรือไม่

ระยะเวลาระหว่างการออกคำสั่งลงทัณฑ์ทางวินัยและการบังคับตามคำสั่งลงทัณฑ์ จะต้องไม่เกินหนึ่งเดือน

ในกรณีที่มีการออกคำสั่งลงทัณฑ์เชลยศึกทางวินัยอีก การบังคับตามคำสั่งลงทัณฑ์สองคราวต่อเนื่องกัน หากว่าคราวใดคราวหนึ่งมีกำหนดเวลาไม่น้อยกว่าสิบวัน ให้เว้นระยะห่างกันอย่างน้อยสามวัน

มาตรา ๙ ถ้ามีคำพิพากษาให้ประหารชีวิตเชลยศึก ห้ามมิให้บังคับตามคำพิพากษาก่อนครบกำหนดเวลาไม่น้อยกว่าหกเดือนนับแต่วันมีคำพิพากษา หรือในกรณีที่มีรัฐซึ่งทำหน้าที่คุ้มครอง นับแต่วันที่รัฐนั้นได้รับทราบการแจ้งความที่ได้บัญญัติไว้ในข้อ ๑๐๓ แห่งอนุสัญญา

มาตรา ๑๐ เซลยศึกที่หลบหนีไม่ได้ตามความหมายของข้อ ๕๑ แห่งอนุสัญญา แล้วถูกจับตัวได้ ไม่ต้องรับโทษหรือทัณฑ์ใด ๆ สำหรับการหลบหนีนั้น

เซลยศึกที่หลบหนีและถูกจับตัวได้ก่อนที่หลบหนีไปได้ตามความหมายของข้อ ๕๑ แห่งอนุสัญญา จะต้องรับผิดชอบสำหรับการหลบหนีนั้น เพียงทัณฑ์ทางวินัยเท่านั้น

ในกรณีที่ เซลยศึกถูกฟ้องต่อศาลสำหรับความผิดที่ได้กระทำในระหว่างหลบหนี หรือพยายามหลบหนี มิให้ถือเอาการหลบหนีหรือพยายามหลบหนีเป็นเหตุลงโทษให้หนักขึ้น ไม่ว่าการหลบหนีหรือพยายามหลบหนีนั้นจะได้กระทำมาแล้วกี่ครั้ง

บรรดาความผิดที่เซลยศึกกระทำด้วยเจตนา เพียงเพื่อให้สะดวกแก่การหลบหนี ของตน และความผิดนั้นมีได้ก่อให้เกิดการประทุษร้ายแก่ชีวิตหรือร่างกาย เช่น ความผิดที่ กระทำต่อทรัพย์สินบุคคลสาธารณะ การลักทรัพย์โดยไม่มีเจตนาที่จะให้คนร่ำรวย การปลอม เอกสารหรือใช้เอกสารปลอม การสวมเครื่องแต่งกายพลเรือนนั้น บ่อนก่อก่อให้เกิดความ รับผิดชอบเพียงทัณฑ์ทางวินัยเท่านั้น

เซลยศึกที่ให้อุปการะแก่การหลบหนีหรือพยายามหลบหนี จะต้องรับผิดชอบสำหรับการกระทำนั้น เพียงทัณฑ์ทางวินัยเท่านั้น

ส่วนที่ ๒

ความผิดที่กระทำต่อเซลยศึก

มาตรา ๑๑ ผู้ใดกระทำการทลงชนิดใด ๆ แก่เซลยศึกในทางแพทย์ ทางชีววิทยา หรือทางวิทยาศาสตร์ อันไม่เป็นการสมควรแก่เหตุในการรักษาพยาบาล เซลยศึกนั้น มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามพันห้าร้อยบาท และจำคุกไม่เกิน ๕ ปี

มาตรา ๑๒ ผู้ใดขู่ขืนยู่ ตูหมิ่น หรือกระทำให้เซลยศึกได้รับความอับยศ หรืออับमानในตัวคนและเกียรติยศ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาทหรือ จำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๑๓ ผู้ใดทรมาณร่างกายหรือจิตใจหรือบังคับเซลยศึกด้วยประการ ใด ๆ เพื่อจะได้มาซึ่งข้อความใด ๆ จากเซลยศึก หรือคุกคาม ตูหมิ่น หรือให้ได้รับผล ปฏิบัติใด อันเป็นที่เคียดแค้นรำคาญ หรือเสื่อมเสียประโยชน์ไม่ว่าประการใด ๆ ในกรณี ที่เซลยศึกไม่ยอมให้คำตอบ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันห้าร้อยบาท หรือ จำคุกไม่เกินสามปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๑๔ ผู้ใดบังคับเซลยศึกให้เข้าประจำการในกองทหารศัตรูของ เซลยศึก มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันห้าร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินห้าปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๑๕ ผู้ใดกระทำการใด ๆ เพื่อให้เขตขุศิกมิได้รับการพิจารณาคดี
โดยเที่ยงธรรมหรือตามระเบียบที่กำหนดไว้ในอนุสัญญา มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่
เกินหนึ่งพันห้าร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินสามปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๑๖ ผู้ใดกระทำการฝ่าฝืนบทบัญญัติในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติ
นี้ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามพันห้าร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือทั้ง
ปรับทั้งจำ

ส่วนที่ ๓

ความผิดที่กระทำในกรณีการสู้รบกัน
ที่ไม่มีลักษณะระหว่างประเทศ

มาตรา ๑๗ ในกรณีการสู้รบกันที่ไม่มีลักษณะระหว่างประเทศ ผู้ใดกระทำ
การใด ๆ ที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ หรือมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติในแก่
บุคคลที่ระบุไว้ในข้อ ๓ แห่งอนุสัญญา มีความผิดต้องระวางโทษตามที่ระบุไว้ในมาตราอื่น ๆ

มาตรา ๑๘ ในกรณีการสู้รบกันที่ไม่มีลักษณะระหว่างประเทศ ผู้ใดจับบุคคล
ไว้เป็นคaptive มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันห้าร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกิน
สามปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

.....
.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญคณะกรรมการเข้านั่งประจำที่

(คณะกรรมการเข้านั่งประจำที่)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คณะกรรมการมีอะไรชี้แจงนอกจากรายงานไว้ม่าง
มีไหม เชิญ

นายพันตำรวจเอก พิณ นิลรัตน์ นามที่ กรรมการ : ท่านเลขาธิการขอให้นม
ลุกขึ้นมาชี้แจงแทน ส่วนในประการแรกในบันทึกการประชุมกรรมการวิสามัญ ความเพิ่ม
มาตรา ๓ ความเดิมไม่มีการแก้ไข ขอแก้เป็นว่ามีแก้ไข แล้วก็มีเดิมมาตรา ๔ ทวิ
กรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ ขอให้ทราบในเรื่องรายงานการประชุมตามนี้ ที่นี้/ส่วนในมาตรา ๓
ขอแก้ความจากที่เดิมมันเป็นดังนี้ ก็แก้มาตรา ๓ เป็นดังนี้ มาตรา ๓ บรรดาบทกฎหมาย
กฎ และข้อบังคับอื่น ๆ ขมขอ่านไปสักครั้งก่อน ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัติ
หรือในอนุสัญญา หรือแย้งหรือขัดกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติหรืออนุสัญญามีให้นำมาใช้บังคับ
แก่เขตศึก และก็มีมาตรา ๔ ทวิที่กรรมการขอแก้ไขมีดังนี้ มาตรา ๔ ทวิ และให้นำยก
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยนี้ นี้ก็ได้พิมพ์แจกไปทั่วแล้ว โปรดทราบด้วย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไป

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ร่างพระราชบัญญัติบังคับการให้เป็นไปตามอนุสัญญา
เจนีวา เกี่ยวกับการปฏิบัติต่อเชลยศึก ลงวันที่ ๑๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ พ.ศ. ๒๕...
ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ มีการแก้ไข มาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕ ทวิ
กรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ ส่วนที่ ๑ มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙
มาตรา ๑๐ ไม่มีการแก้ไข ส่วนที่ ๒ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ ไม่มีการแก้ไข ส่วนที่ ๓ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘
ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร เป็นการเสร็จการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว ขอให้
เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ว่าสมควรจะประกาศใช้หรือไม่ ท่านผู้ใด
เห็นว่าสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือโหวตพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติเห็นสมควรให้ประกาศร่างพระราช

บัญญัติฉบับนี้ให้บังคมเป็นกฎหมายได้ โดยพร้อมเพรียงกัน

เนื่องจากวันนี้เป็นวันสุดท้ายแห่งการประชุมสมัยสามัญสามัญประจำปีแล้ว เพราะฉะนั้น
นี้ไปก็มีมติแล้ว ด้วยเหตุนี้ก็มีคณะกรรมการบริหารของสภาผู้แทนราษฎรดำเนินการอยู่ ๒ คณะ
คือคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกาศใช้กฎหมายอาญาและร่าง
ประมวลกฎหมายอาญา คณะหนึ่ง กับคณะกรรมการสามัญตรวจรายงานการประชุมอีก
คณะหนึ่ง ซึ่งขออนุมัติคือที่ประชุมดำเนินการในหน้าที่ของกรรมการนอกสมัยประชุมนี้
เพราะความซบเซาขึ้น การที่คณะกรรมการจะดำเนินการนอกสมัยประชุมนั้นคงได้ขออนุมัติ
จากที่ประชุมนี้ จะมีท่านผู้ใดที่ประสงค์จะคัดค้านประการใด

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าหากว่าที่ประชุมนี้ไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมมีมติให้คณะกรรมการทั้ง ๒ คณะนั้นดำเนินการนอกสมัยประชุมไว้

ในการบริหารราชการบ้านเมืองของตน เพื่อให้เป็นไปตามหลักอุดมคติที่ว่าบ้านเมืองนั้น เป็นของราษฎรทั่วกันทุกคน และรัฐบาลที่ใดตั้งขึ้นมานั้นก็ควรจะเป็นของราษฎรและโดย ราษฎร แล้วทำกิจการทั้งหลายเพื่อราษฎร เพราะเหตุว่าในที่ประชุมของสภาซึ่งท่าน สมมติสภาผู้แทนราษฎร ได้เข้ามาประชุมอยู่นี้ก็โดยได้รับการเลือกตั้งจากประชาชนชาว ไทยให้เข้ามาปฏิบัติหน้าที่ในสภาผู้แทนราษฎร แทนประชาชนทั้งหลาย ซึ่งประชาชนทั้งหลาย นั้นไม่สามารถที่จะเข้ามาแสดงความคิดเห็นของตนได้ หากว่าจะมีมากน้อยเพียงไร ก็ตามในสภาผู้แทนราษฎรนี้ ด้วยเหตุตั้งนั้นการจัดให้มีพรรคการเมืองจึง เป็นการ เพิ่มหนทาง อีกอันหนึ่งให้แก่ประชาชนชาวไทยทุก ๆ คนที่มีความสนใจต่อความเจริญของประเทศชาติ บ้านเมืองของตน ได้เข้าไปเป็นสมาชิกของพรรคการเมือง ซึ่ง เมื่อใดตั้งขึ้นแล้วก็จะ ได้ แสดงความคิดเห็นของตนในพรรคการเมืองนั้น ๆ และพรรคการเมืองนั้น ๆ ก็จะได้ รับความคิดเห็นของประชาชนทั้งหลายเข้ามาเสนอในสภาผู้แทนราษฎรนี้ ถ้าจะกล่าว โดยย่อพรรคการเมืองก็คือการ ประชุมสภาผู้แทนราษฎรนอกสภาผู้แทนราษฎรนั่นเอง ทั้งนี้ ก็เป็นการเพิ่มสถาบันในการอันสำคัญ ๆ ของประเทศชาติขึ้นอีกอันหนึ่ง ซึ่งในขณะนี้มี พรรคหาคณะกริย์ทรง เป็นประมุข มีสภาผู้แทนราษฎรทำหน้าที่ฝ่ายนิติบัญญัติ มีรัฐบาลทำหน้าที่ เป็นฝ่ายบริหาร และมีคณะตุลาการสำหรับทำหน้าที่พิจารณารอคติให้ได้รับความเป็นธรรม แก่ราษฎรทั่วไป บัดนี้เมื่อตั้งพรรคการเมืองขึ้นแล้วก็มีพรรคการเมืองที่ใดรวมกันเข้าเป็นสมาชิก พรรคการเมืองนั้น ก็จะนับเป็นสถาบันอันสำคัญโดยตรงของราษฎรอีกอันหนึ่งซึ่งจะช่วยให้ สำเร็จในการที่จะจรรโลงประเทศชาติบ้านเมืองใหม่มีความเจริญก้าวหน้าไปสมความ พารถณา

นอกจากนี้ตลอดเวลาที่รัฐบาลนี้โดยบริหารราชการมา เมื่อสรุปแล้วก็เห็นว่าได้รับความอนุเคราะห์จากสภานี้ นับตั้งแต่ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร และบรรดาท่านสมาชิกทั้งหลาย ทำให้กิจการงานของบ้านเมืองของเรา ได้มีความเจริญก้าวหน้าไปไกลหลายวิถีทาง และที่ สำคัญก็ใคร่จะได้กราบเรียนดังต่อไปนี้ จริงอยู่ในความเจริญของบ้านเมืองนั้นถ้าจะดู เฉพาะในวงแคบแล้วเราก็จะพบแต่สิ่งที่ยกพร่องนานาประการ ดังที่ปรากฏว่า ได้มีการพูด โต้เถียงกันในที่ชุมนุมชนหลายแห่ง หรือในหน้าหนังสือพิมพ์เป็นต้นนั้น เป็นของธรรมดาอยู่ เอง เปรียบประดุจตัวเรา แม้ในร่างกายของเราทุกคนนั้นก็คงจะ ไม่มีความสมบูรณ์อยู่เสมอ ไปตลอดเวลาที่เรามีชีวิตอยู่ บางทีก็เจ็บ บางทีปวดศีรษะ บางทีเป็นแผลที่มือ ซึ่งเราจำเป็นต้อง เยียวยาอยู่เสมอ ฉะนั้นก็คิด การบริหารราชการแผ่นดินก็จำเป็นที่จะต้องมั่งสิ่งยกพร่อง เล็ก ๆ น้อย ๆ เหล่านี้ ซึ่งจำเป็นจะต้องแก้ไขให้เหมาะสมแก่กาลสมัยอยู่เสมอ แคว สำหรับบุคคลทุก ๆ คนถึงจะเจ็บเล็กน้อยอยู่ทั่วไปทุกทั่ววันก็ตาม แต่ในสวนรวมของบุคคล

นั้นก็ยังมีกำลังร่างกายแข็งแรงสามารถ ประกอบภารกิจของตัวได้อย่างสมบูรณ์ด้วย ฉันใด
สำหรับราษฎรในสวนรวมของประเทศชาติก็ฉนั้น เพราะเหตุว่าในสวนรวมนั้นก็มีความ
เจริญก้าวหน้า แต่ในส่วนปลีกย่อยนั้นอาจที่จะเป็นไปได้อีก ได้กรม เรียบมาแล้วความสงบ
พร้อมทั้งรัฐบาลนั้นก็จะได้แก้ไข ฉะนั้นในโอกาสนี้จึงใคร่จะขอประทานเสนอสรุปเพื่อท่านที่
เคารพทั้งหลายที่ได้เสียสละเวลา กำลังความคิด กำลังแรง กำลังกายทุก ๆ อย่างมาชุมนุมกัน
ในที่นี้ ตลอดสมัยประชุมนี้และสมัยที่ล่วงแล้วมา ว่าท่านใดช่วยกันทำกิจการอันเป็นคุณประโยชน์
แก่ประเทศชาติบ้านเมืองไปประการใดบ้าง ในข้อสำคัญคงต่อไปนี้

เกี่ยวกับความร่วมมือทางประเทศนั้น ทางรัฐบาลและประเทศชาติของเรานั้น ได้ดำเนิน
กิจการไปเป็นที่น่าพึงพอใจเป็นอันมาก โดยที่ทางประเทศไทยของเราได้ร่วมกับนานาประเทศ
ที่เป็นสมาชิกขององค์การสหประชาชาติ ได้ช่วยกันรักษาความสงบของโลกในส่วนต่าง ๆ
เท่าที่เราสามารถจะกระทำได้ จนกระทั่งบัดนี้ ไม่มีการต่อสู้รบราฆ่าฟันกันเป็นสงครามที่ใหญ่
โตขึ้น ดังที่ได้ประสมมาแล้ว อาทิเช่น ได้มีการเข้าร่วมประชุมที่เจนีวา เกี่ยวกับการระงับ
กรณีพิพาทอินโดจีน โดยที่ทางรัฐบาลของเราได้เข้าร่วมการประชุมในรัฐบาลของเรา
ได้มีโอกาสไปประชุมที่นั่น และได้ทำหน้าที่เป็นประธาน ๆ ของที่ประชุมในระหว่างประเทศ
เพื่อประกอบภารกิจอันสำคัญให้สำเร็จลุล่วงไปโดยดี นอกจากนั้นยังได้ไปร่วมการประชุม
ที่นั่นกับนานาประเทศที่อยู่ในทวีปเอเชียและในแอฟริกาที่ใด ไม่แลกเปลี่ยนความคิดเห็นความ
เห็นเป็นการเพิ่มพูนผูกสัมพันธ์มิตรกับประเทศต่าง ๆ เหล่านี้ใหม่มีความสนิทสนมยิ่งขึ้น
นอกจากนี้รัฐบาลของเรายังได้ปฏิบัติความสำคัญที่เรียกว่าซีเอที (SEATO) นั้น ใหม่
ความก้าวหน้าร่วมกับประเทศที่เป็นสมาชิกในสัญญา

ในทางการเศรษฐกิจ เราได้ส่งเจ้าหน้าที่ของเราไปประชุมที่กรุงการาจี้
เพื่อที่จะดำเนินการวางแผนโครงการที่จะช่วยเหลือกันทางการเศรษฐกิจ

ในทางการทหาร ก็ได้มีการตั้งคณะกรรมการและอนุกรรมการขึ้นสำหรับพิจารณา
วางแผนในการป้องกันประเทศทั้งในทางตรงในการใช้กำลัง ในทางกองหนุน และในทางแลกเปลี่ยน
ความคิดเห็นความเห็นกันขึ้นอีกด้วย

นอกจากนั้นยังเป็นที่ยืนยันได้ว่าได้มีองค์การต่าง ๆ ของสหประชาชาติได้มาอาศัย
ใช้ศาลาสันติธรรม และได้ใช้กรุงเทพ เป็นที่ประชุมอยู่ตลอดเวลาจะเกือบจะไม่ขาด ซึ่งเพื่อ
ไม่ให้เปลืองเวลาของสถานที่ ขาดเจ้าจึงของคตที่จะไม่กล่าวว่ามีองค์การใดบ้างที่มาประชุม
เพราะฉะนั้นในการที่ท่านสมาชิกทั้งหลาย ได้ให้ความสนับสนุนแก่รัฐบาลเกี่ยวกับความร่วมมือ
ประเทศนี้ จึงนับว่าเป็นการให้ความสำเร็จแก่รัฐบาลซึ่ง ได้กรม เรียบมาแล้วในสิ่งสำคัญ

นอกจากนั้นยังมีองค์การที่ไม่ใช่ของรัฐบาลซึ่ง ได้มีการผูกสัมพันธ์มิตร ในระหว่าง
ประเทศเรากับนานาประเทศ ดังเช่นที่ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรและท่านสมาชิกสภา
ผู้แทนราษฎร ได้ไปประชุมในสหภาพรัฐสภา และก็ได้แสดงความคิดเห็น เห็นว่าเป็นที่

เชิดชูเกียรติของประเทศชาติและของสภาผู้แทนราษฎรนี้เป็นอย่างยิ่ง และนอกจากนั้นเป็นที่
 น่ายินดีที่จะกราบเรียนในที่นี้ว่า ได้รับความทราบจากท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเป็นหัวหน้า
 คณะที่ได้เดินทาง ไปประชุมครั้งสุดท้ายที่กรุงเฮลซิงกิ ประเทศฟินแลนด์เมื่อวันที่ พ.ศ. ๒๔๘๕
 ประมาณเดือนพฤศจิกายน สภาประมุขของโลกจะได้ออกประชุมกันที่กรุงเทพฯ นี้ ก็นับว่า
 เป็นเกียรติและเป็นภาระ แลแพร่ชื่อเสียงเกียรติคุณของประเทศชาติของเราเป็นอย่างยิ่ง
 ซึ่งก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่ภาคภูมิใจในความสำเร็จในการทำงานของประเทศชาติเรา

นอกจากนี้ยังมีสหพันธ์สมาคมสหประชาชาติได้มาประชุมที่กรุงเทพฯ มีสมาชิก
 ประมาณ ๕๐ ประเทศ ก็ได้ประชุมกันเสร็จไปด้วยความเรียบร้อย และนอกจากนั้น เพราะ
 เหตุความเกี่ยวข้องของกิจกรรมของชาวเขาอยู่ด้วย ก็ใครที่จะขอเสนอ ณ ที่นี้ว่า โดยเหตุ
 ที่ภรรยาของชาวเขามังเอิญได้เป็นประธาน - ของสมาคมสหประชาชาติในประเทศไทยและ
 ได้เข้าร่วมประชุมด้วยและ - สหพันธ์สมาคมสหประชาชาติได้เลือกตั้งประธาน - ของสมาคม
 สหประชาชาติแห่งประเทศไทยให้เป็นประธาน - ของสหพันธ์สมาคมของโลก จึงขอประทาน
 เสนอให้ท่านที่เคารพทั้งหลายทราบไว้ในโอกาสนี้

เมื่อสรุปแล้ว ในสิ่งสำคัญของการระหว่างประเทศกับประเทศไทยนั้น ก็รู้สึก
 ว่าได้เจริญไปตามส่วนที่ใดมีความตั้งใจ คงได้แสดงไว้ในนโยบายของรัฐบาลนี้เมื่อก่อนจะ
 เชารับหน้าที่ในการบริหารราชการ

ในลำดับต่อไป ใครจะกราบเรียนถึงเรื่องการเศรษฐกิจของชาติ ในระยะที่
 ล่วงมาแล้ว ๒ - ๓ เดือนนั้น ก็ได้มีทางประชาชนรู้สึกปริวิตกตลอดจนกระทั่งในต่างประเทศ
 วิจารณ์ว่าการ เศรษฐกิจของประเทศไทยนั้นอยู่ในฐานะที่คับขันเป็นอันมาก บางแห่งก็มีการ
 วิจารณ์ว่าฐานะการ เศรษฐกิจของประเทศไทยนั้น อาจจะมีถึงซึ่งความแตกสลายและเป็นผล
 ร้ายแก่ประเทศไทยที่สุดในโอกาสข้างหน้าจึงขอกราบเรียนต่อสภาผู้แทนราษฎรว่า
 ความคิดและความเห็นที่ใดกล่าวมานั้น ไม่เป็นความจริงประการใด ฐานะการ เศรษฐกิจของ
 ประเทศชาติเรายังอยู่ในฐานะที่มั่นคง ทนสำรองของประเทศชาติเราในธนาคารแห่งประเทศไทย
 ไทยก็ยังมีอัญมณีบริบูรณ์เป็นจำนวนมากมาย และในประการสุดท้ายก็คือ ได้รับความทราบจาก
 กระทรวงการคลังในการพิจารณาตั้งงบประมาณสำหรับปี ๒๔๘๕ ก็ปรากฏว่า รายได้ของ
 ประเทศ โดยที่เราลดรายได้ออกไปหลายอย่าง เช่นลดรายได้อันเกี่ยวกับค่าทะเบียนคนต่างด้าว
 ลงไปบ้าง และการอื่น ๆ บาง การเพิ่มภาษีสกุลการที่ใด ยานสภาไปเมื่อสัปดาห์ที่แล้วนั้นก็ยัง
 มีได้ทราบแล้วว่าจะได้เพียงไหน เพิ่มขึ้นประการใด แต่ว่าเมื่อได้รวมผลแล้วทางกระทรวง
 การคลังก็รายงานมายังข้าพเจ้าและคณะรัฐมนตรีให้ทราบวางงบประมาณปี ๒๔๘๕ รายได้
 สามัญนั้นจะมากกว่ารายได้อาจำของปี ๒๔๘๔ ประมาณ ๒๐๐ ล้านบาท ซึ่งทั้งนี้ก็ยอมเป็นการ
 แสดงให้เห็นว่าฐานะเศรษฐกิจของเราไม่ใช่ว่าจะเสื่อมโทรม และตรงกันข้ามกลับมีความ

เจริญขึ้นโดยแสดงออกมาจากรายได้ของรัฐคลัง ไคกราม เรียบมานี้ เพราะยอมเป็นที่เข้าใจ วารรายได้ของรัฐนั้น ยอมขึ้นอยู่กับรายได้ของชาติ คือของประชาชนทุก ๆ คน ถ้าประชาชน ทุก ๆ คนมีความยากจนมากก็ไม่สามารถที่จะเสียภาษีอากรให้เป็นการช่วยราชการตามที่ ปรากฏในรัฐธรรมนูญนั้นได้ นี่ก็ยอมเป็นการแสดงว่าถึงประชาชนของเราจะไม่มั่งมี จะยาก จนอยู่ก็ตาม แต่ก็อยู่ในฐานะที่ไม่แรนแค้นจนเกินไป เพราะฉะนั้นจึงแสดงออกมาถึงการที่ ราษฎรได้ช่วยกันเสียภาษีอากร ได้สำหรับเป็นการช่วยราชการตามปกติในรัฐธรรมนูญ คลัง ไคกราม เรียบมานี้

ในลำดับต่อไป ใครจะขอทราบเรื่องถึงความก้าวหน้าในเรื่องสำคัญ คือว่า เกี่ยวกับการอนามัยและการสาธารณสุขนั้น ปรากฏว่าเท่าที่เท่ากันที่เคาร์พทั้งหลายได้ให้ งบประมาณสำหรับงานนี้ก็ปรากฏว่าโตผล ในขณะนี้ได้รับรายงานว่าประชาชนที่เกิดมาในตาย น้อยและเกิดมากขึ้น ทำให้ผลเมืองทวีเพิ่มขึ้นทุก ๆ ปี เวลาที่ตามที่ไคกรามโดยสังเขป งบประมาณปีละสี่แสนคน นี่ก็เป็นการที่เกิดผลขึ้นจากการที่เราได้งบประมาณ และบรรดา ข้าราชการที่เกี่ยวข้องในส่วนที่เกี่ยวกับการอนามัยและการรักษาพยาบาล การป้องกันโรค นั้นได้ปฏิบัติไปด้วยดี จึงทำให้จำนวนคนเกิดนั้นมากกว่าจำนวนคนตายและจำนวนพลเมืองแทน ที่จะลดก็กลับเพิ่มขึ้นทุก ๆ ปี

สำหรับการศึกษา ตามที่เท่ากันไคกรามได้งบประมาณมาตามลำดับจนกระทั่งปี ๒๕๕๕ นี้ ก็ขอสรุปให้เห็นว่าทางรัฐบาลรู้สึกเป็นที่น่าพอใจ ถึงแม้จะมีการบกพร่องตามที่ ประชาชนเรียกร้องอยู่ เช่นโรงเรียนยังมีไม่พอ ครูไม่พอ การศึกษาเหล่านั้นยังไม่สมบูรณ์ก็ จริง แต่ว่าในส่วนรวมแล้วเมื่อเทียบกับประเทศต่าง ๆ จะเห็นได้ว่าการศึกษาในประเทศ ของเราในขณะนี้ได้มีความเจริญก้าวหน้าขึ้น เป็นอันมาก เมื่อสมัยประมาณ ๒๐ ปีมาแล้ว ถ้า เราจะพูดถึง เรื่องการศึกษาแล้วเราก็มักจะกล่าวว่มีคนไม่รู้หนังสือเป็นจำนวน ๖๐ เปอร์เซ็นต์ หรือ ๙๐ เปอร์เซ็นต์ คนที่รู้หนังสือมี ๒๐ เปอร์เซ็นต์ แต่มาสมัยนี้ตรงกันข้าม เรากลับพูดเอา จำนวนคนรู้หนังสือขึ้นหน้าก่อนและคนที่ไม่รู้หนังสือนั้น เป็นรองไป ในขณะนั้นตามที่ได้รับรายงาน โดยสังเขป ก็ปรากฏว่าคนรู้หนังสือในประเทศไทยเรานั้นเกินกว่า ๖๐ เปอร์เซ็นต์ และคน ที่ไม่รู้หนังสือนั้นก็ว่าประมาณราว ๒๐ เปอร์เซ็นต์ หรืออาจจะน้อยกว่านั้น ทั้งนี้ก็เป็นผลใน ส่วนรวมที่เท่ากันที่เคาร์พทั้งหลายได้ช่วยประเทศชาติบ้านเมือง ในการส่งเสริมการศึกษาและสิ่ง ต่าง ๆ ที่ยังขาดตกบกพร่องอยู่ ก็หวังใจว่ารัฐบาลนี้จะได้รับความร่วมมือจากเท่าที่เคาร์พ ทั้งหมด เพื่อดำเนินการส่งเสริมการศึกษาอันเป็นสิ่งสำคัญอันดับแรกของประเทศชาติเรา นั้นให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

สำหรับในลำดับต่อไป การประกอบอาชีพของราษฎรนั้น ก็ปรากฏในขณะ นี้ว่าได้มีความเจริญก้าวหน้าขึ้น จริงอยู่ในส่วนเล็ก ๆ น้อย ๆ อาจจะแสดงให้เห็นว่าราษฎร ยังอดคึกคักในหน้าไม้มี ปลุกข้าวไม่ไค เลี้ยงสัตว์ไม่ไค ทำการเพาะปลูกไม่ไค ผลผลิตพืชผล

ไม่ได้ก็มีอยู่บ้าง เป็นของธรรมดา แต่เมื่อกล่าวถึงส่วนรวมแล้ว ขอประทานเสนอให้เห็นว่า เพราะผลแห่งการที่ประชาชนมีความเจริญก้าวหน้าในอาชีพตามที่เรากำลังช่วยกันทำมาบำรุง ประเทศชาติของเรา ก็ปรากฏที่จะกราบเรียนต่อไปนี้

ประการแรก ก็คือสินค้าที่ส่งออกไปขายต่างประเทศในขณะนี้จำนวนทวี มากขึ้นผิดปกติ เมื่อก่อนนี้เราถือว่าข้าวเป็นสินค้ากระดูกสันหลัง ส่วนสินค้าอื่น ๆ นั้นเกือบ จะไม่คำนึงถึง เพราะว่ามีจำนวนน้อยเหลือเกิน แต่มาในขณะนี้ปรากฏว่าเนื่องจากการส่งเสริม ในทางเกษตรกรรมของเรามีผลดียิ่งขึ้นจากงบประมาณที่ท่านได้อนุญาตให้ไปนั้น ก็ปรากฏว่า ประเภทพืชไร่ การเลี้ยงสัตว์และอื่น ๆ นั้นโคทวีขึ้นมาในกะประมาณว่าได้ส่งออกไปถึง ๑,๒๐๐ ล้านบาทเศษ

นอกจากนี้สำหรับการอุตสาหกรรมและการอื่น ๆ นั้นก็ได้มีการผลิตขึ้นภายใน ประเทศ เราไม่ตองส่งสินค้าเข้ามาจากต่างประเทศ ดังเช่นเครื่องจักร เครื่องสาน เหล็ก เบียร์ รองเท้ายาง และยังมีสินค้าอื่น ๆ เช่นสินค้าแก้ว สินค้าพวกแบตเตอรี่ ซีเมนต์ เหล็ก ตะปู ตลอดจนกระทั่งน้ำตาล เหล้า การผลิตในประเทศประเภทอุตสาหกรรมของเราได้ ทวีความก้าวหน้ายิ่งขึ้น เมื่อรวมกับผลผลิตในการเกษตรแล้วจึงทำให้เห็นว่าสถานการณ์การ ค้า ระหว่างประเทศนั้นอยู่ในสถานะที่ดี ดุลการค้า ดุลการชำระหนี้ระหว่างประเทศนั้นอยู่ในภาวะ ที่มีความมั่นคง ถึงแม้ว่าค่าเงินตราของเงินบาทจะตกต่ำลงไปบ้างในขณะนี้ เราก็รู้สึกว่าเป็น การที่ต้องเสียสละกันอยู่บ้าง เพราะเหตุว่าในการที่เงินตราของเราได้มีค่าตกต่ำไป แล้วเราสามารถที่จะให้อยู่ในการควบคุมควบคุมความมีเสถียรภาพได้ เช่นนี้ก็นับว่าเป็นการทำ ให้เราส่งสินค้าออกไปต่างประเทศได้มาก เพราะว่ามีเงินของเราเราตก สินค้าของเรา ก็ราคาตกไปด้วย จึงทำให้ประเทศไทยเราสามารถส่งสินค้าของเราออกไปแข่งขันในตลาด ต่างประเทศได้ สรุปแล้วผลก็คือทำให้การค้าและดุลการค้าระหว่างประเทศและดุลการชำระ หนี้ระหว่างประเทศอื่นเกิดจากที่เราได้ช่วยกันทำมาบำรุง ประเทศชาติบ้านเมืองในทาง เศรษฐ กิจมาช่วยความลำบากตรากตรำนั้นก็โดยผลช่วยประการฉะนี้

ในข้อต่อไป สำหรับราษฎรนั้นเอง ท่านที่เคารพทั้งหลายและทางรัฐบาลนี้ ก็มีความเห็นสอดคล้องกันว่าสำหรับเมืองไทยเรานั้นเป็นประเทศกสิกรรมและยังมีพื้นที่ดินว่าง เปล่าอยู่มาก เพราะฉะนั้นก็เป็นการสมควรที่เราจะปลดเปลื้องภาระอันไม่จำเป็นซึ่งราษฎร ต้องไปเช่าที่เขาประกอบการทำงานหากินอยู่นั้นให้หมดไป เราจึงได้ตรากฎหมายออกไปหลาย ฉบับ และมีวิสัยปฏิบัติการต่าง ๆ เกี่ยวกับการประมงเสรี การนิคมเหล่านี้ก็ปรากฏใน ขณะนี้เท่าที่โคทราบ เราได้ปลดเปลื้องภาระของราษฎรซึ่งไม่มีที่ดินสำหรับทำมาหากินของตน เองไม่ได้เป็นจำนวนหลายหมื่นคน

ในข้อต่อไป สำหรับการประชาสงเคราะห์และการสังคมสงเคราะห์นั้น ทาง
 รัฐบาลนี้ก็ได้นำการส่งเสริมให้มากขึ้น โดยอาศัยรายได้จากสลากกินแบ่งของการสังคม-
 สงเคราะห์ และอาคารสงเคราะห์เหล่านี้เป็นต้น และจากงบประมาณบ้าง ก็ปรากฏว่า
 ได้ช่วยเหลือราษฎร ไปเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยเหล่านี้เป็นอันมาก เมื่อกล่าวโดยเฉพาะสำหรับ
 การช่วยเหลือราษฎร ในยามที่มีภัยธรรมชาติ ดังเช่นน้ำท่วม การอดข้าว เหลหาน ทางรัฐบาล
 ก็ได้รับความกรุณาจากสภาผู้แทนราษฎรนี้ให้จัดจ่ายไปช่วยเหลือราษฎรทั่วกันไป แต่
 ส่วนมากก็เห็นในภาคอีสานเป็นจำนวนหลายสิบลานบาท จึงขอประทานเสนอต่อท่านที่
 เคารพทราบ

ในลำดับต่อไป ในขณะนี้กำลังที่จะรวบรวมสถิติเกี่ยวกับสถาบันต่าง ๆ ที่ได้ก่อ
 สร้างขึ้น เช่น โรงเรียน โรงพยาบาล การชลประทาน และอื่น ๆ เหล่านี้มีอยู่อีกเป็น
 จำนวนไม่น้อย ซึ่งท่านที่เคารพจะเห็นว่าการก่อสร้าง ในขณะมีบางท่านก็ชอบให้รัฐบาล
 หนัก เพราะว่าได้เกิดขึ้นเป็นดอกเห็ด ซึ่งรัฐบาลนี้ก็เชื่อและก็ฟังและจะปฏิบัติตามนั้น แต่
 ความสัมพันธ์อันยุ่งแห่งซึ่งเราไม่สามารถที่จะทำได้ ดังเช่นโรงเรียน โรงพยาบาล การ
 ชลประทาน เหลหาน เพราะว่าเป็นสิ่งจำเป็น ถ้าเราไม่มีโรงเรียน เด็กก็ไม่สามารถจะ
 หาที่เรียนได้ นอกจากนั้นสถาบันที่เราได้ก่อสร้างขึ้นที่ราษฎรภาคภูมิใจในสมัยของสภาผู้แทน
 ราษฎรนี้ก็คือ เชื้อชาติยนาท ซึ่งท่านที่เคารพได้ทราบแล้ว ขอเรียนว่า เชื้อชาติยนาทนี้เป็น
 เชื้อชาติใหญ่ที่สุดของโลกนี้ เชื้อชาติหนึ่งซึ่งกำลังจะแล้วเสร็จในไม่ช้า

สำหรับการคุ้มครองชีพของประชาชน รัฐบาลนี้รู้สึกด้วยตัวเองและนอกจากนั้น
 ก็ได้ฟังเสียงประชาชนว่าควร องค์กรที่พึงสูงอยู่ ในการที่ควร องค์กรที่พึงสูงอยู่นี้ก็เนื่องมาจาก
 เหตุหลายประการ แต่สิ่งทั้งหลายที่เป็นมาอย่างมีเหตุและกึ่งยอมมีผลเกิดขึ้น เพราะฉะนั้น
 หวังใจว่าท่านที่เคารพทั้งหลายคงจะให้อภัยในการที่ควร องค์กรที่พึง ไม่ลดลง เพราะว่า
 เหตุที่เป็นมาก็เนื่องมาจากสงครามโลกครั้งที่แล้ว และประเทศอื่น ๆ เองก็ยังมีภัยอยู่
 จนกระทั่งทุกวันนี้ คณะรัฐบาลในปัจจุบันนี้บริหารราชการแผ่นดินจึงได้เลือกเอาที่มีอยู่
 สองทางตามที่ใดกล่าวมาแล้ว สิ่งต่าง ๆ นั้นก็ทั้งนั้นตลอดจนกระทั่งการเงิน การ
 เศรษฐกิจ การทำมาหากินของราษฎร ทั้งนี้ก็ขอเป็นข้อที่จะให้ความสนับสนุนว่ารัฐบาลนี้
 สามารถที่จะทำให้ค่าครองชีพนั้นลดลงในเวลาใดก็ได้ แต่รัฐบาลนี้ยังคิดว่าเลือกเอาใน
 ทางที่จะปล่อยให้เป็นไปอย่างนั้นก่อนในชั่วระยะเวลาหนึ่ง เพราะเหตุว่ารัฐบาลต้องการ
 เลือกเอาในทางที่จะจรรโลงบูรณะประเทศชาติบ้านเมืองโดยใช้เงินไม่ในการก่อสร้าง
 สิ่งทั้งหลายอันจะก่อให้เกิดประโยชน์สุขและส่งเสริมการ เศรษฐกิจในขั้นนี้ไว้ก่อน เพราะ
 ฉะนั้นในการที่เราใช้เงินไปตั้งนี้จึงทำให้ค่านำเงินของเราตกไปบ้าง ค่าครองชีพของ
 เราขึ้นสูงไปบ้าง แต่รัฐบาลนี้ก็ได้นำพิจารณาหลายครั้งหลายหนก็เห็นว่าเราควรที่จะเสียสละ
 เพราะเหตุว่าในขณะนั้นอาจจะเปรียบก็เหมือนกับเราสร้างบ้านหลาย ๆ ก็ยว่าเรากำลังขึ้นฟ้า

เวลานักห้างจะหาดี เพราะฉะนั้นเราก็ต้องทนใช้เงินหาดีไปก่อน แล้วเราก็ออกอาหาร การกินลงไม่บ้าง เขาของที่เราจะใช้นั้นก็แพง เพราะฉะนั้นเมื่อเราหาดีบ้านชองเสร็จ แล้วเราก็คงจะไม่ค่อยต้องใช้เงินในการสร้างบ้าน ในการหาดี บึงหลังคา หาเครื่องเพอนิเจอร์ ในคอนนั้นเราก็จะใช้เงินรายได้ออกของประเทศหมดไปในการที่เราจะลดค่าครองชีพลงไปได้ รัฐบาลนั้นก็ไม่ได้มีความตระหนกตกใจหรือเป็นห่วงมากมายประการใดในการที่ค่าครองชีพสูง เพราะเราเราสามารถจะลดลงในวันใดก็ได้ ดังเช่นเราจะลดลงในขณะนี้ก็ได้ เราถูกตั้งการ สร้างโรงเรียน การสร้างถนน การสร้างชลประทานลงไป เอาเงินเหล่านั้นมาเพื่อที่จะ คชชกับกับการที่จะลดค่าครองชีพ แม้คิดความภายใน ๓ เดือนก็จะเป็นผลสำเร็จ ที่ทราบเรื่องนี้ เราจึงรู้สึกว่าค่าครองชีพถึงจะสูงก็ไม่สูงผิดไปจากธรรมดามากนัก เราจึงเคียดแค้นใน การที่จะสร้างโรงเรียน สร้างโรงพยาบาล สร้างถนนและสร้างสิ่งทั้งหลายในสิ่งซึ่งเขาถือ ว่าเป็นเครื่องประกอบประเทศชาติใหม่มีความเจริญและเป็นอารยะประเทศนั้นก่อน ส่วน ค่าครองชีพนั้นเราก็ทิ้งไว้ในอัตราที่เป็นอยู่ทุกวันนี้แล้วก็จะพยายามคอยลดลงไป แต่ก็ไม่ ต้องการที่จะให้ลดลงไปเร็วนัก สิ่งที่เราทราบเรียนมาด้วยตัวเราได้ก็โอกาสเอาเวลา ของทานที่ได้นั่งอยู่เป็นเวลานาน ถ้าหากว่ามั่งคั่งโดยเหตุใดก็ตามไปซึ่งตามธรรมดาคนทำ อะไรก็ยอมต้องมีผิดพลาด จึงขอประทานโทษไว้เสียด้วย และที่ได้ให้โอกาสแก่ข้าพเจ้าพูด ในนามของรัฐบาลนั้นก็ขอขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

ในที่สุดนี้ กระผมในนามของรัฐบาลของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวขอขอบคุณ ต่อทานที่เคารพทั้งหลายที่ได้เสียสละเวลาอันมีค่า กำลังความคิด กำลังกาย ทั้งฝ่าย สนับสนุนและทั้งฝ่ายค้านที่ได้ช่วยกันปรับปรุงส่งเสริมแนะนำ ช่วยกันประคับประคองให้ประเทศ ชาติของเราได้มีความเจริญดังที่ได้เสนอผลโดยสังเขปมาให้ท่านทราบนี้ จึงขอขอบคุณใน นามของประชาชนชาวไทยต่อทานที่เคารพทั้งหลาย และโดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านประธาน สภา ฯ และท่านรองประธานสภา ฯ ด้วย และในที่สุดนี้ท่านจะจากไป ขอเรียนว่า อยู่ ด้วยกันมาหลายปีแล้ว รัฐบาลนี้โดยเฉพาะข้าพเจ้ารู้สึกมีความอาลัยเป็นอันมากในการที่ จะจากกันไปเป็นเวลาประมาณ ๖ เดือนจนกว่าจะถึงเดือนพฤศจิกายน ในโอกาสนี้จึงขอ ตั้งสัตย์อธิษฐานอัญเชิญคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายในสากลโลก จง ได้บรรดาล ให้ทานประธานสภาผู้แทนราษฎร และท่านรองประธาน ฯ ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ทุก ๆ ท่านจงได้ประสบแต่ความสุขความเจริญ นอกจากนั้นสำหรับท่านเลขาธิการ ฯ รอง เลขาธิการ ฯ และบรรดาเจ้าหน้าที่ในสภาผู้แทนราษฎรนี้ ซึ่งได้ช่วยเหลือรัฐบาลและช่วย เหลือการ ประชุมของสภาให้สำเร็จมาด้วยดีไม่มีชดชงพร่องประการใด ก็ขอขอบคุณไว้ใน โอกาสนี้

ในที่สุดขอคุณพระรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายจงได้ประทานพรให้ทุก ๆ ท่าน ประสบแต่ความสุขความเจริญ แม้มีความปรารถนาสิ่งใดขอให้สมดังความปรารถนา ขอให้ เจริญด้วยจตุรพิภพ มีอายุ วรรณะ สุข พล ยั่งยืนนาน และขอฝากพรอันนี้ไปยังครอบครัว บุตรภรรยาและญาติมิตรของท่านทั่วกันทุก ๆ ท่าน.

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :

าพณา นายกรัฐมนตรี ท่านรัฐมนตรี และท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ในนามของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ขอขอบพระคุณท่านนายกรัฐมนตรีที่ได้มี
ไมตรีจิตชมเชยถึงความเรียบร้อยในผลงานที่ได้ปฏิบัติให้ลุล่วงไปในระหว่างสมัยประชุม
สามัญประจำปี พุทธศักราช ๒๕๕๕ นี้ ทั้งยังได้กรุณาชี้แจงให้ทราบถึงกิจการอื่น ๆ อัน
เกี่ยวกับพันธระหว่งประเทศไทยกับต่างประเทศ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าในระหว่างนี้ เรื่อง
ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับต่างประเทศกับประเทศไทยนั้นอยู่ในความแจ่มใสและเรียบร้อย
นอกจากนี้ก็มีเรื่องเกี่ยวกับสถานการณ์เศรษฐกิจ สถานการณ์คลัง แสดงให้เห็นว่าขณะนี้
เราอยู่ในความเรียบร้อยมั่นคง ส่วนกิจการที่เกี่ยวกับการสาธารณสุข การศึกษา การ
คลัง และการอาชีพของราษฎรนั้น ก็ได้ชี้แจงให้ทราบว่าเวลานี้ได้ดำเนินการลุล่วงไปแล้ว
เพียงไร และรัฐบาลได้มีความมุ่งหมายที่จะดำเนินการต่อไปอย่างไร และมีอุปสรรค
ประการใดบ้าง ซึ่งคิดว่าคงจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการที่จะดำเนินการร่วมกันใน
ระหว่างสภาผู้แทนราษฎรกับทางฝ่ายรัฐบาล ฉะนั้นในที่ประชุมนี้จึงขอรับทราบด้วยความ
ยินดี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง นอกจากนั้นท่านยังได้กรุณาอำนวยความสะดวก
มวลสมาชิกทั้งหลายในวาระปีกลสมัยประชุมครั้งนี้ ซึ่งที่ประชุมนี้ขอโน้มรับพรของท่านไว้ด้วย
ความเคารพ

อย่างไรก็ดี ในการที่สภานี้ได้ดำเนินการประชุมมาด้วยความเรียบร้อยนี้
ก็ได้เป็นที่ได้รับความช่วยเหลือร่วมมือจากทางฝ่ายรัฐบาลอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่ แม้ในบางครั้ง
จะมีความคิดความเห็นแตกต่างกัน ซึ่งก็เป็นสิ่งธรรมดาของที่ประชุมใหญ่ ๆ เช่นนี้จะต้องมี
บ้าง แต่ทางฝ่ายรัฐบาลก็ได้รับด้วยดี ทั้งได้อธิบายชี้แจงหาความกระจ่างแจ้งในปัญหา
นั้น ๆ ต่อที่ประชุม ซึ่งเป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้การประชุมของสภาได้ลุล่วงไปด้วยดี ฉะนั้นใน
นามของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจึงขอขอบพระคุณทางฝ่ายรัฐบาลไว้เป็นอย่างสูง

ในสมัยประชุมสามัญของสภาผู้แทนราษฎรในครั้งนี้ ที่ประชุมได้พิจารณาร่าง
พระราชบัญญัติลุล่วงไปหลายฉบับ ดังที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้ชี้แจงต่อที่ประชุมแล้ว และที่
เป็นพิเศษก็คือร่างพระราชบัญญัติพรรคการเมือง ซึ่งได้ผ่านการพิจารณาของที่ประชุมนี้ให้
ประกาศใช้ได้แล้ว พระราชบัญญัตินี้มีความสำคัญอย่างไร ท่านนายกรัฐมนตรีก็ได้
กล่าวไปแล้ว แต่ก็ใคร่จะขอเรียนเพิ่มเติมว่า พระราชบัญญัตินี้ข้าพเจ้าคิดว่า เป็นสิ่งสำคัญ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอ ไปนี้จะได้อำนาจพระราชกฤษฎีกาปิดสมัยประชุมสภาผู้แทน
ราษฎร พ.ศ. ๒๔๘๔

(สมาชิกในที่ประชุม ได้ยื่นขึ้นเพื่อฟังกระแสพระบรมราชโองการ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :

พระราชกฤษฎีกา
ปิดประชุมสภาผู้แทนราษฎร
พ.ศ. ๒๔๘๔

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ กันยายน พ.ศ. ๒๔๘๔
เป็นปีที่ ๓๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริว่า ตามที่ได้ตราพระราชกฤษฎีกาเรียกประชุมสภาผู้แทนราษฎร สมัยประชุมสามัญประจำปี พ.ศ. ๒๔๘๔ ในวันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๘๓ นั้น บุคคลจะสิ้นกำหนดสมัยประชุมสามัญ ในวันที่ ๒๐ กันยายน พ.ศ. ๒๔๘๔ สมควรปิดประชุมโดยฉะ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๔๗๕ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๘๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาปิดประชุมสภาผู้แทนราษฎร สมัยประชุมสามัญประจำปี พ.ศ. ๒๔๘๔ ในวันที่ ๒๐ กันยายน พ.ศ. ๒๔๘๔

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม
นายกรัฐมนตรี

ที่ประชุมรับทราบ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๓๓.๕๓ นาฬิกา

